

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind reforma în domeniile proprietății și justiției precum și unele
măsuri adiacente**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I

Modificarea și completarea Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989

Art. I. – Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Imobilele preluate în mod abuziv de stat, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum și cele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechizițiilor și nerestituite, se restituie, în natură, în condițiile prezentei legi.

(2) În cazurile în care restituirea în natură nu este posibilă se vor stabili măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile prevederilor speciale privind

regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”

2. La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Măsurile reparatorii prin echivalent constând în compensare cu alte bunuri sau servicii, se acordă prin decizia sau, după caz, dispoziția motivată a entității investite potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării. Măsurile reparatorii în echivalent constând în despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, se propun a fi acordate prin decizia sau, după caz, dispoziția motivată a entității investite potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării.”

3. La articolul 2 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) imobilele naționalizate prin Decretul nr. 92/1950 pentru naționalizarea unor imobile, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 119/1948 pentru naționalizarea întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere și de transporturi, precum și prin alte acte normative de naționalizare;”

4. La articolul 2 alineatul (1), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) imobilele donate statului sau altor persoane juridice în baza Decretului nr. 410/1948 privind donațiunea unor întreprinderi de arte grafice, a Decretului nr. 479/1954 privitor la donațiile făcute statului ș.a., neîncheiate în formă autentică, precum și imobilele donate statului sau altor persoane juridice, încheiate în forma autentică prevăzută de art. 813 din Codul Civil, în acest din urmă caz dacă s-a admis acțiunea în anulare sau în constatarea nulității donației printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă;

d) imobilele preluate de stat pentru neplata impozitelor ca urmare a unor măsuri abuzive impuse de stat, prin care drepturile proprietarului nu puteau fi exercitate;”

5. La articolul 2 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) imobilele considerate a fi fost abandonate, în baza unei dispoziții administrative sau a unei hotărâri judecătorești pronunțate în temeiul Decretului nr. 111/1951 privind reglementarea situației bunurilor de orice fel supuse confiscării, confiscate, fără moștenitori sau fără stăpân, precum și a unor bunuri

care nu mai folosesc instituțiilor bugetare, în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989;”

6. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) În cazul în care restituirea este cerută de mai multe persoane îndreptățite coproprietare a bunului imobil solicitat, dreptul de proprietate se constată sau se stabilește în cote-părți ideale, potrivit dreptului comun.”

7. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) De prevederile prezentei legi beneficiază și moștenitorii legali sau testamentari ai persoanelor fizice îndreptățite.”

8. La articolul 4, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) De cotele moștenitorilor legali sau testamentari care nu au urmat procedura prevăzută la Cap. III, profită ceilalți moștenitori ai persoanei îndreptățite care au depus în termen cerere de restituire.”

9. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – Nu sunt îndreptățite la restituire în natură sau la măsuri reparatorii în echivalent persoanele care au primit despăgubiri potrivit acordurilor internaționale încheiate de România privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, enumerate în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta lege.”

10. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) Prin *imobile*, în sensul prezentei legi, se înțeleg terenurile, cu sau fără construcții, cu oricare dintre destinațiile avute la data preluării în mod abuziv, precum și bunurile mobile devenite imobile prin încorporare în aceste construcții.”

11. La articolul 6, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În situația prevăzută la alin. (2), restituirea în natură se va dispune prin decizia sau dispoziția unității deținătoare.

(4) În situația în care utilajele și instalațiile solicitate sunt evidențiate în patrimoniul unor societăți comerciale privatizate, altele decât cele prevăzute la art. 20 alin. (1) și (2), după stabilirea contravalorii acestora, prin decizia entității implicate în privatizare se vor propune acordarea de despăgubiri în condițiile

legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”

12. La articolul 7, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În situația în care anumite imobile-terenuri libere situate în intravilan sunt solicitate de două persoane îndreptățite dintre cele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a), dintre care unul este fostul proprietar, căruia i s-a preluat terenul prin măsurile abuzive aplicate în perioada ulterioară datei de 6 martie 1945, și cel de-al doilea, persoana căreia i s-a atribuit teren din cel preluat de la fostul proprietar, iar ulterior acest teren a fost preluat prin măsurile abuzive arătate la art. 2 alin. (1), se va restitui în natură terenul celui dintâi proprietar, iar cei care au fost împroprietăriți cu asemenea terenuri vor beneficia de celelalte măsuri reparatorii în echivalent, în condițiile legii.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3) dacă restituirea în natură nu este posibilă potrivit prezentei legi, ambele persoane îndreptățite beneficiază de măsuri reparatorii în echivalent.”

13. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) Nu intră sub incidența prezentei legi terenurile situate în extravilanul localităților la data preluării abuzive sau la data notificării, precum și cele al căror regim juridic este reglementat prin Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase preluate de stat este reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările ulterioare.”

14. La articolul 8, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Regimul juridic al imobilelor care au aparținut comunităților minorităților naționale preluate de stat, este reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 66/2004.

(4) Regimul juridic al imobilelor care au aparținut patrimoniului sindical preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale.”

15. La articolul 9, alineatul (2) se abrogă.

16. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – (1) În situația imobilelor preluate în mod abuziv și ale căror construcții edificate pe acestea au fost demolate total sau parțial, restituirea în natură se dispune pentru terenul liber și pentru construcțiile rămase nedemolate, iar pentru construcțiile demolate și terenurile ocupate măsurile reparatorii se stabilesc prin echivalent.”

17. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care pe terenurile pe care s-au aflat construcții preluate în mod abuziv s-au edificat noi construcții, autorizate, persoana îndreptățită va obține restituirea în natură a părții de teren rămase liberă, iar pentru suprafața ocupată de construcții noi, cea afectată servituților legale și altor amenajări de utilitate publică ale localităților urbane și rurale, măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent.”

18. La articolul 10, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Se restituie în natură inclusiv terenurile fără construcții afectate de lucrări de investiții de interes public aprobate, dacă nu a început construcția acestora, ori lucrările aprobate au fost abandonate.

(3²) Se restituie în natură și terenurile pe care, ulterior preluării abuzive, s-au edificat construcții autorizate care nu mai sunt necesare unității deținătoare, dacă persoana îndreptățită achită acesteia o despăgubire reprezentând valoarea de piață a construcției respective, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare.”

19. La articolul 10, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul imobilelor preluate în mod abuziv și ale căror construcții edificate pe acestea au fost distruse ca urmare a unor calamități naturale, persoana îndreptățită beneficiază de restituirea în natură pentru terenul liber. Dacă terenul nu este liber, măsurile reparatorii pentru acesta se stabilesc în echivalent.”

20. La articolul 10, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și imobilelor rechiziționate în baza Legii nr. 139/1940 și ale căror construcții edificate pe acestea au fost distruse în timpul războiului, dacă proprietarii nu au primit despăgubiri.”

21. La articolul 10, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Valoarea corespunzătoare a construcțiilor preluate în mod abuziv și demolate se stabilește potrivit valorii de piață de la data soluționării notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare în funcție de volumul de informații puse la dispoziția evaluatorului.”

22. La articolul 10, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Valoarea terenurilor, precum și a construcțiilor nedemolate preluate în mod abuziv, care nu se pot restitui în natură, se stabilește potrivit valorii de piață de la data soluționării notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare.”

23. La articolul 10, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În situațiile prevăzute la alin. (1), (2) și (4), măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”

24. La articolul 10, alineatul (9) se abrogă.

25. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – (1) Imobilele expropriate și ale căror construcții edificate pe acestea nu au fost demolate se vor restitui în natură persoanelor îndreptățite, dacă nu au fost înstrăinate, cu respectarea dispozițiilor legale. Dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiționată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit conform legislației în vigoare.”

26. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care construcțiile expropriate au fost demolate parțial sau total, dar nu s-au executat lucrările pentru care s-a dispus exproprierea, terenul liber se restituie în natură cu construcțiile rămase, iar pentru construcțiile demolate măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent. Dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiționată de rambursarea diferenței dintre valoarea despăgubirii primite și valoarea construcțiilor demolate așa cum a fost calculată în documentația de stabilire a despăgubirilor, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit conform legislației în vigoare.”

27. La articolul 11, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care construcțiile expropriate au fost integral demolate și lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă terenul parțial, persoana îndreptățită poate obține restituirea în natură a părții de teren rămase liberă, pentru cea ocupată de construcții noi, autorizate, cea afectată servituților legale și altor amenajări de utilitate publică ale localităților urbane și rurale, măsurile reparatorii stabilindu-se în echivalent. Dispozițiile art. 10 alin. (3), (3¹), (3²) și (4) se vor aplica în mod corespunzător.”

28. La articolul 11, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Valoarea construcțiilor expropriate și demolate se stabilește potrivit valorii de piață de la data soluționării notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare în funcție de volumul de informații puse la dispoziția evaluatorului.”

29. La articolul 11, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Valoarea construcțiilor expropriate, care nu se pot restitui în natură și a terenurilor aferente acestora se stabilește potrivit valorii de piață de la data soluționării notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare.”

30. La articolul 11, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În situațiile prevăzute la alin. (2), (3) și (4), măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite sau despăgubiri acordate în condițiile

legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”

31. La articolul 11, alineatul (9) se abrogă.

32. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) În situația imobilelor deținute de stat, de o organizație cooperatistă, sau de orice altă persoană juridică dintre cele prevăzute la art. 20 alin. (1), (2) și (3), dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiționată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit.”

33. La articolul 12, alineatele (2) – (4) se abrogă.

34. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contractele de locațiune pentru imobilele restituite în natură având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. b) pct.2 care face parte integrantă din prezenta lege, se prelungesc de drept pentru o perioadă de 3 ani cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, iar contractele de locațiune pentru imobilele restituite în natură având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. b) pct.1, se prelungesc de drept pentru o perioadă de 1 an cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului.”

35. La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. – (1) Dacă imobilul restituit prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească face obiectul unui contract de locațiune, concesiune, locație de gestiune sau asociere în participațiune, noul proprietar se va subroga în drepturile statului sau ale persoanei juridice deținătoare, cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, dacă aceste contracte au fost încheiate potrivit legii.”

36. La articolul 14, alineatul (2) se abrogă.

37. La articolul 16, alineatele (1)-(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. – (1) În situația imobilelor având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. a) care face parte integrantă din prezenta lege, necesare și afectate exclusiv și nemijlocit activităților de interes public, de învățământ, sănătate, ori social-

culturale, foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora, li se restituie imobilul în proprietate cu obligația de a-i menține afectarea pe o perioadă de până la 3 ani, pentru cele arătate la pct. 3, 4, din anexa nr. 2 lit. a) sau, după caz, de până la 5 ani de la data emiterii deciziei sau a dispoziției, pentru cele arătate la pct. 1 și 2 din anexa nr. 2 lit. a).

(2) În acest interval plata cheltuielilor de întreținere aferente imobilului respectiv revine deținătorilor.

(3) Proprietarii vor intra în posesia bunurilor imobile restituite în termen de cel mult 5 ani de la redobândirea dreptului de proprietate.

(4) În cazul în care proprietarul pune la dispoziție un alt imobil corespunzător, care respectă normele și cerințele legale incidente desfășurării în condiții adecvate a activității prevăzute la alin. (1), utilizatorul este obligat ca, în termen de 90 de zile, să procedeze la eliberarea acestuia.”

38. La articolul 16, alineatul (5) se abrogă.

39. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) Locatarii imobilelor având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. a) și lit. b) pct. 1, care face parte integrantă din prezenta lege, au drept de preemțiune la cumpărarea acestora.”

40. La articolul 18, litera c) se abrogă.

41. La articolul 18, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) imobilul a fost înstrăinat cu respectarea dispozițiilor legale.”

42. După articolul 18, se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. – (1) În situația imobilelor-construcții care fac obiectul notificărilor formulate potrivit procedurilor prevăzute la cap. III și cărora le-au fost adăugate, pe orizontală și/sau verticală, în raport cu forma inițială, noi corpuri a căror arie desfășurată însumează peste 100% din aria desfășurată inițială și dacă părțile nu convin altfel, foștilor proprietari li se acordă sau, după caz, propun măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investita potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(2) În situația imobilelor-construcții care fac obiectul notificărilor formulate potrivit procedurilor prevăzute la cap. III și cărora le-au fost adăugate, pe orizontală și/sau verticală, în raport cu forma inițială, corpuri suplimentare de sine-stătătoare, foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora, li se restituie, în natură, suprafața deținută în proprietate la data trecerii în proprietatea statului.

(3) Deținătorul suprafeței adăugate imobilului preluat are drept de preemțiune la cumpărarea suprafeței restituite fostului proprietar sau, după caz, moștenitorului acestuia, dispozițiile art. 17 fiind aplicabile în aceste situații indiferent de calitatea deținătorului.

(4) Noul proprietar al suprafeței restituite în proprietate potrivit alin. (2) are un drept de preemțiune la cumpărarea suprafeței adăugate imobilului după trecerea acestuia în proprietatea statului, dispozițiile art. 17 alin. (2) și (3) fiind aplicabile în mod corespunzător.”

43. La articolul 19, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care imobilul a fost vândut cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuință, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, persoana îndreptățită are dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent pentru valoarea de piață corespunzătoare a întregului imobil, teren și construcții, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare. Dacă persoanele îndreptățite au primit despăgubiri potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, ele au dreptul la diferența dintre valoarea încasată, actualizată cu indicele inflației, și valoarea corespunzătoare a imobilului.”

44. La articolul 19, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazurile prevăzute la alin. (2) măsurile reparatorii prin echivalent constau în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”

45. La articolul 19, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În situația imobilelor prevăzute la alin. (2), măsurile reparatorii în echivalent se acordă sau, după caz, se propun prin dispoziția motivată a primarului, respectiv a primarului general al municipiului București.”

46. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. – (1) Imobilele - terenuri și construcții - preluate în mod abuziv, indiferent de destinație, care sunt deținute la data intrării în vigoare a prezentei legi de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică de drept public, vor fi restituite persoanei îndreptățite, în natură, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată a organelor de conducere ale unității deținătoare.”

47. La articolul 20, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) După emiterea deciziei de restituire în natură a imobilelor, organele de conducere ale societăților comerciale prevăzute la alin. (1) și (2), vor proceda, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, la reducerea capitalului social cu valoarea bunului imobil restituit și la recalcularea patrimoniului. Cota de participație a statului sau a autorității administrației publice ori, după caz, a organizației cooperatiste se va diminua în mod corespunzător cu valoarea bunului imobil restituit.”

48. La articolul 20, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul imobilelor deținute de unitățile administrativ-teritoriale restituirea în natură sau prin echivalent către persoana îndreptățită se face prin dispoziția motivată a primarilor, respectiv a primarului general al municipiului București ori, după caz, a președintelui Consiliului Județean.”

49. La articolul 20, alineatul (4) se abrogă.

50. La articolul 20, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Sub sancțiunea nulității absolute, până la soluționarea procedurilor administrative și, după caz, judiciare, generate de prezenta lege, este interzisă înstrăinarea, concesiunea, locația de gestiune, asocierea în participație, ipotecarea, locațiunea, precum și orice închiriere sau subînchiriere în beneficiul unui nou chiriaș, schimbarea destinației, grevarea sub orice formă a bunurilor imobile – terenuri și/sau construcții notificate potrivit prevederilor prezentei legi.”

51. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. – Actele doveditoare ale dreptului de proprietate ori, după caz, ale calității de asociat sau acționar al persoanei juridice, precum și, în cazul moștenitorilor, cele care atestă această calitate și, după caz, înscrisurile care descriu construcția demolată și orice alte înscrisuri necesare evaluării pretențiilor de restituire decurgând din prezenta lege, pot fi depuse până la data soluționării notificării.”

52. După articolul 22 se introduce un nou articol, articolul 22¹, cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. – (1) În absența unor probe contrare, existența și, după caz, întinderea dreptului de proprietate, se prezumă a fi cea recunoscută în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus măsura preluării abuzive sau s-a pus în executare măsura preluării abuzive.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) și în absența unor probe contrare, persoana individualizată în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus sau, după caz, s-a pus în executare măsura preluării abuzive este presupusă că deține imobilul sub nume de proprietar.”

53. La articolul 23, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Proprietarii cărora, prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege, le-au fost restituite în natură imobilele solicitate vor încheia cu deținătorii actuali ai acestora un protocol de predare-preluare, în mod obligatoriu, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a deciziei/dispoziției de restituire, termen după care, dacă protocolul nu a fost semnat, se va încheia în prezența executorului judecătoresc un proces-verbal de constatare unilaterală a preluării imobilului.”

54. La articolul 23, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prevederile alin. (1) – (5) sunt aplicabile și dispozițiilor emise de primari ori, după caz, de președinții consiliilor județene potrivit art. 20 alin. (3).”

55. La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. – (1) Dacă restituirea în natură nu este posibilă, deținătorul imobilului sau, după caz, entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, este obligată ca, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, în termenul prevăzut la art. 23 alin. (1) să acorde persoanei îndreptățite în compensare alte bunuri sau servicii ori să propună acordarea de despăgubiri în

condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, în situațiile în care măsura compensării nu este posibilă sau aceasta nu este acceptată de persoana îndreptățită.”

56. La articolul 24, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul imobilelor înstrăinate de persoanele juridice prevăzute la art. 20 alin. (1), (2) și (3).”

57. La articolul 24, alineatele (2) și (3) se abrogă.

58. La articolul 24, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Decizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură, poate fi atacată de persoana care se pretinde îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul unității deținătoare sau, după caz, al entității investite cu soluționarea notificării, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(3²) În cazul în care dispoziția motivată de soluționare a cererii de restituire în natură este atacată în justiție de persoana îndreptățită, în funcție de probele de la dosar, entitatea care a emis dispoziția va adopta o poziție procesuală raportată la acestea. De asemenea, entitatea care a emis dispoziția, va decide, motivat, de la caz la caz, dacă va exercita căile de atac prevăzute de lege, în cazul soluțiilor date de instanțele de judecată.”

59. La articolul 24, alineatele (6), (7) și (8) se abrogă.

60. La articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. – (1) Pentru imobilele evidențiate în patrimoniul unor societăți comerciale privatizate, altele decât cele prevăzute la art. 20 alin. (1) și (2), persoanele îndreptățite au dreptul la despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, corespunzătoare valorii de piață a imobilelor solicitate.”

61. La articolul 27, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul în care imobilele au fost înstrăinate.”

62. La articolul 27, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația imobilelor prevăzute la alin. (1) și (1¹), măsurile reparatorii în echivalent se propun de către instituția publică care efectuează sau, după caz, a efectuat privatizarea, dispozițiile art. 24 alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător.”

63. La articolul 27 alineatul (3), teza a II – a se modifică și va avea următorul cuprins:

„În acest caz, măsurile reparatorii în echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”

64. La articolul 27, alineatul (4) se abrogă.

65. Articolul 28 se abrogă.

66. Articolul 29 se abrogă.

67. La articolul 32, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. – (1) Persoanele arătate la art. 3 alin. (1) lit. b) au dreptul la despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”

68. La articolul 32, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Măsurile reparatorii prin echivalent prevăzute la alin. (1) se vor propune, după stabilirea valorii recalculată a acțiunilor, prin decizia motivată a instituției publice implicate în privatizarea societății comerciale care a preluat patrimoniul persoanei juridice sau, după caz, prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul în care societatea comercială care a preluat patrimoniul persoanei juridice naționalizate nu mai există, nu poate fi identificată, ori nu a existat o asemenea continuitate.”

69. La articolul 32, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Recalcularea valorii acțiunilor se face în baza valorii activului net din ultimul bilanț contabil, cu utilizarea coeficientului de actualizare stabilit de Banca

Națională a României prin Ordinul nr. 3 din 27 aprilie 2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 4 mai 2001 și a indicelui inflației stabilit de Institutul Național de Statistică și a prevederilor Legii nr. 303/1947, pentru recalcularea patrimoniului societăților pe acțiuni, în cazul în care bilanțul este anterior acesteia.”

70. La articolul 32, alineatele (7) și (8) se abrogă.

71. La articolul 33, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) În situația imobilelor-construcții demolate, notificarea formulată de persoana îndreptățită se soluționează potrivit art. 10 sau 11 prin dispoziția motivată a primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a aflat imobilul, respectiv a primarului general al municipiului București.”

72. La articolul 33, alineatul (2) se abrogă.

73. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. – Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, contravențională, civilă sau penală.”

74. La articolul 44, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și emiterea deciziei sau a dispoziției conținând propunerea de acordare a despăgubirilor în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, întocmită în lipsa înscrisurilor prevăzute la alin. (1) și (2).”

75. După articolul 45 se introduc trei noi articole, articolele 45¹, 45² și 45³ cu următorul cuprins:

„Art. 45¹. – (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege atrage răspunderea contravențională a autorității administrației publice centrale sau locale, a instituției sau, după caz, a societății, regiei autonome ori a organizației cooperatiste căreia îi incumbă aceste obligații.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) tergiversarea nejustificată a soluționării notificării persoanei îndreptățite;
- b) încălcarea obligației prevăzute la art. 23 alin. (2) teza a II – a;
- c) încălcarea obligației prevăzute la art. 23 alin. (3);
- d) încălcarea obligației prevăzute la art. 23 alin. (4¹);
- e) încălcarea interdicției de înstrăinare, prevăzută la art. 20 alin.(4¹).

(3) Faptele prevăzute la alin. (2) lit. a) - d) se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei. Faptele prevăzute la alin. (2) lit. e) se sancționează cu amendă de la 500.000.000 lei la 1.000.000.000 lei.

(4) În cazul regiilor autonome, societăților comerciale prevăzute la art. 20 alin. (1) și (2), organizațiilor cooperatiste, ministerelor și altor instituții publice centrale, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor revin Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, prin corpul de control al acesteia.

(5) În cazul autorităților administrației publice locale situate pe raza teritorială a județului, respectiv a municipiului București, constatarea contravențiilor revine prefectului județului, respectiv prefectului municipiului București, iar aplicarea sancțiunilor revine Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(6) Activitatea prefectului județului, respectiv a municipiului București, prevăzută la alin. (5) este supusă controlului Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, prin corpul de control al acesteia. În măsura în care acesta constată neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor prevăzute la alin. (5) va propune ministrului administrației și internelor măsurile corespunzătoare.

Art. 45². – Dispozițiile art. 45¹ se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 45³. – Nerespectarea obligației prevăzute la art. 23 alin. (4¹) atrage obligația deținătorului căruia îi revine această obligație de a plăti noului proprietar o sumă calculată pe zi de întârziere, reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a imobilului restituit.”

76. La articolul 48, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Sub sancțiunea nulității absolute, este interzisă înstrăinarea în orice mod a imobilelor dobândite în baza Legii nr. 112/1995, cu modificările și completările ulterioare, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a acțiunilor formulate de persoanele îndreptățite foști proprietari sau, după caz, moștenitori ai acestora, potrivit art. 50.”

77. Anexa la Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, se renumerează și devine anexa nr. 1.

78. După anexa nr. 1, se introduce anexa nr. 2 cu următorul cuprins:

„Anexa nr. 2

a) Lista imobilelor ce intră sub incidența art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată

1. Imobile ocupate de unități și instituții de învățământ din sistemul de stat (grădinițe, școli, licee, colegii, școli profesionale, școli postliceale, instituții de învățământ superior)

2. Imobile ocupate de unități sanitare și de asistență medico-sociale din sistemul public (creșe, cămine-spital pentru bătrâni, spitale, centre de plasament, case de copii)

3. Imobile ocupate de instituții publice (administrații financiare, trezorerii, ministere și alte autorități ale administrației publice centrale, parchete, judecătoria, tribunale, curți de apel, sedii de poliție și inspectorate județene, sedii vamale, arhive naționale, direcții județene, case de asigurări de sănătate, primării, prefecturi, consilii locale și județene, inspectorate școlare)

4. Imobile ocupate de instituții culturale (teatre, opere, biblioteci, muzee)

b) Lista imobilelor ce intră sub incidența art. 13 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, republicată

1. Imobile ocupate de sedii ale partidelor politice legal înregistrate

2. Imobile ocupate de sedii ale misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România și imobile ocupate de personalul acestora."

Art. II. – (1) Deciziile sau dispozițiile ori, după caz, ordinele conducătorilor autorităților administrației publice centrale, având ca obiect acordarea de măsuri reparatorii în echivalent pentru imobilele prevăzute la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările aduse de prezentul titlu, emise până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și nevalorificate, pot fi atacate la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială se află sediul unității deținătoare, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Hotărârea pronunțată de prima instanță poate fi atacată cu recurs la curtea de apel.

Art. III. – Actele juridice de înstrăinare având ca obiect imobile cu destinația de locuință, încheiate după 14 februarie 2001 cu nerespectarea interdicției prevăzute de art. 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.

40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, și care nu au fost atacate în instanță în condițiile art. 46 alin (1) din Legea nr. 10/2001, republicată, pot fi atacate la secția civilă a tribunalului în a cărei rază teritorială se află imobilul notificat în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului titlu sau, după caz, de la data luării la cunoștință a încheierii contractului.

Art. IV. - (1) În cazul în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, societatea comercială prevăzută la art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările aduse prin prezentul titlu, și-a încetat activitatea ca persoană juridică, competența de soluționare a cererii de restituire revine entității care a exercitat, în numele statului, calitatea de acționar la respectiva societate comercială.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) dispozițiile art. 27 alin. (1), (1¹) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările aduse prin prezentul titlu, se vor aplica în mod corespunzător.

Art. V. – (1) Notificările nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentului titlu, având ca obiect construcții de orice fel, situate în extravilanul localităților, aparținând exploatațiilor agricole și care au fost trecute în proprietatea statului, construcții de pe terenurile forestiere, care au făcut parte din exploatația forestieră la data trecerii în proprietatea statului, se vor înainta în vederea soluționării, în termen de 60 de zile, comisiilor comunale, orașenești și municipale constituite potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică în mod corespunzător și pentru terenurile prevăzute la art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, republicată.

Art. VI. – Imobilele înstrăinate cu încălcarea prevederilor legale, obiect al unor acte juridice desființate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, notificate potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, republicată, se restituie în natură.

Art. VII. – Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată, dându-se textelor o nouă renumerotare.

TITLUL II

Modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România

Art. I. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.308 din 4 iulie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatele (1), (2), (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Imobilele care au aparținut cultelor religioase din România și au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, altele decât lăcașele de cult, aflate în proprietatea statului, a unei persoane juridice de drept public sau în patrimoniul unei persoane juridice din cele prevăzute la art. 1¹, se retrocedează foștilor proprietari, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Sunt imobile, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, construcțiile existente în natură, împreună cu terenurile aferente lor, situate în intravilanul localităților, cu oricare dintre destinațiile avute la data preluării în mod abuziv, precum și terenurile aflate la data preluării abuzive în intravilanul localităților, nerestituite până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Adăugirile aduse construcțiilor se preiau cu plată, numai dacă acestea nu depășesc 50% din aria desfășurată actuală. În caz contrar, nu se va dispune retrocedarea, considerându-se imobil nou în raport cu cel preluat. Nu se includ în această categorie lucrările de reparații curente, capitale, consolidări, modificări ale compartimentării inițiale, îmbunătățiri funcționale și altele asemenea.

(6) În cazul în care imobilele retrocedate sunt afectate unor activități de interes public din învățământ sau sănătate, finanțate sau cofinanțate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, noul proprietar are obligația de a menține afectatiune pe o perioadă de până la 5 ani de la data emiterii deciziei. În această perioadă noul proprietar va fi beneficiarul unei chirii în quantumul stabilit prin hotărâre a Guvernului. În acest interval plata cheltuielilor de întreținere aferente imobilului respectiv revine utilizatorilor.

(7) O dată cu imobilele retrocedate în natură se restituie și bunurile mobile, dacă acestea au fost preluate împreună cu imobilul respectiv și dacă acestea mai există la data depunerii cererii de retrocedare. Deținătorul actual al imobilului, la solicitarea și în prezența reprezentantului cultului religios care a depus cererea de retrocedare, va proceda la efectuarea inventarului bunurilor mobile existente în imobil, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de retrocedare. În cazul nerespectării acestui termen se va urma procedura prevăzută la art. 46 alin. (2) - (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată.”

2. La articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Regimul juridic al imobilelor care au destinația de lăcaș de cult va fi reglementat prin lege specială.”

3. La articolul 1, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alineatele (2¹), (2²), (2³) și (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care terenul este ocupat parțial, persoana îndreptățită poate obține restituirea în natură a părții de teren rămase libere, pentru cea ocupată de construcții noi, pentru cea necesară în vederea bunei utilizări a acestora și pentru cea afectată unor amenajări de utilitate publică, măsurile reparatorii stabilindu-se în echivalent. În cazul în care terenul este ocupat în totalitate, pentru acesta se vor stabili măsuri reparatorii în echivalent. De asemenea, se retrocedează în natură terenurile pe care s-au ridicat construcții ușoare sau demontabile.

(2²) Valoarea terenurilor care nu pot fi retrocedate în natură se stabilește potrivit valorii de circulație la momentul emiterii deciziei, stabilită potrivit standardelor intenționale de evaluare.

(2³) Pentru situațiile prevăzute la alin. (2¹) în care nu se poate dispune retrocedarea în natură, se vor acorda măsuri reparatorii în echivalent potrivit legii speciale care va reglementa tipul și procedura de acordare a despăgubirilor.

(2⁴) În situația în care imobilul retrocedat prin decizia Comisiei speciale de retrocedare se află în domeniul public al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale, acesta urmează a fi scos din domeniul public, potrivit dispozițiilor Legii nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a deciziei Comisiei speciale de retrocedare.”

4. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 1¹, cu următorul cuprins:

„Art. 1¹. – (1) Imobilele - terenuri și construcții - preluate în mod abuziv, indiferent de destinație, care sunt deținute la data intrării în vigoare a prezentei legi de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, vor fi restituite solicitantului, în natură, prin decizia organelor de conducere ale unității deținătoare. Cota de participare a statului sau a autorității administrației publice centrale sau locale se va diminua în mod corespunzător cu valoarea imobilului retrocedat, procedându-se la reducerea capitalului social și la recalcularea patrimoniului.

(2) În situațiile prevăzute la alin.(1) Comisia specială de retrocedare va transmite cererea de retrocedare unității deținătoare, care are obligația de a o soluționa în termen de 60 de zile de la data completării dosarului.

(3) Prevederile alin. (2), (2¹), (2²) și (7) ale art. 1 se aplică în mod corespunzător.

(4) Pentru situațiile prevăzute la art.1 alin. (2¹) în care nu se poate dispune retrocedarea în natură, se vor acorda măsurile reparatorii în echivalent prevăzute de legea specială sau compensarea cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către unitatea deținătoare prevăzută la alin.(1), cu acordul persoanei îndreptățite.

(5) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul în care statul sau o autoritate publică centrală sau locală acționar sau asociat minoritar al unității care deține imobilul, dacă valoarea acțiunilor sau părților sociale deținute este mai mare sau egală cu valoarea corespunzătoare a imobilului a cărui restituire în natură este cerută.

(6) Deciziile prevăzute la alin.(1) pot fi atacate la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială se află sediul unității deținătoare, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora.”

5. La articolul 2 alineatul (1), literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) un reprezentant din partea Cancelariei Primului Ministru, respectiv președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, care va avea calitatea de președinte al comisiei;

e) un reprezentant din partea Secretariatului General al Guvernului – Departamentul pentru Relații Interetnice.”

6. La articolul 2, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Secretariatul Comisiei speciale de retrocedare va fi asigurat de Cancelaria Primului Ministru, prin Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.”

7. La articolul 2, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Membrii Comisiei speciale de retrocedare, precum și persoanele din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, care asigură secretariatul tehnic al acesteia, beneficiază de indemnizație de ședință reprezentând 50% din salariul de încadrare sau, după caz, din indemnizația lunară; într-o lună se poate acorda o singură indemnizație, indiferent de numărul ședințelor de lucru.”

8. La articolul 2, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Comisia specială de retrocedare sau, după caz, unitatea deținătoare prevăzută la art.1¹ va analiza documentația prezentată de solicitanți pentru fiecare imobil și va dispune, prin decizie motivată, retrocedarea imobilelor solicitate de cultele religioase, respingerea cererii de retrocedare, dacă se apreciază că aceasta nu este întemeiată sau va propune acordarea măsurilor reparatorii în echivalent, în condițiile stabilite prin legea specială. În situația în care imobilul este înscris în Lista monumentelor istorice, în decizia de retrocedare se va menționa că proprietarul are drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

(6) Deciziile Comisiei speciale de retrocedare vor putea fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora. Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.”

9. La articolul 2, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) Ministerele, prefecturile, primăriile, serviciile de cadastru și birourile de carte funciară, precum și celelalte instituții publice au obligația de a furniza, la cererea scrisă a Comisiei speciale de retrocedare și/sau a solicitantului retrocedării, în termen de 30 de zile, informații privind situația juridică a imobilelor care fac obiectul cererilor de restituire, în vederea fundamentării deciziilor.

(8) În cazul în care deținătorul bunului imobil solicitat nu este cunoscut, primăria în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, la cererea scrisă a

Comisiei speciale de retrocedare, este obligată să identifice unitatea deținătoare și să comunice, în termen de 30 de zile, elementele de identificare a acesteia.”

10. La articolul 3, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹), (2²) și (2³) cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru stabilirea dreptului de proprietate solicitantul poate depune începuturi de dovadă scrisă, declarații de martori autentificate, expertize extrajudiciare, precum și orice acte care, coroborate, întemeiază prezumția existenței dreptului de proprietate al acestuia asupra imobilului, la data preluării abuzive.

(2²) În absența unor probe contrare, existența și, după caz, întinderea dreptului de proprietate, se prezumă a fi cea recunoscută în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus măsura preluării abuzive sau s-a pus în executare măsura preluării abuzive.

(2³) În aplicarea prevederilor alin. (2²) și în absența unor probe contrare, persoana individualizată în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus sau, după caz, s-a pus în executare măsura preluării abuzive este presupusă că deține imobilul sub nume de proprietar.”

11. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Dreptul de proprietate asupra imobilului solicitat se redobândește pe baza deciziei Comisiei speciale de retrocedare, a unității deținătoare prevăzute la art. 1¹ sau a hotărârii judecătorești rămase definitive, după caz.”

12. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul contractelor de locațiune care au ca obiect spații cu altă destinație decât aceea de locuință noul proprietar se va subroga în drepturile fostului locator, cu renegocierea clauzelor privind chiria, pe o perioadă de maximum 5 ani potrivit dispozițiilor cuprinse la art. 5 alin. (2), dacă aceste contracte au fost încheiate cu respectarea legii.”

13. La articolul 4, alineatul (3) se abrogă.

14. La articolul 4, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Litigiile legate de eventualele îmbunătățiri aduse imobilelor care se retrocedează în condițiile prezentei ordonanțe de urgență de către foștii

deținători, precum și cele legate de aplicarea alin. (2¹) al art. 4, vor fi soluționate în condițiile legii.”

15. La articolul 4, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Măsurile reparatorii în echivalent se vor acorda potrivit legii speciale care va reglementa tipul și procedura de acordare a despăgubirilor.”

16. După articolul 4, se introduc două noi articole, articolele 4¹ și 4², cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. – (1) În cazul în care imobilele ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență au fost înstrăinate legal după data de 22 decembrie 1989, titularii cererilor de retrocedare pot opta pentru acordarea măsurilor reparatorii în echivalent potrivit art.4 alin.(5).

(2) Actele juridice de înstrăinare a imobilelor care fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.

(3) În cazul acțiunilor formulate potrivit dispozițiilor cuprinse la alin. (2) procedura de retrocedare începută în temeiul prezentei ordonanțe de urgență este suspendată până la soluționarea acelor acțiuni prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. Persoana îndreptățită va înștiința de îndată Comisia specială de retrocedare.

(4) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență sunt aplicabile și în cazul acțiunilor în curs de judecată, persoana îndreptățită putând alege calea acestei ordonanțe de urgență, renunțând la judecarea cauzei sau solicitând suspendarea cauzei.

Art. 4². – (1) Sub sancțiunea nulității absolute, până la soluționarea procedurilor administrative și, după caz, judiciare, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, este interzisă înstrăinarea, schimbarea destinației, ipotecarea sau grevarea sub orice formă a imobilelor pentru care au fost depuse cereri de retrocedare în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Solicitanților le revine obligația de a înștiința în scris deținătorul actual despre existența cererilor de retrocedare depuse în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.”

17. La articolul 5, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) Proprietarii care vor redobândi dreptul de proprietate asupra imobilelor în temeiul prezentei ordonanțe de urgență vor încheia cu deținătorii actuali ai acestor imobile un protocol de predare-preluare, în mod obligatoriu, în

termen de 60 de zile de la data rămânerii definitive a deciziei Comisiei speciale de retrocedare sau, după caz, a unității deținătoare prevăzute la art. 1¹, termen după care, dacă protocolul nu a fost semnat, se va încheia în prezența executorului judecătoresc un proces-verbal de constatare unilaterală a preluării imobilului.

(2) Proprietarii vor intra în posesia bunurilor imobile solicitate în termen de cel mult 5 ani de la redobândirea dreptului de proprietate, în cazul imobilelor prevăzute la art. 1 alin. (6) și la art. 4 alin. (2) și (2)¹.”

18. Articolul 5¹ se renumerează și va deveni articolul 5⁴.

19. După articolul 5 se introduc trei noi articole, articolele 5¹, 5² și 5³, cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. – (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență atrage răspunderea contravențională a instituției sau, după caz, a conducătorului instituției căreia îi incumbă respectarea acestor obligații.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea obligației prevăzute la art.1 alin. (2)⁴;

b) nerespectarea obligației prevăzute la art.1 alin. (7);

c) nerespectarea obligației prevăzute la art.1¹ alin. (2) de către unitatea deținătoare;

d) necomunicarea sau comunicarea în mod eronat a informațiilor solicitate potrivit art.2 alin. (7) și (8);

e) nerespectarea obligației prevăzute la art.5 alin. (1);

f) încălcarea interdicției de înstrăinare prevăzute la art. 4² alin. (1).

(3) Faptele prevăzute la alin. (2) lit.a) -e) se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(4) Fapta prevăzută la alin. (2) lit. f) se sancționează cu amendă de la 100.000.000 lei la 1.000.000.000 lei.

(5) Neîncheierea de către deținătorul actual a protocolului de predare-preluare, potrivit art. 5 alin. (1), atrage obligația acestuia de a plăti noului proprietar o sumă, calculată pe zi de întârziere, reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a imobilului.

Art. 5². – (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 5¹ alin. (2) și aplicarea sancțiunilor în ceea ce privește ministerele, prefecturile, unitățile deținătoare prevăzute la art.1¹ se fac de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin corpul de control al acesteia.

(2) În cazul autorităților administrației publice locale situate pe raza teritorială a județului, respectiv a municipiului București constatarea contravențiilor revine prefectului județului, respectiv Prefectului municipiului

București, iar aplicarea sancțiunilor revine Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(3) Activitatea prefectului județului, respectiv a municipiului București, prevăzută la alin. (2) este supusă controlului Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, prin corpul de control al acesteia. În măsura în care acesta constată neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a acestor obligații va propune ministrului administrației și internelor măsurile corespunzătoare.

Art. 5³. – Dispozițiile art. 5¹ și art. 5² se vor completa cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. – Termenul de depunere a cererilor de retrocedare a imobilelor aparținând cultelor religioase, prevăzut la art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările ulterioare, este de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. III. – Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune prevăzut la art.4¹ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 501/2002, cu modificările și completările ulterioare, se prescrie în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. IV. – (1) Cererile de retrocedare având ca obiect terenuri situate în extravilanul localităților la data preluării abuzive, precum și construcții de orice fel, situate în extravilanul localităților, aparținând exploatațiilor agricole și care au fost trecute în proprietatea statului, construcții de pe terenurile forestiere, care au făcut parte din exploatația forestieră la data trecerii în proprietatea statului, se vor înainta de către Comisia specială de retrocedare, în vederea soluționării, în termen de 60 de zile, comisiilor comunale orășenești și municipale constituite potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Termenul de 60 de zile prevăzut la alin.(1), curge de la data la care Comisia specială de retrocedare primește situația juridică din care reiese că imobilul respectiv era sau este situat în extravilan.

Art. V. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.308 din 4 iulie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. VI. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. VI alin. (1)-(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.184/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.929 din 18 decembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 48/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.262 din 25 martie 2004.

TITLUL III

Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România

Art. I. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 10 iunie 1999, aprobată cu completări prin Legea nr. 66/2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolele 1 – 5 se abrogă.

2. La articolul 6, alineatele (1), (2) și (5) vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) Imobilele care au aparținut comunităților minorităților naționale din România și care au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice, în perioada 6 septembrie 1940 - 22 decembrie 1989, se restituie foștilor proprietari în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Sunt *imobile*, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, construcțiile existente în natură, împreună cu terenurile aferente lor, situate în intravilanul localităților, cu oricare dintre destinațiile avute la data preluării în mod abuziv, precum și terenurile aflate la data preluării abuzive în intravilanul localităților, nerestituite până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Adăugirile aduse construcțiilor se preiau cu plată, numai dacă acestea nu depășesc 50% din aria desfășurată actuală. În caz contrar, nu se va dispune retrocedarea, considerându-se imobil nou în raport cu cel preluat. Nu se includ în această categorie lucrările de reparații curente, capitale, consolidări, modificări ale compartimentării inițiale, îmbunătățiri funcționale și altele asemenea.

(5) În cazul în care imobilele restituite sunt afectate unor activități de interes public din învățământ sau sănătate, finanțate sau cofinanțate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, noul proprietar are obligația de a menține afectarea pe o perioadă de până la 5 ani de la data emiterii deciziei. În această perioadă noul proprietar va fi beneficiarul unei chirii în quantumul stabilit prin hotărâre a Guvernului. În acest interval plata cheltuielilor de întreținere aferente imobilului respectiv revine utilizatorilor.”

3. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Comisia specială de retrocedare sau, după caz, unitatea deținătoare va analiza documentația prezentată de solicitanți pentru fiecare imobil și va dispune, prin decizie motivată, restituirea imobilelor solicitate, respingerea cererii de retrocedare, dacă se apreciază că aceasta nu este întemeiată sau va propune acordarea măsurilor reparatorii în echivalent, în condițiile stabilite prin legea specială.

(2) Deciziile Comisiei speciale de retrocedare pot fi atacate la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora. Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

(3) Ministerele, prefecturile, primarii, serviciile de cadastru și birourile de carte funciară, precum și celelalte instituții publice au obligația de a furniza, la cererea scrisă a Comisiei speciale de retrocedare și/sau a solicitantului retrocedării, în termen de 30 zile, informații privind situația juridică a imobilelor care fac obiectul cererilor de restituire, în vederea fundamentării deciziilor.

(4) În situația în care imobilul este înscris în Lista cuprinzând monumentele istorice, în decizia de retrocedare se va menționa că proprietarul are drepturile și obligațiile prevăzute de lege.”

4. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – Prevederile art.1 alin. (2¹)- (2⁴) și (7), art. 1¹, art.2 alin. (4¹), (7) și (8), art.3 alin.(2), (2¹)-(2³), art.4, art. 4¹, art. 4², art.5, art. 5¹ - 5³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 4 iulie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

Art. II. – De la data intrării în vigoare a prezentei legi curge un nou termen de 6 luni pentru depunerea cererilor de restituire, în condițiile art. 6 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 66/2004.

Art. III. – Dreptul la acțiune prevăzut la art. III din Titlul II din prezenta lege se aplică în mod corespunzător.

Art. IV. – (1) Cererile de restituire având ca obiect terenuri situate în extravilanul localităților la data preluării abuzive, precum și construcții de orice fel, situate în extravilanul localităților, aparținând exploatațiilor agricole și care au fost trecute în proprietatea statului, construcții de pe terenurile forestiere, care au făcut parte din exploatarea forestieră la data trecerii în proprietatea statului, se vor înainta de către Comisia specială de retrocedare, în vederea soluționării, în termen de 60 de zile, comisiilor comunale, orașenești și municipale constituite potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Termenul de 60 de zile prevăzut la alin.(1), curge de la data la care Comisia specială de retrocedare primește situația juridică din care reiese că imobilul respectiv era sau este situat în extravilan.

Art. V. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 10 iunie 1999, aprobată cu completări prin Legea nr. 66/2004, cu modificările și completările ulterioare, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, dându-se textelor o nouă numerotare.

TITLUL IV

Modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

Art. I. – Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește suprafețele preluate de cooperativele agricole de producție în baza unor legi speciale sau în orice mod de la membrii cooperatori.”

2. La articolul 11, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Terenurile preluate abuziv de cooperativele agricole de producție de la persoanele fizice, fără înscriere în cooperativele agricole de producție sau de către stat, fără nici un titlu, revin de drept proprietarilor care au solicitat reconstituirea dreptului de proprietate, pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane.”

3. La articolul 18, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Terenurile neatribuite, rămase la dispoziția comisiei, după încheierea integrală a reconstituirii drepturilor de proprietate, trec în domeniul privat al comunei, orașului sau al municipiului, urmând a fi puse la dispoziția celor care doresc să întemeieze sau să dezvolte exploatații agricole, prin închiriere, concesiune sau vânzare, în condițiile legii sau puse la dispoziție pentru obiective de interes social.”

4. La articolul 23, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul înstrăinării construcțiilor, suprafețele de teren aferente prevăzute la alin. (2) sunt cele convenite de părți la data înstrăinării, dovedite prin orice mijloc de probă.”

5. La articolul 24, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Suprafața terenurilor prevăzute în alin. (1), aferente casei de locuit și anexelor gospodărești, nu poate fi mai mare decât cea prevăzută în actul de atribuire provenit de la cooperativa de producție, consiliul popular sau primăria din localitatea respectivă.”

6. La articolul 24, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Foștii proprietari vor fi compensați cu o suprafață de teren echivalentă în intravilan sau, în lipsă, în extravilan, acceptată de ei, iar, dacă nu mai există teren, se vor acorda despăgubiri.”

7. La articolul 27, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În toate cazurile în care reconstituirea dreptului de proprietate se face pe vechile amplasamente, cu ocazia măsurătorilor comisia locală ia act de recunoașterea reciprocă a limitelor proprietății de către vecini, le consemnează în documentele constatatoare, întocmind planurile parcelare și înaintează documentația comisiei județene sau prefectului pentru validare și, respectiv, eliberarea titlurilor de proprietate.”

8. La articolul 27, după alineatul (2) se introduc alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Proprietarii sau moștenitorii acestora care nu s-au înscris în cooperativa agricolă de producție, nu au predat sau nu li s-au preluat la stat terenurile prin acte translative de proprietate vor putea cere prefectului, prin comisiile de fond funciar, titluri de proprietate conform prezentei legi. Acestor categorii de proprietari și moștenitori le sunt aplicabile numai prevederile art. 64.

(2²) În cazurile în care s-au emis titluri de proprietate în mod abuziv altor persoane decât foștii proprietari iar aceștia dețineau la acel moment adeverințe de proprietate și aveau posesia terenului, comisiile de fond funciar vor revoca titlurile emise cu încălcarea legii, dacă acestea nu au intrat în circuitul civil. Dacă respectivele titluri de proprietate au intrat în circuitul civil prin acte de vânzare – cumpărare sau în alt mod, fostul proprietar se va adresa justiției pentru constatarea nulității absolute a titlului respectiv potrivit prevederilor art. III din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991.”

9. La articolul 27, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Primarul va afișa lunar suprafața constituită sau reconstituită, numele beneficiarilor, amplasamentul, planurile parcelare, precum și suprafața rămasă în rezerva comisiei locale.”

10. La articolul 52, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prevederile art. 274 din Codul de procedură civilă sunt aplicabile.”

11. Articolul 60 se abrogă.

12. La articolul 92, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins :

„(3) Scoaterea definitivă din circuitul agricol a terenurilor agricole din extravilan, de clasa I și clasa a II-a de calitate, a celor amenajate cu lucrări de îmbunătățiri funciare, precum și a celor plantate cu vii și livezi, prin extinderea intravilanului localităților, se face la propunerea consiliilor locale, prin ordin al directorului Direcției Agricole și de Dezvoltare Rurală, cu avizul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.”

13. La articolul 92, alineatul (5) se abrogă.

14. Articolul 108 se abrogă.

15. Articolul 109 se abrogă.

16. După articolul 110, se introduc trei noi articole, articolele 110¹, 110² și 110³ cu următorul cuprins:

„Art. 110¹. – Constituie contravenții la normele privind reconstituirea dreptului de proprietate următoarele fapte:

a) fapta persoanei fizice care are calitatea de membru al comisiei locale sau județene de aplicare a prezentei legi de a împiedica în orice mod sau de a întârzia nejustificat reconstituirea sau constituirea, după caz, a dreptului de proprietate ori eliberarea titlului de proprietate către persoanele îndreptățite, precum și eliberarea titlului de proprietate fără îndeplinirea condițiilor legale;

b) neafișarea datelor menționate în art. 27 alin. (4¹) de către primar în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii precedente;

c) afișarea de către primar a unor date privind reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate, care nu corespund realității.

Art. 110². – Contravențiile prevăzute la art. 110¹ se sancționează astfel:

- a) cea de la litera a) cu amendă de la 100.000.000 lei la 300.000.000 lei;
- b) cele de la literele b) și c) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.

Art. 110³. – Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 110¹ și art. 110² se fac de către împuterniciții Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și de către prefect sau împuterniciții acestuia, în cazul membrilor comisiilor locale.”

Art. II. – Comisiile de aplicare a legilor fondului funciar au obligația ca în termen de cel mult 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi să înainteze Agenției Domeniilor Statului documentele necesare întocmirii protocoalelor de predare-primire cu această instituție privind terenurile care au fost preluate direct de la societățile comerciale din portofoliul Agenției Domeniilor Statului, precum și de la stațiunile de cercetare, institute și unități de învățământ.

TITLUL V

Modificarea și completarea Legii nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

Articol unic - Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 4 noiembrie 1997, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul III alineatul (1), partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. III. – (1) Sunt lovite de nulitate absolută, potrivit dispozițiilor legislației civile, aplicabile la data încheierii actului juridic, următoarele acte emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare și ale prezentei legi:

a) actele de reconstituire sau de constituire a dreptului de proprietate, în favoarea persoanelor care nu erau îndreptățite, potrivit legii, la astfel de reconstituiri sau constituirii, cum sunt:

(i) actele de reconstituire în favoarea unor persoane care nu au avut niciodată teren în proprietate predat la cooperativa agricolă de producție sau la stat sau care nu au moștenit asemenea terenuri;

(ii) actele de reconstituire și constituire în favoarea altor persoane asupra vechilor amplasamente ale foștilor proprietari, solicitate de către aceștia, în termen legal, libere la data solicitării, în baza Legii nr. 18/1991 pentru terenurile intravilane, a Legii nr. 1/2000 și a prezentei legi, precum și actele de constituire pe terenuri scoase din domeniul public în acest scop;

(iii) actele de reconstituire și constituire a dreptului de proprietate în favoarea altor persoane asupra terenurilor proprietarilor care nu au fost înscriși în cooperativa agricolă de producție, nu au predat terenurile statului sau acestea nu au fost preluate de stat prin acte translativ de proprietate;

(iv) actele de reconstituire sau constituire a dreptului de proprietate emise după eliberarea titlului de proprietate fostului proprietar pe vechiul amplasament, transcris în registrele de transcripțiuni și inscripțiuni sau, după caz, intabulat în cartea funciară, precum și actele de înstrăinare efectuate în baza lor;

(v) actele de reconstituire și constituire a dreptului de proprietate în măsura în care au depășit limitele de suprafață stabilite de art. 24 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991;

(vi) actele de reconstituire a dreptului de proprietate asupra unor terenuri forestiere pentru persoanele care nu au deținut anterior în proprietate astfel de terenuri.”

2. La articolul III, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Actele administrative prin care au fost trecute în domeniul public sau privat al statului sau al localităților terenuri pentru care s-au depus cereri de reconstituire a dreptului de proprietate privată își suspendă efectele cu privire la aceste terenuri până la soluționarea cererii de către comisia de fond funciar, cu excepția terenurilor intrate deja în circuitul civil. După validarea cererii de reconstituire, terenul trece în rezerva comisiei de fond funciar în vederea punerii în posesie.”

3. La articolul III, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins :

„(2) Nulitatea poate fi invocată de primar, prefect, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și de alte persoane care justifică un interes legitim, iar soluționarea cererilor este de competența instanțelor judecătorești de drept comun.”

4. La articolul III, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alineatele (2¹) - (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2¹) Nulitatea absolută, în sensul prezentei legi, va putea fi invocată și în litigiile în curs.

(2²) Nulitatea absolută nu operează asupra titlurilor obținute de foștii proprietari pe alte amplasamente dacă la intrarea în vigoare a prezentei legi și-au găsit vechile amplasamente de care au fost deposedați atribuite legal altor persoane conform Legii nr. 18/1991.

(2³) Foștii proprietari pot reveni la vechiul amplasament și atunci când persoanele puse în posesie pe aceste terenuri renunță în favoarea lor la titlurile de proprietate deja eliberate.

(2⁴) În cazul unor înstrăinări succesive ale terenurilor, cel care a vândut terenul pe baza titlului constatat nul este obligat să remită prețul actualizat fostului proprietar rămas fără teren.”

TITLUL VI

Modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Art. I. – Legea nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – Persoanelor fizice și persoanelor juridice care au formulat cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate pentru terenurile agricole și pentru terenurile forestiere, în termen legal, li se reconstituie dreptul de proprietate în condițiile prevăzute de prezenta lege. Dispozițiile acestei legi se aplică și în cazul restituirii construcțiilor accesorii terenurilor agricole și silvice.”

2. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) În aplicarea prevederilor prezentei legi reconstituirea dreptului de proprietate se face pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane. Comisiile de aplicare a legilor fondului funciar, de comun acord cu proprietarii, pot comasa terenurile care urmează să fie retrocedate într-un singur amplasament.”

3. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Reconstituirea dreptului de proprietate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 9 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face pentru diferența dintre suprafața de 10 ha de familie și cea adusă în cooperativa agricolă de producție sau preluată prin legi speciale ori în orice mod de la membrii cooperatori, dar nu mai mult de 50 ha de proprietar deposedat.”

4. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Pentru terenurile din extravilanul localităților, foste proprietăți ale persoanelor fizice și juridice, care au trecut în proprietatea statului și pe care se găsesc instalații hidrotehnice, hidroelectrice sau de hidroameliorații, pe care se desfășoară activități miniere de exploatare sau operațiuni petroliere de

dezvoltare-explorare și exploatare, se restituie, în condițiile legii, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora suprafețe echivalente constituite din rezerva existentă la comisiile locale, iar în situația în care aceste suprafețe sunt insuficiente, din domeniul privat al statului, din aceeași localitate sau din alte localități, acceptate de foștii proprietari. În cazurile în care compensarea nu este posibilă se vor acorda despăgubiri foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, în condițiile legii.”

5. La articolul 4, după alineatul (1) se introduc nouă alineate noi, alineatele (1¹) - (1⁹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru terenurile foștilor proprietari persoane fizice sau juridice, inclusiv cooperative piscicole sau alte forme asociative prevăzute la art. 26 alin.(1), pe care s-au aflat, la data depozitării, amenajări piscicole, sere sau plantații de hamei, de duzi, plantații viticole sau pomicele, în prezent proprietatea statului, restituirea se face pe vechile amplasamente, cu obligația de a le menține destinația și, acolo unde este cazul, unitatea și funcționalitatea.

(1²) Pentru terenurile menționate mai sus, pe care s-au efectuat de către stat investiții, neamortizate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, foștii proprietari pot opta pentru reconstituirea pe vechiul amplasament, cu obligația de a plăti statului, în termen de 10 ani, contravaloarea neamortizată a investiției, dacă aceasta reprezintă mai mult de 30% din valoarea totală a investiției la data intrării în vigoare a acestei legi, sau să primească terenuri pe alte amplasamente, acceptate de aceștia, de aceeași categorie de folosință cu terenul pe care l-au predat ori despăgubiri.

(1³) Pentru terenurile preluate de stat de pe care investițiile au fost vândute cu respectarea legii, foștii proprietari pot opta pentru alt amplasament, acceptat de aceștia, sau pentru despăgubiri plătite fie de către investitor, fie de către stat.

(1⁴) În cazul opțiunii pentru despăgubiri plătite de investitori, foștii proprietari vor conveni cu investitorii, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a acestei legi sau de la data validării cererii de reconstituire a dreptului de proprietate, prețul terenului, care nu poate fi mai mic decât valoarea sa de piață, și termenul de plată, care nu poate fi mai mare de 3 ani.

(1⁵) Acordul va fi înregistrat la comisia județeană care a validat cererea de reconstituire și devine titlu executoriu pentru plata prețului dacă investitorul nu își respectă obligația de plată în termenul convenit. Din momentul înregistrării acordului, opțiunea părților este definitivă și părțile nu mai pot opta pentru alte forme de reconstituire și, respectiv, despăgubire. Proprietarii se vor putea adresa statului, în condițiile dispozițiilor legale privind acordarea de despăgubiri de către acesta, doar pentru acoperirea valorii investițiilor preluate de stat o dată cu terenul pe care l-au avut în proprietate.

(1⁶) Până la efectuarea plății, proprietarul investiției va plăti fostului proprietar al terenului o sumă, convenită de părți, care nu poate fi mai mică decât redevența plătită statului la momentul acordului și nu va putea înstrăina în nici un mod investiția sa, sub sancțiunea nulității absolute.

(1⁷) Proprietarii investițiilor dobândesc dreptul de proprietate asupra terenului în momentul achitării integrale a contravalorii terenului.

(1⁸) În situația în care nu se optează pentru despăgubiri plătite de către investitor, sau în situația în care fostul proprietar și investitorul nu ajung la un acord în termenul menționat la alin. (1⁴), fostul proprietar va primi teren pe alt amplasament, acceptat de acesta, sau despăgubiri de la stat, atât pentru teren cât și pentru investițiile dovedite la data preluării terenului, în condițiile legii.

(1⁹) În cazul realizării acordului prevăzut la alin. (1⁴), pentru investițiile dovedite la data preluării terenului, fostul proprietar primește despăgubiri de la stat, în condițiile legii.”

6. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care investițiile pentru care suprafața de teren a fost preluată de stat nu au fost executate sau se află în stadiu de proiect, suprafața preluată se restituie, la cerere, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, pe vechiul amplasament.”

7. La articolul 6, alineatele (1¹) și (1²) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1¹) Titlurile de proprietate obținute anterior intrării în vigoare a Legii nr. 18/1991 și existența liberă a vechilor amplasamente fac dovada absolută a proprietății, obligând comisiile de fond funciar să procedeze la validarea cererii de reconstituire a dreptului de proprietate.

(1²) Consemnările efectuate între anii 1945 și 1990 în registrele agricole, cererile de intrare în fostele cooperative agricole de producție, documentele existente la arhivele statului referitoare la proprietatea terenurilor, neînsoțite de titlurile de proprietate, au valoare declarativă cu privire la proprietate.”

8. La articolul 6, după alineatul (1²) se introduc două noi alineate, alineatele (1³) și (1⁴), cu următorul cuprins:

„(1³) În situația în care nu mai există înscrisuri doveditoare, proba cu martori este suficientă în reconstituirea dreptului de proprietate când aceasta se face pe vechile amplasamente și când martorii ce le recunosc sunt proprietarii vecini sau moștenitorii lor, pe toate laturile terenului pentru care s-a cerut reconstituirea.

(1⁴) Orice probă dovedind dreptul de proprietate al foștilor proprietari poate fi înlăturată numai printr-o probă de aceeași forță produsă de către deținătorul actual al terenului sau de către terți, tăgăduind dreptul de proprietate.”

9. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile art. 12 și art. 27 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind restabilirea dreptului de proprietate prin reconstituire, precum și dispozițiile procedurale prevăzute la art. 51 - 59 din aceeași lege se aplică în mod corespunzător la reconstituirea dreptului de proprietate, potrivit prezentei legi.”

10. La articolul 6, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) În situația în care anumite suprafețe sunt revendicate de două persoane, dintre care una este fostul proprietar, căruia i s-a preluat terenul prin măsurile abuzive aplicate în perioada anilor 1945 - 1990, și cea de a doua, persoana căreia i s-a atribuit teren din cel preluat de la fostul proprietar în limita resurselor de teren existente, inclusiv a rezervelor create, se va restitui terenul în natură ambilor solicitanți. În cazul în care resursele sunt insuficiente, se va atribui în natură terenul persoanei care deținea actele de proprietate în anul 1990, iar cei care au fost împrumărați cu asemenea terenuri vor fi despăgubiți în condițiile legii.

(2²) Diferențele între suprafețele înscrise în titlurile de proprietate, în registrele agricole, în cererile de intrare în cooperativă, în actele de donație către stat, în arhivele statului din perioada 1945 - 1990 și situația de fapt la data punerii în posesie se corectează în favoarea foștilor proprietari.”

11. Articolul 6¹ se abrogă.

12. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – Pentru terenurile care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate conform art. 3, 4, 5 și 23, se va emite un titlu de proprietate suplimentar, dacă persoanele în cauză au deja un titlu emis în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991.”

13. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8 – Persoanelor fizice cărora li s-a reconstituit proprietatea pentru diferența dintre suprafața de 10 hectare de familie și suprafața preluată de stat prin legi speciale, dar nu mai mult de 50 de hectare, pe mai multe loturi decât au deținut înainte de preluare, la cerere, dacă este posibil, li se comasează terenurile în loturi mai mari sau într-un singur lot, de aceeași categorie de folosință cu cel

preluat, inclusiv din terenurile proprietate de stat, eliberându-se un nou titlu de proprietate, după revocarea celui inițial de comisia județeană de fond funciar.”

14. La articolul 9, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. – (1) Terenurile proprietate de stat, administrate de institutele, centrele și stațiunile de cercetare, destinate cercetării și producerii de semințe, de material săditor din categorii biologice superioare și de animale de rasă, rămân în administrarea acestora, cu excepția terenurilor agricole preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire. Terenurile din perimetrele stațiunilor, institutelor și centrelor de cercetare care fac obiectul retrocedării se vor delimita în sole compacte, începând de la marginea perimetrului, conform Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Terenurile agricole care au aparținut cu titlu de proprietate Academiei Române, universităților, instituțiilor de învățământ superior cu profil agricol și unităților de cercetare în 1945, revin în proprietatea acestora.”

15. La articolul 9, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile alin. (1) se aplică și terenurilor folosite la data intrării în vigoare a prezentei legi de unitățile de învățământ cu profil agricol sau silvic. Suprafețele care rămân în administrarea instituțiilor de învățământ vor fi delimitate prin hotărâre a Guvernului în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(1²) Pentru suprafețele de teren care se restituie pe vechiul amplasament persoanelor îndreptățite în condițiile alin. (1) și (1¹) unitățile de cercetare și învățământ vor primi în administrare suprafețe de teren corespunzătoare din proprietatea statului.”

16. La articolul 9, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole care au aparținut Academiei Române se face prin comasarea terenurilor de către Agenția Domeniilor Statului, la cererea Academiei Române, dacă nu se afectează vechile amplasamente ale foștilor proprietari și cu respectarea prevederilor Legii nr. 752/2001 privind organizarea și funcționarea Academiei Române, cu completările ulterioare.”

17. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) Comisiile comunale, orașenești sau municipale din unitățile administrativ-teritoriale pe care se află terenurile, împreună cu oficiile de cadastru și publicitate imobiliară vor delimita terenurile solicitate pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane, sau în sole situate în vecinătatea localităților, acceptate de foștii proprietari, cu asigurarea accesului la lucrările de hidroameliorații, acolo unde ele există.”

18. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – Prefectul, în calitate sa de președinte al comisiei județene, va întocmi și va înainta lunar Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților un raport privind situația aplicării prevederilor legii, cu propuneri de măsuri, inclusiv de angajare a răspunderii pentru primarii care întârzie sau împiedică în orice mod reconstituirea dreptului de proprietate în termenele și în condițiile stabilite de lege.”

19. Articolele 15, 19 și 20 se abrogă.

20. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. – Reconstituirea dreptului de proprietate, punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate, în cazul persoanelor fizice, se fac de către comisiile locale și comisiile județene sau de prefect, în conformitate cu prevederile art. 12 și art. 51 - 59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 169/1997, cu prevederile Regulamentului privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1172/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu respectarea prevederilor prezentei legi.”

21. La articolul 23, după alineatul (1¹) se introduce un nou alineat, alineatul (1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Unitățile de cult prevăzute la alin. (1), dacă au avut în proprietate suprafețe mai mari decât cele retrocedate până la intrarea în vigoare a prezentei legi, pot cere reconstituirea dreptului de proprietate pentru întreaga suprafață deținută în 1945.”

22. La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. – (1) Reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere, pentru diferența dintre suprafața primită prin aplicarea legilor fondului funciar și cea avută în proprietate, persoanelor fizice și juridice sau, după caz, moștenitorilor acestora, se face pe vechile amplasamente.”

23. La articolul 24, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alineatele (1¹) - (1⁴), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul în care validarea s-a făcut pe alt amplasament decât cel avut în proprietate iar pentru respectiva suprafață nu s-a făcut punerea în posesie, titlul de proprietate se emite pe numele fostului proprietar sau al moștenitorilor acestuia.

(1²) Terenurile din ariile naturale protejate, constituite și declarate astfel potrivit legii, arboretele constituite ca unități - sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, plantajele, culturile de plante – mamă pentru producția de butași, înscrise în catalogul național al materialelor de bază, se restituie foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, cu obligația de a le păstra destinația și de a le asigura administrarea prin structuri silvice autorizate. Fostul proprietar poate opta pentru atribuirea unei suprafețe echivalente din fondul forestier proprietate de stat.

(1³) În cazul terenurilor defrișate după data de 1 ianuarie 1990 fostul proprietar poate opta pentru restituirea pe vechiul amplasament.

(1⁴) În cazul în care pe vechiul amplasament se află păduri încadrate în grupa I funcțională conform prevederilor Legii nr. 26/1996 – Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, fostul proprietar sau moștenitorii acestuia trebuie să respecte destinația acestora și să permită lucrările de intervenție necesare sau pot opta pentru restituirea unui alt teren, situat în apropierea vechiului amplasament.”

24. La articolul 24, alineatele (2), (3), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Se exceptează de la reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente terenurile atribuite foștilor proprietari, cu respectarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-au eliberat titluri de proprietate sau procese-verbale de punere în posesie.

(3) Pentru cazurile prevăzute la alin. (2) punerea în posesie se va face pe alte terenuri, situate în apropierea vechilor amplasamente, acceptate de proprietar.

(4) Unitățile și subunitățile silvice din subordinea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, precum și ceilalți deținători actuali ai terenurilor forestiere

solicitate de foștii proprietari sau de moștenitorii lor, vor pune la dispoziție comisiilor locale de aplicare a prevederilor prezentei legi suprafețele de teren pentru care cererile de reconstituire a dreptului de proprietate au fost validate, pe categorii de deținători prevăzute în prezenta lege, în condițiile prevăzute la alin. (1) - (3). Trecerea efectivă a terenurilor în proprietatea privată se va face cu ocazia punerii în posesie, potrivit prezentei legi.

(5) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură va lua măsuri ca fiecare ocol silvic să delimiteze perimetrele cu terenuri ce rămân în proprietatea statului de terenurile care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate privată.”

25. La articolul 24, alineatele (3¹) și (3²) se abrogă.

26. La articolul 24, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Terenurile proprietate de stat, administrate de Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, destinate activității de cercetare, rămân în administrarea acestuia, cu excepția terenurilor forestiere preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire. Terenurile forestiere destinate cercetării care fac obiectul retrocedării se vor delimita în trupuri compacte, începând de la marginea perimetrului.”

27. La articolul 25, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. – (1) Reconstituirea dreptului de proprietate și punerea în posesie a titularilor, în cazul terenurilor forestiere, precum și eliberarea titlurilor de proprietate se fac de comisiile locale și, respectiv, comisiile județene, în condițiile și cu procedura stabilite de Legea fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 169/1997, de Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1172/2001, cu modificările și completările ulterioare, și conform prezentei legi.

(3) Pentru persoanele prevăzute la art. 24 alin. (1) din prezenta lege se va emite un titlu de proprietate suplimentar. Dacă nu a fost emis încă un titlu de proprietate pentru suprafața de teren forestier primită prin aplicarea legilor fondului funciar, se va emite un singur titlu pentru întreaga suprafață rezultată din aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 169/1997 și a prezentei legi.”

28. La articolul 26, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) Formelor asociative de proprietate asupra terenurilor cu vegetație forestieră, pășunilor și fânețelor, obști de moșneni în devălmășie, obști răzeșești nedivizate, composesorate, obști de cumpărare, păduri grănicerești, păduri urbariale, comune politice, cooperative, alte comunități și forme asociative cu diferite denumiri, li se va elibera un singur titlu de proprietate, la solicitarea reprezentantului legal al acestora, cu mențiunea la titular, după caz: „obște de moșneni”, „obște de răzeși”, „composesorat”, „păduri grănicerești”, alte asociații și forme asociative cu denumirea localității respective.

(2) Formelor asociative li se va restitui în întregime suprafața avută în proprietate.

(3) Titlul de proprietate va fi însoțit de o schiță de amplasament a suprafeței de teren forestier care a aparținut obștii de moșneni, obștii de răzeși, composesoratului și altora asemenea, ce urmează a fi restituit.”

29. La articolul 26, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Punerea în posesie în cazul suprafețelor reconstituite pe raza mai multor comune se face de către comisiile locale sub coordonarea și cu avizul oficiilor județene ale Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, iar în cazul suprafețelor reconstituite pe raza mai multor județe de către Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară. Titlul de proprietate se va emite de comisia județeană în a cărei rază teritorială se afla sediul formei asociative.”

30. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. – Administrarea și exploatarea terenurilor forestiere prevăzute la art. 26 din prezenta lege se face în conformitate cu statutele formelor asociative admise de legislația statului român în perioada anilor 1921 – 1946, în măsura în care nu contravin legislației în vigoare.”

31. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28 - (1) În vederea organizării administrării terenurilor forestiere prevăzute la art. 26 din prezenta lege și a determinării responsabilităților cu privire la administrarea lor, persoanele îndreptățite se vor reorganiza, în baza acestei legi, în formele asociative inițiale.

(2) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi un comitet ad-hoc va solicita judecătoriei în a cărei rază teritorială sunt situate terenurile recunoașterea formelor asociative de administrare și de exploatare a terenurilor forestiere.

(3) Comitetul ad-hoc va prezenta judecătoriei, o dată cu cererea, un statut în formă autentică sau certificată de avocat, în care se vor stabili structura acestora, organele de conducere, modul de administrare a terenurilor forestiere, în condițiile legii, drepturile și obligațiile membrilor, răspunderi, sancțiuni, modul de dizolvare, precum și alte prevederi specifice.

(4) Prin hotărâre judecătorească formele asociative de administrare în comun, constituite în condițiile și cu respectarea regimului silvic prevăzut de lege, redobândesc calitatea de persoană juridică. Hotărârea judecătorească va fi înscrisă într-un registru special ținut de judecătorie.

(5) Suprafețele forestiere aflate în proprietate comună, conform naturii acestora, rămân în proprietate indiviză pe toată durata existenței lor.

(6) Membrii formelor asociative aflați în devălmășie sau indiviziune nu pot înstrăina propriile cote-părți unor persoane din afara acestora.

(7) Terenurile acestor forme asociative nu pot fi înstrăinate în nici un mod, în întregime sau în parte.

(8) În cazul dizolvării formelor asociative proprietatea indiviză a acestora va trece în proprietatea publică a consiliilor locale în raza cărora se află terenurile respective.”

32. La articolul 29, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 29. – (1) În aplicarea prevederilor art. 47 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propunerile de reconstituire a dreptului de proprietate pentru terenurile forestiere și eliberarea titlului de proprietate se vor face pe numele parohiei, schitului, mănăstirii, instituției de cultură și învățământ, Academiei Române în limita suprafețelor pe care le-au avut în proprietate, chiar dacă terenurile sunt situate pe raza mai multor localități sau județe.

(2) Centrele eparhiale, protoieriiile, mănăstirile, schiturile, parohiile, filiile și alte structuri ale unităților de cult dobândesc, prin reconstituire, dreptul de proprietate asupra terenurilor forestiere.”

33. La articolul 29, după alineatul (3¹) se introduce un nou alineat, alineatul (3²), cu următorul cuprins:

„(3²) Diferența de suprafață neatribuită se reconstituie în forma și structura de proprietate existentă la momentul naționalizării terenurilor forestiere de către regimul comunist; reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere care au aparținut Academiei Române se face prin comasarea terenurilor de către Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, la cererea Academiei Române, dacă nu se afectează vechile amplasamente ale foștilor proprietari și cu respectarea prevederilor Legii nr. 752/2001.”

34. La articolul 29¹, alineatul (4) se abrogă.

35. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. – În aplicarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 169/1997, precum și a prezentei legi, cetățenii români au aceleași drepturi, indiferent dacă la data înregistrării cererii aveau domiciliul în țară sau în străinătate.”

36. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. – (1) Construcțiile de pe terenurile forestiere care se retrocedează prin efectul prezentei legi și care au făcut parte din exploatarea forestieră la data trecerii în proprietatea statului se restituie foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora.

(2) În cazul în care astfel de bunuri imobile nu mai există, se vor acorda despăgubiri.

(3) Construcțiile de pe terenurile forestiere, inclusiv cele de corectare a torenților, drumurile forestiere, sediile de cantoane silvice, cabanele de vânatoare, pepinierele, alte amenajări silvice, instalații sau mijloace fixe, inclusiv cele aflate în curs de execuție, amplasate în suprafețele care fac obiectul retrocedării, trec în proprietatea persoanelor fizice sau juridice cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor.

(4) Prevederile alin (3) se aplică cu condiția deținerii în proprietate a suprafețelor minime pentru constituirea unui ocol silvic, în proprietate individuală sau în asocieră cu alte persoane fizice sau juridice.

(5) Bunurile prevăzute la alin.(3) trec în proprietate privată cu obligația păstrării destinației acestora, exploatarea și întreținerea acestora fiind efectuate de către ocolul silvic care asigură administrarea pădurii.

(6) În situația în care persoanele cărora li se reconstituie dreptul de proprietate nu îndeplinesc condiția prevăzută la alin. (4) reconstituirea dreptului de proprietate se face pe alte amplasamente, stabilite cu acordul proprietarilor.

(7) Sediile ocoalelor silvice trec în proprietatea persoanelor juridice sau fizice dacă suprafața care se retrocedează acestora, individual sau în asocieră, este mai mare decât jumătate din suprafața administrată de respectivul ocol silvic anterior retrocedării.

(8) Obiectivele realizate ca urmare a finanțărilor din împrumuturile aprobate prin Ordonanța Guvernului nr. 28/1999, Ordonanța Guvernului nr. 97/2000 și Legea nr. 400/2003 trec în proprietate privată în condițiile de la alin. (3) și (4).

(9) Obiectivele aflate în curs de realizare finanțate din împrumuturile menționate la alin. (8) trec în proprietate privată după finalizarea lucrărilor aflate în curs și punerea în funcțiune, cofinanțarea și rambursarea asigurându-se prin bugetul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.”

37. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) Pot cere reconstituirea dreptului de proprietate și foștii proprietari cărora li s-au respins cererile sau li s-au modificat sau anulat adeverințele de proprietate, procesele-verbale de punere în posesie sau titlurile de proprietate prin nesocotirea prevederilor art. III din Legea nr. 169/1997. Cererile de reconstituire a dreptului de proprietate se consideră a fi depuse în termen chiar dacă acestea au fost depuse la alte comisii decât cele competente potrivit legii; aceste comisii vor trimite cererile, din oficiu, comisiilor competente, înștiințând despre acest lucru și persoanele îndreptățite. Persoanele fizice și persoanele juridice, care nu au depus în termenele prevăzute de Legea nr. 169/1997 și de prezenta lege cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate sau, după caz, actele doveditoare, pot formula astfel de cereri în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. În cazul formelor asociative prevăzute la art. 26 alin. (1) din lege aflate în curs de constituire, cererea poate fi formulată de comitetul ad-hoc de inițiativă.

(2) În situația în care după depunerea cererilor de reconstituire s-au administrat probe care atestă alte terenuri ce au aparținut petenților în proprietate, ele se restituie acestora pe vechile amplasamente, dacă sunt libere.”

38. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – Ocoalele silvice și actualii deținători răspund de paza și protecția vegetației forestiere de pe terenurile solicitate de foștii proprietari și după punerea în posesie, până la formarea structurilor proprii de pază sau administrare ori până la încheierea unor contracte de administrare și pază cu un ocol silvic. Contravaloarea cheltuielilor aferente acestor servicii, pentru intervalul de timp cuprins între punerea în posesie și crearea structurilor proprii, respectiv încheierea de contracte de pază și administrare, vor fi suportate de către stat.”

39. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. – Persoanelor fizice cărora li s-a stabilit dreptul de proprietate prin împrumut, cu ocazia aplicării Legii nr. 187/1945 pentru înfăptuirea reformei agrare, dar cărora nu li s-a atribuit efectiv terenul la care aveau dreptul sau cărora atribuirea le-a fost anulată li se vor acorda terenurile respective în limita suprafețelor disponibile sau despăgubiri.”

40. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. – Persoanelor fizice ale căror terenuri au intrat în componența fostelor cooperative agricole de producție și, ca urmare a comasărilor, nu li s-a reconstituit dreptul de proprietate în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, li se reconstituie dreptul de proprietate în condițiile prezentei legi, pe vechile

amplasamente, în perimetrul societăților comerciale cu capital de stat, dacă acestea nu au fost atribuite în conformitate cu art. 2 alin. (1) din prezenta lege.”

41. Articolul 39 se abrogă.

42. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. – Pentru suprafețele de pe care s-a exploatat masă lemnoasă în perioada dintre validarea cererilor de retrocedare și punerea în posesie a proprietarilor, Regia Națională a Pădurilor – Romsilva va acorda acestora beneficiul realizat, după deducerea cheltuielilor de exploatare, și va suporta cheltuielile de împădurire a suprafețelor neregenerate.”

43. După articolul 41, se introduce articolul 42 cu următorul cuprins:

„Art. 42. – Cererile sau acțiunile în justiție, cererile accesorii și incidente, precum și intabularea titlurilor de proprietate rezultate din aplicarea Legii fondului funciar nr.18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a prezentei legi sunt scutite de taxa de timbru și de timbru judiciar.”

Art. II. – (1) Se înființează în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților o direcție pentru coordonarea și controlul aplicării legislației din domeniul restituirii proprietății funciare de către instituțiile administrației de stat și comisiile de fond funciar, asigurând aplicarea unitară de către acestea a reglementărilor în domeniu.

(2) În cadrul direcției vor activa 40 de persoane preluate prin transfer de la alte instituții și autorități publice, conduse de un vicepreședinte al Autorității Naționale cu rang de subsecretar de stat.

(3) Cele 40 de posturi prevăzute la alin. (2), împreună cu bugetele aferente, se preiau la Cancelaria Primului Ministru. Numărul de posturi al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților se va suplimenta cu numărul de posturi preluate de la alte instituții și autorități publice, astfel încât numărul maxim de posturi va fi de 131, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.

Art. III. – Persoanele fizice și persoanele juridice pot formula cereri de reconstituire a dreptului de proprietate pentru diferențele de suprafață ce pot fi restituite conform prezentei legi în termen de 60 de zile de la intrarea acesteia în vigoare.

Art. IV. – Guvernul va modifica, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1172/2001, cu modificările ulterioare.

Art. V. – Despăgubirile acordate potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin prezenta lege, vor urma procedura și se vor supune dispozițiilor privind acordarea despăgubirilor din Titlul VII.

Art. VI. – Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

TITLUL VII

Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv

Capitolul I

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează sursele de finanțare, cuantumul și procedura de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor care nu pot fi restituite în natură, rezultate din aplicarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 66/2004, cu modificările ulterioare.

(2) Dispozițiile prezentului titlu sunt aplicabile și despăgubirilor propuse prin decizia motivată a conducătorului instituției publice implicate în privatizare sau, după caz, prin ordinul ministrului finanțelor publice, în temeiul art. 32 alin. (3) din Legea nr. 10/2001.

(3) Despăgubirile acordate în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, vor urma procedura și se vor supune dispozițiilor privind acordarea despăgubirilor din această lege.

Art. 2. – Pentru asigurarea resurselor financiare necesare acordării de despăgubiri în conformitate cu prevederile prezentei legi se înființează organismul de plasament colectiv în valori mobiliare denumit Fondul „Proprietatea”, conform prevederilor Capitolului II.

Art. 3. – În înțelesul prezentului titlu, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *titluri de despăgubire* sunt certificate emise de Cancelaria Primului Ministru, prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, în numele și pe

seama statului român, care încorporează drepturile de creanță ale deținătorilor asupra statului român, corespunzător despăgubirilor acordate potrivit prezentei legi și care urmează a fi exersate prin conversia în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”; „titlurile de despăgubire” nu pot fi vândute sau cumpărate înainte de conversia lor în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”;

b) *Fondul „Proprietatea”* este acea entitate destinată realizării plății prin echivalent a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv de statul român în perioada de referință a actelor normative prevăzute la art.1 alin. (1) și a celor aferente pretențiilor rezultate din aplicarea art. 32 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată;

c) *entitatea investită cu soluționarea notificării* este, după caz, unitatea deținătoare sau persoana juridică abilitată de lege să soluționeze o notificare cu privire la un bun care nu se află în patrimoniul său (Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, Ministerul Finanțelor Publice, alte autorități publice centrale sau locale implicate);

d) *evaluator* este persoana fizică sau juridică cu experiență semnificativă în domeniu, competentă în evaluare pe piața proprietăților imobiliare, care cunoaște, înțelege și poate pune în aplicare în mod corect acele metode și tehnici recunoscute care sunt necesare pentru efectuarea unei evaluări credibile în conformitate cu Standardele Internaționale de Evaluare, și care este membru al unei asociații naționale profesionale de evaluare recunoscute ca fiind de utilitate publică având calitatea de evaluator independent;

e) *Standardele Internaționale de Evaluare* sunt standardele editate de Comitetul pentru Standarde Internaționale de Evaluare (IVSC – International Valuation Standards Committee);

f) *oferta de capital disponibil* este oferta de privatizare prin restituire lansată și derulată, în total sau în parte, până la data prezentei legi, de oricare dintre entitățile implicate în procesul de privatizare și destinată exclusiv persoanelor îndreptățite, să beneficieze de măsura reparării prejudiciului creat prin acțiuni sau titluri de valoare nominală, acordată în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată;

g) *titlu de valoare nominală nevalorificat* este orice titlu de valoare nominală emis de Ministerul Finanțelor Publice până la data prezentei legi, neutilizat de către deținător sau dobânditorul subsecvent înregistrat al acestora în cadrul procesului de privatizare în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, și care se convertește de drept în titluri de despăgubire la data depunerii sale la Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, după procedura prevăzută în prezenta lege; la data intrării în

vigoare a prezentei legi încetează puterea circulatorie a titlurilor de valoare nominală nevalorificate.

Art. 4. – Principiile de acordare a titlurilor de participare la fond sunt următoarele:

a) acordarea unor despăgubiri juste și echitabile în raport cu practica jurisdicțională internă și internațională având ca obiect cauze prin care s-au stabilit despăgubiri pentru imobile preluate în mod abuziv de statul român;

b) neplafonarea prin lege a despăgubirilor acordate conform prevederilor prezentei legi.

Art. 5. – (1) Titlurile de despăgubire au următorul regim juridic și caracteristici:

a) drepturile stabilite prin titlurile de despăgubire se pot transmite numai prin succesiune, potrivit prevederilor legii civile române;

b) prin derogare de la prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite potrivit legii, titularii inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, sau moștenitorii legali ai acestora, nu sunt venituri impozabile;

c) au o durată limitată de existență și circulație, respectiv până la conversia în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”;

d) vor fi emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor.

(2) În termen de cel mult 45 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, titlurile de valoare nominală nevalorificate vor fi immobilizate de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, și convertite în titluri de despăgubire.

Capitolul II **Fondul „Proprietatea”**

Art. 6. – (1) În termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi se va constitui, prin Hotărârea Guvernului României, Fondul „Proprietatea”, organism de plasament colectiv în valori mobiliare, înființat sub forma unei societăți de investiții financiare, care va funcționa în conformitate cu prevederile prezentei legi, ale Legii nr. 297/2004 privind piața de capital și ale Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată.

(2) Hotărârea Guvernului privind înființarea Fondului „Proprietatea” va conține în mod explicit cadrul juridic aplicabil funcționării respectivei societăți comerciale, precum și actul constitutiv al acesteia.

Art. 7. – Fondul „Proprietatea” va funcționa sub forma unei societăți de investiții, deținută inițial în întregime de statul român, în calitate de acționar unic, până la transmiterea acțiunilor din proprietatea statului către persoanele fizice despăgubite potrivit prezentei legi sau/și deținătoare de titluri de despăgubire, după caz.

Art. 8. – Până la finalizarea procedurilor de despăgubire, Ministerul Finanțelor Publice va reprezenta statul român ca acționar al Fondului „Proprietatea” și va exercita toate drepturile care decurg din această calitate.

Art. 9. – (1) La constituire, capitalul social inițial al Fondului „Proprietatea” va fi format din următoarele active:

a) acțiunile deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului la societăți comerciale, conform anexei;

b) acțiunile deținute de Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie la diverse societăți comerciale, conform anexei;

c) acțiunile deținute de Ministerul Finanțelor Publice la diverse societăți comerciale, conform anexei;

d) acțiunile deținute de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului la diverse societăți comerciale, conform anexei;

e) acțiunile deținute de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației la diverse societăți comerciale, conform anexei;

f) alte tipuri de active stabilite prin Hotărârea de Guvern de înființare a Fondului.

(2) La Fondul „Proprietatea” se vor vira, pe măsura încasării:

a) Sumele rezultate din recuperarea creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată înainte de 31 Decembrie 1989, reglementate în baza Legii nr.29/1994 privind autorizarea Guvernului de a aproba negocierea în vederea recuperării creanțelor României provenite din activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, derulată la 31 decembrie 1989, cu modificările ulterioare, după deducerea cheltuielilor cuvenite agenților economici exportatori, stabilite pe baza cursului de 15 lei pentru un dolar SUA, ale căror credite nu au fost preluate la datoria publică în baza Legii nr. 7/1992 privind acoperirea financiară a obligațiilor statului rămase neregularizate la 31 decembrie 1990 și preluarea de către stat și băncile comerciale a pierderilor înregistrate în anii 1989 și 1990 de agenții economici cu capital de stat, precum și a creditelor bancare neperformante;

b) Sumele rezultate din recuperarea drepturilor care decurg din acordurile comerciale și de plăți guvernamentale și aranjamente tehnice bancare corespunzătoare, reglementate conform Ordonanței Guvernului nr.59/1994 privind reglementarea operațiunilor de import-export care se derulează prin

cliring, barter și cooperare economică internațională în baza acordurilor comerciale și de plăți guvernamentale, republicată;

c) Sumele rezultate din vânzarea către investitorul strategic a 4% din acțiunile S.C. B.C.R. S.A.;

d) Sumele rezultate din tranzacționarea prin bursele din România sau străinătate a primelor 3% din acțiunile S.C. RomTelecom S.A.

Art. 10. – Capitalul social al Fondului „Proprietatea” va fi dimensionat, la constituire și pe parcursul existenței acestuia, dacă va fi cazul, corespunzător valorii estimate a despăgubirilor aferente imobilelor care nu pot fi restituite în natură, rezultate din aplicarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 66/2004, cu modificările ulterioare, a Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. – Până la constituirea Fondului „Proprietatea”, entitățile menționate la art. 9 au obligația de a iniția procedurile legale necesare pentru inițierea, derularea și încheierea de oferte publice secundare de vânzare pentru pachete de acțiuni de minim 5%, emise de societățile comerciale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul titlu și care nu fac obiectul unei strategii de privatizare către un investitor strategic, aprobată de Guvernul României, precum și pentru admiterea acestora la tranzacționare pe piața operată de Bursa de Valori București.

Art. 12. – (1) Până la desemnarea unei societăți de administrare, Fondul „Proprietatea” va fi administrat de către Ministerul Finanțelor Publice, potrivit hotărârii de Guvern de înființare a fondului.

(2) Pentru desemnarea societății de administrare a fondului, Ministerul Finanțelor Publice va organiza, în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, o licitație internațională. Caietul de sarcini al achiziției va fi aprobat prin hotărâre de guvern.

(3) Capitalul social inițial al Fondului „Proprietatea”, va fi împărțit în acțiuni, care vor fi transmise cu titlu gratuit către titularii titlurilor de despăgubire sau după caz, dobânditorilor ulteriori ai acestora, precum și către persoanele

despăgubite prin decizii emise ulterior înființării fondului. Acțiunile vor fi distribuite prin conversia titlurilor de despăgubire, respectiv prin compensarea valorii despăgubirii, după un algoritm de calcul stabilit prin ordin al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

(4) În termen de 30 de zile de la constituire, Fondul „Proprietatea” va iniția procedura legală necesară pentru admiterea acțiunilor acestuia la tranzacționare pe piața operată de Bursa de Valori București, astfel încât dobânditorii acestora să poată dispune de acțiuni, prin vânzare, în orice moment, în conformitate cu prevederile Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, a legislației aplicabile pieței de capital și a reglementarilor emise sau aprobate de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

Capitolul III **Măsurile instituționale**

Art. 13. – (1) Pentru analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi, se constituie în subordinea Cancelariei Primului Ministru, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, denumită în continuare Comisia Centrală, care are, în principal, următoarele atribuții:

a) dispune emiterea deciziilor referitoare la acordarea de titluri de despăgubire;

b) ia alte măsuri legale, necesare aplicării prezentei legi.

(2) Comisia Centrală este formată din 7 membri și are următoarea componență:

a) președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților;

b) doi reprezentanți ai Cancelariei Primului-Ministru;

c) doi reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului;

d) un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice;

e) un reprezentant al Ministerului Justiției.

(3) Componența nominală a Comisiei Centrale se stabilește prin decizie a primului-ministru, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Lucrările Comisiei Centrale sunt conduse de președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Secretariatul Comisiei Centrale se asigură de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, din subordinea Cancelariei Primului Ministru.

(6) Comisia Centrală are la dispoziția sa o listă de evaluatori autorizați. Condițiile de înscriere în listă se stabilesc de către Comisia Centrală prin decizie, și vor fi afișate pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(7) Comisia Centrală, va desemna în mod aleatoriu evaluatorul care va efectua raportul de evaluare.

Art. 14. – (1) Comisia Centrală funcționează pe baza prevederilor prezentei legi și a regulamentului propriu de organizare și funcționare. Regulamentul Comisiei Centrale se aprobă prin decizie a primului-ministru, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Comisia Centrală emite decizii sub semnătura președintelui acesteia. Comisia Centrală va lucra în ședință în prezența a minim 5 membri și va decide cu majoritatea de voturi a membrilor prezenți.

(3) Comisia Centrală funcționează până la emiterea tuturor titlurilor de plată a despăgubirilor.

Capitolul IV

Măsuri anticorupție

Art. 15. – În scopul evitării unor posibile fraude sau tentative de corupere a personalului implicat în aplicarea prezentei legi se stabilesc următoarele măsuri:

a) mandatul membrilor Comisiei Centrale va fi de 4 ani cu posibilitatea înlocuirii a cel puțin 4 dintre membrii desemnați o dată la 2 ani;

b) mandatul președintelui este de 4 ani cu posibilitatea reînnoirii mandatului;

c) înlocuirea membrilor Comisiei Centrale și, după caz, a președintelui acesteia se face prin decizie a Primului Ministru, după prezentarea și aprobarea rapoartelor individuale cu privire la îndeplinirea atribuțiilor acestora;

d) membrii Comisiei Centrale beneficiază de indemnizație de ședință reprezentând 50% din salariul de încadrare sau, după caz, din indemnizația lunară; într-o lună se poate acorda o singură indemnizație, indiferent de numărul ședințelor de lucru;

e) salariații care desfășoară lucrările de secretariat vor beneficia de spor de dificultate care poate fi de până la 50% din salariul de încadrare; stabilirea acestui spor se face individual de Comisia Centrală la propunerea președintelui;

f) limitele minime și maxime ale pedepselor aplicabile infracțiunilor săvârșite în legătură cu activitățile prevăzute de prezenta lege, se majorează cu jumătate.

Capitolul V

Procedurile administrative pentru acordarea despăgubirilor

Art. 16. – (1) Deciziile/dispozițiile emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinele

conducătorilor administrației publice centrale învestite cu soluționarea notificărilor și în care s-au consemnat sume care urmează a se acorda ca despăgubire, însoțite, după caz, de situația juridică actuală a imobilului obiect al restituirii și întreaga documentație aferentă acestora, inclusiv orice înscrisuri care descriu imobilele construcții demolate depuse de persoana îndreptățită și/sau regăsite în arhivele proprii, se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale, pe județe, conform eșalonării stabilite de aceasta, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Notificările formulate potrivit prevederilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată care nu au fost soluționate în sensul arătat la alin. (1) până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale, însoțite de deciziile/dispozițiile emise de entitățile învestite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinelor conducătorilor administrației publice centrale conținând propunerile motivate de acordare a despăgubirilor, după caz, de situația juridică actuală a imobilului obiect al restituirii și de întreaga documentație aferentă acestora, inclusiv orice acte juridice care descriu imobilele construcții demolate depuse de persoana îndreptățită și/sau regăsite în arhivele proprii, în termen de 10 zile de la data adoptării deciziilor/dispozițiilor sau, după caz, a ordinelor.

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Biroul Central constituit prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1329/2003 va proceda la predarea, pe bază de proces-verbal de predare-primire, către Secretariatul Comisiei Centrale a tuturor documentațiilor depuse de către titularii deciziilor/dispozițiilor motivate prin care s-a stabilit ca măsură reparatorie acordarea de titluri de valoare nominală și care nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Pe baza situației juridice a imobilului pentru care s-a propus acordarea de despăgubiri, Secretariatul Comisiei Centrale procedează la analizarea dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2) în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură.

(5) Secretariatul Comisiei Centrale va proceda la centralizarea dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2), în care, în mod întemeiat cererea de restituire în natură a fost respinsă, după care acestea vor fi transmise, evaluatorului sau societății de evaluatori desemnate, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

(6) După primirea dosarului, evaluatorul sau societatea de evaluatori desemnată va efectua procedura de specialitate, și va întocmi raportul de evaluare pe care îl va transmite Comisiei Centrale. Acest raport va conține cuantumul despăgubirilor în limita cărora vor fi acordate titlurile de despăgubire.

(7) În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

(8) Dispozițiile alin. (1) – (2) și (7) se aplică în mod corespunzător și deciziilor/ordinelor emise în temeiul art. 6 alin. (4) și art. 32 din Legea nr. 10/2001, privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, în care s-au consemnat/propus sume care urmează a se acorda ca despăgubire.

(9) În cazul prevăzut la alin. (8) titlul de despăgubire se va emite de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor până la concurența sumei reprezentând cuantumul despăgubirilor consemnate/propuse.

Art. 17. – Deciziile prin care se dispune emiterea titlurilor de despăgubire pot fi individuale, caz în care se referă la o singură persoană despăgubită, sau cumulate, pe ședință de lucru, caz în care se referă la mai multe persoane despăgubite, pe bază de listă alfabetică a titularilor de drept.

Art. 18. – După constituirea Fondului „Proprietatea”, deciziile individuale sau colective se vor transmite prin grija Secretariatului Comisiei Centrale, în termen de 10 zile de la emitere, la societatea de administrare a Fondului „Proprietatea” și la entitatea de depozitare și înregistrare a acțiunilor Fondului.

Capitolul VI

Căi de atac în justiție

Art. 19. – Deciziile adoptate de către Comisia Centrală pot fi atacate cu contestație în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, în contradictoriu cu statul, reprezentat prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor. Contestația suspendă exercițiul dreptului de dispoziție asupra titlului de despăgubire al titularului. Despre contestații se va face mențiune în evidențele ținute de entitatea care îndeplinește funcții de registru și depozitare pentru Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Art. 20. – (1) Competența de soluționare revine Secției de Contencios Administrativ și Fiscal a Curții de Apel în a cărei rază teritorială domiciliază reclamantul. Dacă reclamantul domiciliază în străinătate, cererea se adresează instanței reședinței sale din țară sau, după caz, la instanța domiciliului reprezentantului acestuia din România, iar dacă nu are nici reședință în România și nici reprezentant cu domiciliul în România, cererea se adresează Secției de Contencios Administrativ și Fiscal a Curții de Apel București.

(2) Hotărârea pronunțată de prima instanță poate fi atacată cu recurs. Recursul suspendă executarea.

Capitolul VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 21. – (1) Dacă, pe baza constatărilor Secretariatului Comisiei Centrale, aceasta stabilește că imobilul pentru care s-a stabilit plata de despăgubiri este restituibil în natură, prin decizie motivată va proceda la restituirea acestuia.

(2) Decizia de restituire în natură astfel emisă urmează regimul juridic prevăzut de art. 23 alin. (4) din Legea nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată.

Art. 22. – (1) În cazul în care statul și persoanele îndreptățite au obligații reciproce de plată și, respectiv, restituire, a unor despăgubiri rezultate din aplicarea Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, ori a altor acte normative anterioare prin care s-au acordat despăgubiri și, respectiv, a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, la cererea persoanei îndreptățite, prin decizia Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor se va dispune compensarea acestora.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), cele două obligații reciproce de plată se vor compensa până la concurența celei mai mici dintre ele.

(3) Pentru a dispune măsura compensării, vor fi avute în vedere, referatul aprobat de conducătorul entității investite cu soluționarea notificării, prin care se constată ca posibilă restituirea în natură a imobilului și decizia/dispoziția emisă de entitatea investită cu soluționarea notificării, a cererii de retrocedare sau, după caz, ordinul conducătorului autorității administrației publice centrale sau locale investite cu soluționarea notificărilor, prin care s-au acordat sau, după caz, propus despăgubiri.

(4) Asupra măsurii compensării, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor va decide numai după ce a fost urmată procedura prevăzută la art. 16 alin. (3) – (6), pe baza raportului întocmit de evaluatorul sau societatea de evaluatori desemnată care va conține cuantumul despăgubirilor în limita cărora vor fi acordate titlurile de plată. Suma reprezentând despăgubirea încasată va fi actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit conform legislației în vigoare, sau după caz, prin aplicarea indicelui de inflație, pentru situațiile generate de aplicarea Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare.

(5) În situația de la alin. (4), titlul de despăgubire se va emite de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor până la concurența sumei reprezentând cuantumul despăgubirilor, după deducerea sumei reprezentând despăgubirea încasată, actualizată, stabilite potrivit alin. (4).

(6) Dispozițiile alin. (1) – (3) și alin. (5), se aplică în mod corespunzător și în cazul în care se invocă o creanță constatată printr-o decizie/ordin emise în temeiul art. 32 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989 republicată, în care s-au consemnat/propus sume care urmează a se acorda ca despăgubire.

(7) În cazul prevăzut la alin. (6) titlul de despăgubire se va emite de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor până la concurența sumei reprezentând cuantumul despăgubirilor consemnate/profuse, după deducerea sumei reprezentând despăgubirea încasată, actualizată potrivit alin. (4).

(8) În cazul în care suma reprezentând despăgubirea încasată, actualizată, este mai mare decât despăgubirea stabilită potrivit alin. (4) sau, după caz, cea consemnată/propusă în decizia/ordinul emise în temeiul art. 32 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, după dispunerea compensării, se va înștiința entitatea investită cu soluționarea notificării având ca obiect restituirea în natură a imobilului, despre suma rămasă de restituit de către persoana îndreptățită.

Art. 23. – (1) În cazul în care, în decizia/dispoziția sau ordinul conducătorului autorității administrației publice centrale ori după caz propunerea motivată a entității investite cu soluționarea notificării, de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent, sunt individualizate mai multe persoane și cotele aferente drepturilor acordate acestora de lege, titlul de despăgubire se acordă individual potrivit cotei corespunzătoare.

(2) În cazul în care, în decizia/dispoziția sau ordinul conducătorului autorității administrației publice centrale ori, după caz, propunerea motivată a entității investite cu soluționarea notificării de acordare a măsurilor reparatorii, sunt individualizate mai multe persoane fără a se fi stabilit cotele aferente drepturilor acordate acestora de lege, titlul de despăgubire se acordă pe numele tuturor beneficiarilor.

(3) În cazul în care persoanele individualizate în decizia/dispoziția sau ordinul conducătorului autorității administrației publice centrale ori, după caz, propunerea motivată a entității investite cu soluționarea notificării de acordare a măsurilor reparatorii prezintă un act autentic de partaj voluntar sau, după caz, o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă prin care s-au stabilit cotele

cuvenite fiecăruia, titlul de despăgubire se acordă individual, potrivit cotei convenite ori stabilite.

Art. 24. – (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, procesele-verbale încheiate de prefecturi prin care s-au consemnat sume care urmează a se acorda ca despăgubire vor fi reanalizate și, în situația în care potrivit Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, restituirea în natură nu este posibilă dar se constată că notificanții sunt îndreptățiți la acordarea de despăgubiri, dosarul întocmit va fi înaintat Secretariatului Comisiei Centrale, însoțit de situația juridică actuală a imobilului și de ordinul conținând propunerea motivată a prefectului de acordare a despăgubirilor.

(2) Prevederile art. 16 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 25. – (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, notificările înregistrate la prefecturi și pentru care nu au fost încheiate procese-verbale se vor înainta entităților investite potrivit Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată cu soluționarea acestora.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în situațiile în care, în urma reanalizării proceselor-verbale încheiate de prefecturi prin care sunt consemnate sume care urmează a se acorda ca despăgubire se constată că potrivit Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, restituirea în natură este posibilă, ori notificanții nu sunt îndreptățiți la acordarea de despăgubiri.

Art. 26. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice ofertă de capital disponibil emisă în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 498/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, se consideră închisă.

(2) După închiderea ofertei, entitatea implicată în privatizare, emitentă a ofertei prevăzute la alin. (1), va proceda la atribuirea/alocarea acțiunilor, după care va elibera titularului deciziei de restituire prin acordarea de acțiuni ori al titlurilor de valoare nominală subscrise, *o adeverință/un certificat de acționar* care va indica titularul acestora, numărul acțiunilor și datele de identificare a societății comerciale.

(3) În termen de 10 zile de la data atribuirii/alocării acțiunilor, entitatea implicată în privatizare, emitentă a ofertei prevăzute la alin. (1), va transmite Secretariatului Comisiei Centrale lista beneficiarilor măsurilor prevăzute la alin. (2), a titlurilor de valoare nominală, a deciziilor/dispozițiilor ori, după caz, a ordinelor în baza cărora au fost acordate/alocate acțiunile, fiind menționat distinct și emitentul acestora.

(4) Dispozițiile prevăzute la alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător pentru orice altă ofertă de capital disponibil, închisă înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi. În acest caz, termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 27. – (1) Nu fac obiectul prezentei legi acțiunile acordate/alocate în cadrul unei oferte de capital disponibil emisă în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 498/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care, în urma ofertei de capital disponibil, au fost alocate/atribuite acțiuni într-un quantum inferior celor prevăzute în deciziile/dispozițiile emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinele conducătorilor administrației publice centrale investite cu soluționarea notificărilor, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor va proceda la emiterea titlului de despăgubire, după parcurgerea procedurii prevăzute de prezenta lege, pentru diferența până la concurența sumelor stabilite de evaluatori sau societățile de evaluare desemnate.

Art. 28. – (1) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice va transmite Secretariatului Comisiei Centrale lista tuturor titularilor titlurilor de valoare nominală, a deciziilor/dispozițiilor ori, după caz, a ordinelor în baza cărora au fost emise, fiind menționat distinct și emitentul acestora.

(2) Dacă titlul de valoare nominală a fost emis pe numele reprezentanților persoanelor îndreptățite înscrise în decizia/dispoziția de restituire în echivalent, se va face această mențiune.

Art. 29. – (1) Titlurile de valoare nominală emise de Ministerul Finanțelor Publice în temeiul art. 30 din Legea nr. 10/2001, republicată, până la data intrării în vigoare a prezentei legi și nevalorificate în cadrul unei oferte de capital disponibil emisă în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 498/2003, cu modificările și completările ulterioare, se convertesc și prin decizia Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, în titlu de despăgubire.

(2) Titlurile de valoare nominală emise de Ministerul Finanțelor Publice în temeiul art. 30 din Legea nr. 10/2001, republicată, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, valorificate în cadrul unei oferte de capital disponibil emisă în temeiul

Hotărârii Guvernului nr. 498/2003, cu modificările și completările ulterioare, nu fac obiectul prezentei legi.

(3) În situația în care titlurile de valoare nominală emise de Ministerul Finanțelor Publice în temeiul art. 30 din Legea nr. 10/2001, republicată, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au fost valorificate parțial în cadrul unei oferte de capital disponibil emisă în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 498/2003, cu modificările și completările ulterioare, decizia Comisiei Speciale pentru Stabilirea Despăgubirilor prin care se dispune convertirea acestora în titlu de plată a despăgubirii se va emite numai pentru titlurile de valoare nominală deținute de solicitant și nevalorificate.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (3), Comisia Specială pentru Stabilirea Despăgubirilor va decide după primirea cererilor persoanelor îndreptățite, la care vor fi anexate, în original, titlurile de valoare nominală nevalorificate.

(5) Cererile prevăzute la alin. (4) se vor depune la Secretariatul Comisiei Speciale pentru Stabilirea Despăgubirilor, după constituirea acesteia.

Art. 30. – Actele care au stat la baza emiterii titlurilor de despăgubire au regim de arhivare permanent și se depun la încetarea activității Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la Cancelaria Primului Ministru.

Art. 31. – În termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Guvernul va emite norme metodologice de aplicarea legii, la propunerea Cancelariei Primului-Ministru și a Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 32. – (1) Comisia Centrală are sigiliu propriu și își va desfășura activitatea la sediul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(2) Fondurile necesare funcționării Comisiei Centrale și a secretariatului acestuia se vor asigura prin bugetul Cancelariei Primului - Ministru.

(3) Onorariile evaluatorilor sau a societăților de evaluare se vor achita din bugetul Cancelariei Primului-Ministru la cererea Secretariatului Comisiei Centrale.

Art. 33. – La data intrării în vigoare a prezentului titlu se abrogă art. 30, și art. 34 – 40 din Legea nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, și art. 3 al Titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 18 decembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 48/2004.

Descrierea activelor ce vor fi transferate la Fondul „Proprietatea”

1. De la Ministerul Economiei și Comerțului și OPSPI se vor transfera următoarele participații :

- 1.1 - 15% din CN Transelectrica București SA
- 1.2 - 15% din SNTGN Transgaz SA
- 1.3 - 10% din SC Petrom SA
- 1.4 - 15% din SNGN Romgaz SA
- 1.5 - 12% din SC DGN Distrigaz Sud SA
- 1.6 - 12% din SC DGN Distrigaz Nord SA
- 1.7 - 20% din SC Hidroelectrică SA
- 1.8 - 20% din SN Nuclearelectrică SA
- 1.9 - 12% din SC Electrică Moldova SA
- 1.10 - 12% din SC Electrică Oltenia SA
- 1.11- 12% din SC Electrică Dobrogea SA
- 1.12- 12% din SC Electrică Muntenia Nord SA
- 1.13- 12% din SC Electrică Muntenia Sud SA
- 1.14 - 12% din SC Electrică Banat SA
- 1.15 - 12% din SC Electrică Transilvania Nord SA
- 1.16 - 12% din SC Electrică Transilvania Sud SA
- 1.17 - 15% din SC Complexul Energetic Turceni SA
- 1.18 - 15% din SC Complexul Energetic Craiova SA
- 1.19 - 15% din SC Complexul Energetic Rovinari SA
- 1.20 - 10% din SC Oil Terminal SA
- 1.21 - 10% din SC Conpet SA
- 1.22 - 100% din creanța deținută de statul român la Krivoirog

2. De la Ministerul Finanțelor Publice se vor transfera următoarele:

- 2.1 - 20% din Compania Națională Loteria Română SA
- 2.2 - 20% din Compania Națională Imprimeria Națională SA
- 2.3 - 9,9% din SC CEC SA
- 2.4 - sumele obținute din valorificarea creanțelor externe deținute de statul român asupra următoarelor țări: Sudan, Siria, Mozambic, Libia, Republica Guineea, Republica Centrafricană, Congo, Nigeria, Somalia, Tanzania, Irak, Republica Democrată Congo, Republica Democrată Coreeană, Cuba, Republica Mongolia și Sudan

3. De la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologia Informației se vor transfera următoarele participații :

3.1 - 20% din SC Romtelecom S.A.

3.2 - 25% din Compania Națională Poșta Română S.A.

4. De la Ministerul Transporturilor, Construcției și Turismului se vor transfera următoarele participații:

4.1 - 20% din Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „CFR Marfă” SA

4.2 - 20% din Societatea de Administrare Active Feroviare „SAAF” SA

4.3 - 20% din Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” SA

4.4 - 20% din Compania Națională „Aeroportul Internațional Henri Coandă” SA

4.5 - 20% din Societatea Națională „Aeroportul Internațional București Băneasa - Aurel Vlaicu” SA

4.6 - 20% din Societatea Națională „Aeroportul Internațional Constanța” SA

4.7 - 20% din Societatea Națională „Aeroportul Internațional Timișoara-Traian Vuia” SA

4.8 - 20% din Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” SA Constanța

4.9 - 20% din Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Maritime” SA Galați

4.10 - 20% din Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Fluviale” SA Giurgiu

5. De la Agenția de Valorificare a Activelor Statului se vor transfera următoarele participații :

5.1 - 37,808% din SC Electroconstrucția Elco Pitești SA

5.2 - 70% din SC Bemo Beiuș SA

5.3 - 18,249% din S.C. Diverprest Oradea S.A.

5.4 - 1,682% din SC Fabrica de Scule Râșnov SA

5.5 - 10,947% din SC Mecon Brașov SA

5.6 - 79,052% din SC Nitrosere Făgăraș SA

5.7 - 79,052% din SC Pensiunea Păstrăvărie Floarea Reginei (Edelweiss Hotel) SA

5.8 - 70% din SC Carom Asigurări București SA

5.9 - 17,365% din SC Centrofarm București SA

5.10 - 12,124% din SC FECNE București SA

5.11 - 9,769% din SC Gerovital Cosmetics București SA

5.12 - 6,519% din SC Laromet București SA

- 5.13 - 68,322% din SC Prestări Servicii București SA
- 5.14 - 78,972% din SC Primcom București SA
- 5.15 - 70% din SC Procas București SA
- 5.16 - 15,172% din SC Romatel București SA
- 5.17 - 35,449% din SC Romconsuc București SA
- 5.18 - 100% din SC Societatea de Strategie pentru Piața de Gros SA
- 5.19 - 20% din Societatea Națională de Petrol și Gaze Petrogaz București SA
- 5.20 - 42,795% din SC Telerom Proiect București SA
- 5.21 - 30,652% din SC Tricodava București SA
- 5.22 - 20% din SC World Trade Center CCIB București SA
- 5.23 - 33,000% din S.C. Bat Service Buzău S.A.
- 5.24 - 48,035% din S.C. Cerealcom Buzău S.A
- 5.25 - 5,354% din S.C. Comcereal Fundulea S.A.
- 5.26 - 45,374% din S.C. Autopilotaj (școala de șoferi amatori) Reșița S.A.
- 5.27 - 5,963% din S.C. Bega Minerale Industriale (expl. min. Aghireș) Aghireșu S.A.
- 5.28 - 11,364% din S.C. Comcereal Cluj –Napoca S.A
- 5.29 - 4,330% din S.C. Electroconstrucția Elco Cluj-Napoca S.A.
- 5.30 - 39,999% din SC Turdapan Turda SA
- 5.31 - 8,194% din S.C. Big Trade Constanța S.A.
- 5.32 - 54,545% din S.C. Conex Cordial Constanta S.A.
- 5.33 - 6,632% din S.C. Coral Mod Mangalia S.A.
- 5.34 - 7,108% din S.C. Restaurant Cherhana Constanța S.A.
- 5.35 - 2,684% din SC Șantierul Naval Constanța SA
- 5.36 - 46,914% din SC Vitacom Sf. Gheorghe SA
- 5.37 - 4,755% din SC Mechel Târgoviște SA
- 5.38 - 21,599% din S.C. Mechim Titu S.A.
- 5.39 - 6,144% din SC Oțelinox Târgoviște SA
- 5.40 - 67,700% din S.C. Multiprestservice Craiova S.A.
- 5.41 - 7,378% din S.C. Retizoh Craiova S.A.
- 5.42 - 5,560% din S.C. Semrom Oltenia Craiova S.A.
- 5.43 - 37,675% din SC Alcom Galați SA
- 5.44 - 5,144% din S.C. Cerealcom Giurgiu Giurgiu S.A.
- 5.45 - 10,031% din S.C. Comcereal Miercurea Ciuc S.A.
- 5.46 - 6,153% din S.C. Comixt Miercurea Ciuc S.A.
- 5.47 - 59,998% din S.C. Astoria Deva S.A.
- 5.48 - 95,148% din S.C. Comtom Tomești S.A.
- 5.49 - 13,821% din S.C. Familial Restaurant Iași S.A.
- 5.50 - 21,568% din S.C. Fortus Iași S.A.
- 5.51 - 30,429% din SC Frigocarne Iași SA

- 5.52 - 9,850% din SC Danubiana Popești Leordeni SA
- 5.53 - 3% din SC Petrom Aviation București SA
- 5.54 - 12,324% din SC Studiourile Media Pro Buftea SA
- 5.55 - 37,389% din SC A Con Baia Mare SA
- 5.56 - 39,599% din SC Comar Baia Mare SA
- 5.57 - 9,638% din S.C. Marlin Ulmeni S.A.
- 5.58 - 40,617% din SC Forsev Drobeta Turnu-Severin SA
- 5.59 - 10,076% din S.C. Mecanoenergetica Gura –Văii Drobeta Turnu Severin S.A.
- 5.60 - 38,869% din SC Severnav Drobeta Turnu-Severin SA
- 5.61 - 7,691% din SC Azomures Târgu Mureș SA
- 5.62 - 7,967% din SC Carbid-fox Târnăveni SA
- 5.63 - 69,949% din S.C. Comsig Sighișoara S.A.
- 5.64 - 8,744% din S.C. Grand Târgu Mureș S.A.
- 5.65 - 17,489% din S.C. Salubriserv Târgu Mureș S.A.
- 5.66 - 7,176% din S.C. Zamur Târgu Mureș S.A.
- 5.67 - 15,996% din SC Commetex Piatra Neamț SA
- 5.68 - 18,171% din SC Alro Slatina SA
- 5.69 - 7,559% din S.C. Chimtex Balș S.A.
- 5.70 - 1,690% din S.C. Ciocîrlia Ploiești S.A.
- 5.71 - 15,429% din SC Palace Sinaia SA
- 5.72 - 2,586% din SC Petrotel Lukoil Ploiești SA
- 5.73 - 5,106% din SC Elcond Zalău SA
- 5.74 - 20,029% din S.C. Antrepriza Construcții Barbu Satu Mare S.A.
- 5.75 - 22,521% din S.C. Bentoflux Satu Mare S.A
- 5.76 - 42,611% din SC Miorița Satu Mare SA
- 5.77 - 6,814% din S.C. Resib Sibiu S.A.
- 5.78 - 39,999% din SC Transilvania – Com SA
- 5.79 - 7,622% din SC Cetatea Suceava SA
- 5.80 - 71,896% din SC Alcom Timișoara SA
- 5.81 - 2,804% din SC Bega Pam Timișoara SA
- 5.82 - 15,620% din SC Remat Timiș Timișoara SA
- 5.83 - 5,131% din SC Piese-auto Tulcea SA

TITLUL VIII

Modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal

Art. I. – Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 67, se introduce articolul 67¹ cu următorul cuprins:

„Art. 67¹. – Impozitul pe venituri din investiții nu se aplică pentru prima tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul “Proprietatea”, realizate de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost emise aceste acțiuni în condițiile legii privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv sau, după caz, moștenitorii legali sau testamentari ai acestora.”

2. La articolul 250 alineatul (1), după punctul 11 se introduc trei puncte noi, punctele 12, 13 și 14, cu următorul cuprins:

„12. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

13. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin.(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările și completările ulterioare;

14. clădirile restituite potrivit art. 6 alin.(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 66/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 250, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 12-14 se aplică pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public.”

4. La articolul 257, după litera n) se introduc trei noi litere, literele o), p) și r), cu următorul cuprins:

„o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public;

p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin.(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public;

r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin.(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public.”

5. La articolul 258, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins :

„(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea numărului de hectare ale terenului cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Nr. crt.	Categorია de folosință	CLASA DE CALITATE (lei*/ha)				
		I	II	III	IV	V
1	Teren arabil	36	34	32	30	20
2	Pășune - Fâneată	20	18	16	14	12
3	Vie	40				
4	Plantație de vie tânără și plantație în regenerare până la intrarea pe rod	x				
5	Livadă	40				
6	Livadă tânără și livadă în regenerare până la intrarea pe rod	x				

6	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	9				
7	Păduri în vârstă de până la 20 de ani și păduri cu rol de protecție	x				
7	Teren pe care se află amenajări piscicole	24				
8	Teren cu construcții	22				
9	Drumuri și căi ferate	x	x	x	x	x
10	Teren neproductiv	x	x	x	x	x

***RON"**

6. La articolul 258, după alineatul (6) se introduc două alineate noi, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) Înregistrarea în registrul agricol a terenurilor, a proprietarilor acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se fac numai pe bază de documente, potrivit normele metodologice prevăzute la art. 293, sub sancțiunea nulității.

(8) Înscrierea datelor în registrul agricol privind schimbarea categoriei de folosință a terenurilor, precum și a titularului dreptului de proprietate asupra terenurilor, pe baza declarației făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, se poate face numai dacă se prezintă și lucrarea tehnică de cadastru înregistrată la oficiul de cadastru și publicitate imobiliară ori act încheiat în formă autentică.”

7. La articolul 295, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 295. – (1) Impozitele și taxele locale precum și amenzile și penalitățile aferente acestora, constituie venituri la bugetele locale ale autorităților

administrativ-teritoriale, cu excepția veniturilor realizate în condițiile art. 258 alin.(6) care constituie venit la bugetul de stat.”

Art. II. – Modificările prevăzute la art. I pct. 5-7 din prezentul titlu intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2006.

TITLUL IX

Modificarea Codului Penal

Articol unic. – Codul penal al României, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 44, alineatul 2¹ va avea următorul cuprins:

„Se prezumă că este în legitimă apărare, și acela care săvârșește fapta pentru a respinge pătrunderea fără drept a unei persoane prin violență, viclenie, efracție sau prin alte asemenea mijloace, într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit ori delimitat prin semne de marcarea.”

2. La articolul 220, alineatele 1, 2, 3 și 4 vor avea următorul cuprins:

„Ocuparea, în întregime sau în parte, fără drept, a unui imobil aflat în posesia altuia, fără consimțământul acestuia sau fără aprobare prealabilă primită în condițiile legii, ori refuzul de a elibera imobilul astfel ocupat se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin. 1 se săvârșește prin violență sau amenințare ori prin desființarea semnelor de hotar, a reperelor de marcarea, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin. 2 se săvârșește de două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

TITLUL X

Circulația juridică a terenurilor

Art. 1. – Terenurile proprietate privată, indiferent de destinația și titularul lor, sunt și rămân în circuitul civil. Ele pot fi înstrăinate și dobândite liber prin oricare din modurile prevăzute de lege, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

Art. 2. – (1) Terenurile cu sau fără construcții, situate în intravilan și extravilan, indiferent de destinația sau de întinderea lor, pot fi înstrăinate și dobândite prin acte juridice între vii, încheiate în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.

(2) În cazul în care prin acte juridice între vii se constituie un drept real asupra unui teren cu sau fără construcție, indiferent de destinația sau întinderea acestora, dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

Art. 3. – Cetățenii străini și apatrizii precum și persoanele juridice străine pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor în România în condițiile prevăzute de legea specială.

Art. 4. – Cu excepția litigiilor privind reconstituirea dreptului de proprietate privată și legalitatea titlului de proprietate, conform legilor fondului funciar, existența unui litigiu privitor la un teren cu sau fără construcții nu împiedică înstrăinarea acestuia și nici constituirea altor drepturi reale sau de creanță, după caz.

Art. 5. – (1) Înstrăinările realizate sub orice formă, în temeiul prezentei legi, nu validează titlurile de proprietate ale înstrăinătorilor și dobânditorilor, dacă acestea erau lovite de nulitate, ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare la data încheierii lor.

(2) În situația în care după încheierea unui antecontract cu privire la teren, cu sau fără construcții, una dintre părți refuză ulterior să încheie contractul, partea care și-a îndeplinit obligațiile poate sesiza instanța competentă care poate pronunța o hotărâre care să țină loc de contract.

Art. 6. – Înstrăinările efectuate în scopul comasării parcelelor și loturilor de teren, prin constituirea unor corpuri de proprietate mai mari care să cuprindă suprafețe continue, indiferent de destinația lor, precum și înstrăinările efectuate de către persoanele îndreptățite să obțină renta viageră agricolă, pot fi efectuate și pe baza schițelor care au stat la baza titlurilor de proprietate emise cu ocazia

aplicării legilor fondului funciar și sunt scutite de taxa de timbru și de timbrul judiciar.

Art. 7. – Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile dreptului comun.

Art. 8. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 9 din Legea arendării nr. 16/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 7 aprilie 1994, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.102 din 4 martie 1998, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.66/2002, precum și orice alte dispoziții contrare.

TITLUL XI

Renta viageră agricolă

Capitolul I

Definiție și caracteristici

Art. 1. – Prezenta lege instituie renta viageră agricolă în scopul concentrării suprafețelor agricole în exploatații eficiente impuse de necesitatea modernizării agriculturii României și compatibilizării acesteia cu agricultura din țările membre ale Uniunii Europene.

Art. 2. – Renta viageră agricolă reprezintă suma de bani plătită rentierului agricol care înstrăinează sau arendează terenurile aflate în proprietatea sa, având siguranța unei surse viagere de venituri garantate de stat.

Art. 3. – Cuantumul rentei viagere agricole reprezintă echivalentul în lei a 100 euro/an pentru fiecare hectar de teren agricol înstrăinat și echivalentul în lei a 50 euro/an pentru fiecare hectar arendat.

Art. 4. – Plata în lei se face prin raportarea la media cursului calculat de BNR din primul trimestru al anului în care plata trebuie efectuată.

Art. 5. – Pentru suprafețele mai mici de 1 ha suma plătită va fi proporțională cu suprafața înstrăinată sau arendată.

Art. 6. – Renta viageră agricolă se plătește într-o singură rată anuală în primul trimestru al anului următor celui pentru care aceasta este datorată.

Art. 7. – Renta viageră agricolă este personală, netransmisibilă și încetează la data decesului rentierului agricol. În cazul arendării, renta viageră agricolă încetează în termen de 30 de zile de la data încetării contractului de arendă, dacă în acest interval rentierul agricol nu face dovada încheierii unui nou contract de arendă.

Art. 8. – După decesul rentierului, moștenitorii vor încasa ultima rată scadentă la data decesului, în cel mult 3 luni după deces pe baza certificatului de moștenitor și al carnetului de rentier agricol.

Capitolul II

Rentierul agricol

Art. 9. – Rentierul agricol este persoana fizică în vârstă de peste 62 de ani care deține în proprietate până la 10 hectare de teren agricol și care înstrăinează prin acte între vii sau arendează terenuri agricole după intrarea în vigoare a prezentului titlu, primind de la Oficiul Național de Rentă Viageră Agricolă carnetul de rentier agricol.

Art. 10. – Pentru a deveni rentier pot fi înstrăinate sau arendate numai terenurile care după anul 1990 nu au făcut obiectul altei înstrăinări prin acte între vii.

Art. 11. – Dovada înstrăinării se face prin actul de înstrăinare, încheiat în formă autentică, iar dovada arendării se face prin contractul de arendă întocmit cu respectarea Legii arendării nr. 16/1994, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. – Proprietarii căsătoriți pot deveni rentieri agricoli și prin înstrăinarea și arendarea terenurilor agricole care sunt bunuri comune dacă cel puțin unul dintre ei are vârsta de 62 de ani. În acest caz, carnetul de rentier agricol se eliberează pe numele soțului care întrunește condițiile prevăzute la art. 9.

Art. 13. – Rentierul agricol poate rămâne proprietar pe o suprafață de teren agricol de până la 0,5 hectare pentru folosința personală.

Capitolul III

Oficiul Național de Rentă Viageră Agricolă

Art. 14. – (1) Se înființează Oficiul Național de Rentă Viageră Agricolă ca direcție în cadrul Agenției Domeniilor Statului.

(2) Oficiul conduce, organizează și coordonează activitatea de aplicare a prevederilor din prezentul titlu.

Art. 15. – (1) În fiecare județ se organizează birouri ale Oficiului Național de Rentă Viageră Agricolă.

(2) Birourile țin evidența rentierilor agricoli din județul respectiv, eliberând carnetul de rentier agricol.

Art. 16. – Atribuțiile, regulamentul de organizare și funcționare ale Oficiului Național de Rentă Viageră Agricolă și ale birourilor județene se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

Art. 17. – (1) Fondurile necesare pentru plata rentei viagere agricole se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

(2) Plata rentei viagere agricole se efectuează prin birourile județene de rentă viageră agricolă pe baza carnetului de rentier agricol.

Art. 18. – În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului titlu, prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și ministrului finanțelor publice se vor aproba normele metodologice de aplicare a acestuia.

TITLUL XII

Modificarea și completarea Legii nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, cu modificările și completările ulterioare

Art. I. – Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Cadastrul general este sistemul unitar și obligatoriu de evidență tehnică, economică și juridică a tuturor imobilelor de pe întreg teritoriul țării.”

2. La articolul 1, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin *imobil*, în sensul prezentei legi, se înțelege una sau mai multe parcele alăturate, cu sau fără construcții, aparținând aceluiași proprietar.”

3. La articolul 1, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

„(4) Prin *parcelă* se înțelege suprafața de teren cu aceeași categorie de folosință.

(5) Sistemul de evidență al cadastrului general are ca finalitate înscrierea în registrul de publicitate imobiliară.”

4. La articolul 2, litera b) se abrogă.

5. La articolul 2 alineatul (2), literele a), c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) identificarea, descrierea și înregistrarea în documentele cadastrale, a imobilelor prin natura lor, măsurarea și reprezentarea acestora pe hărți și planuri cadastrale, precum și stocarea datelor pe suporturi informatice;

c) identificarea și înregistrarea tuturor proprietarilor și a altor deținători legali de imobile, în vederea înscrierii în cartea funciară cu caracter definitiv;

d) furnizarea datelor necesare sistemului de impozite și taxe pentru stabilirea corectă a obligațiilor fiscale ale contribuabililor, solicitate de organismele abilitate.”

6. La articolul 3, alineatele (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) La nivelul fiecărui județ și în municipiul București se înființează oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, denumite în continuare oficii teritoriale, ca unități cu personalitate juridică în subordinea Agenției Naționale, prin reorganizarea actualelor oficii județene de cadastru, geodezie și cartografie și al municipiului București și a birourilor de carte funciară.

(7) Directorul general îndeplinește atribuțiile și responsabilitățile ordonatorului principal de credite, prin emiterea de ordine cu caracter individual și normativ. Ordinele cu caracter normativ se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și reprezintă Agenția Națională pe plan intern și internațional.”

7. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) La nivelul unităților administrativ-teritoriale, se înființează birouri de cadastru și publicitate imobiliară, denumite în continuare birouri teritoriale, în subordonarea oficiilor teritoriale. Modul de organizare și funcționare, numărul precum și arondarea birourilor teritoriale pe unități administrativ-teritoriale, se stabilesc prin ordin cu caracter normativ al directorului general al Agenției Naționale.”

8. La articolul 5, literele a¹), b), c), d), e), f), j) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a¹) controlează executarea lucrărilor de cartografie, topografie, geodezie, fotogrammetrie și teledetecție la nivelul întregii țări;

b) elaborează regulamente și norme, promovează tehnici, procedee și metodologii de specialitate compatibile cu cele ale Uniunii Europene conform progreselor științifice și tehnice în domeniul cadastrului, geodeziei, cartografiei și publicității imobiliare;

c) autorizează persoanele fizice și juridice care pot executa lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei, pe teritoriul României, în condițiile legii speciale care reglementează înființarea uniunii profesionale a acestora;

d) organizează și administrează fondul național de geodezie și cartografie, precum și baza de date a sistemului de cadastru general;

e) asigură, în condițiile legii, executarea, completarea, modernizarea și menținerea în stare de utilizare a rețelei geodezice naționale;

f) avizează conținutul topografic al hărților, planurilor, atlaselor, ghidurilor și al altor documente cartografice destinate uzului public;

j) participă la organizarea și coordonarea măsurătorilor în vederea aplicării legilor funciare;

k) avizează tehnic expertizele efectuate de către experții judiciari în specialitatea topografie, geodezie și cadastru cu privire la corectitudinea datelor topografice utilizate, la solicitarea instanțelor de judecată. Avizele menționate mai sus vor fi date de oficiul teritorial în baza unui regulament comun, elaborat de Agenția Națională și Ministerul Justiției;”

9. La articolul 5, după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) asigură executarea și actualizarea hărților oficiale;”

10. La articolul 5, după litera n) se introduce o nouă literă, litera n¹), cu următorul cuprins:

„n¹) asigură formarea și specializarea personalului de specialitate în publicitate imobiliară prin intermediul Institutului Național al Registratorilor; structura, organizarea și modul de administrare ale institutului se stabilesc și se aprobă prin hotărâre de Guvern, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

11. La articolul 6, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Recepția lucrărilor, executate de persoanele fizice și juridice autorizate în condițiile art. 5 lit. c), se realizează de către Agenția Națională, sau de oficiile teritoriale, după caz.

(3) În cadrul oficiilor teritoriale funcționează baza de date a cadastrului.“

12. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – Instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și al siguranței naționale pot executa, cu mijloace proprii, lucrările de cadastru, geodezie, gravimetrie, topografie, fotogrammetrie și cartografie necesare apărării țării și păstrării ordinii publice, conform normelor tehnice ale Agenției Naționale.”

13. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – Datele geodezice și cartografice interesând apărarea țării, ordinea publică și siguranța națională se păstrează, după caz, de către Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Informații Externe și persoanele juridice din sectorul de apărare.”

14. La articolul 9, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins :

„(3) Tarifele și încasările prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) nu sunt purtătoare de T.V.A. și se deduc din taxa notarială de timbru, fiind incluse în cazul operațiunilor de publicitate imobiliară în taxa notarială de timbru, pentru actele translative ale dreptului de proprietate sau constitutive ale dezmembrămintelor acestuia; aceste tarife nu pot depăși 80% din valoarea taxei notariale de timbru.”

15. La articolul 9, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul serviciilor de publicitate imobiliară pentru care nu se percepe taxă de timbru, tarifele se vor stabili prin ordinul ministrului administrației și internelor cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.”

16. La articolul 9, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins :

„(4¹) Tarifele pentru servicii de publicitate imobiliară pot fi încasate și de alte instituții sau persoane, în baza protocoalelor de colaborare încheiate cu Agenția Națională. ”

17. La articolul 9, după alineatul (12) se introduc două noi alineate, alineatele (13) și (14), cu următorul cuprins:

„(13) Cadastrul general se realizează pe baza planului anual propus de Agenția Națională împreună cu ministerele interesate și aprobat de Guvern; sumele destinate introducerii lucrărilor de cadastru general reprezintă subvenții de la bugetul de stat prevăzute în bugetul Ministerului Administrației și Internelor și virate în contul Agenției Naționale cu unică destinație.

(14) Organele și autoritățile administrației publice centrale și locale precum și alte persoane fizice și juridice interesate, care au fonduri disponibile pentru introducerea lucrărilor de cadastru general în afara planului anual aprobat de Guvern, vor încheia un acord de colaborare cu Agenția Națională privind caietul de sarcini, modalitățile de verificare, recepție, și înscriere în sistemul de publicitate imobiliară și folosirea acestor informații.”

18. La articolul 10, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cadrul funcției economice a cadastrului general se evidențiază elementele tehnice necesare stabilirii valorii de impozitare a imobilelor și calculării impozitelor asupra veniturilor realizate din tranzacții imobiliare.

(3) Funcția juridică a cadastrului general se realizează prin identificarea proprietarului pe baza actului de proprietate și prin înscrierea în cartea funciară.”

19. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – (1) La nivelul unităților administrativ-teritoriale - comună, oraș și municipiu - lucrările tehnice de cadastru constau în:

a) stabilirea, potrivit legii, a hotarelor unității administrativ-teritoriale și a limitelor intravilane componente;

b) identificarea amplasamentelor imobilelor pe baza actelor de proprietate sau, în lipsa acestora, pe baza posesiei exercitate sub nume de proprietar și determinarea formei și dimensiunilor tuturor imobilelor din cuprinsul fiecărei unități administrativ-teritoriale;

c) consemnarea litigiilor de hotare aflate pe rolul instanțelor judecătorești;

d) întocmirea documentelor tehnice cadastrale.

(2) Delimitarea și marcarea hotarelor administrative ale unităților administrativ-teritoriale prevăzute la alin.(1) precum și limitele intravilanelor localităților se face de către comisia stabilită în acest scop prin ordinul prefectului; regulamentul de organizare și funcționare a comisiei de delimitare se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor.”

20. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) Documentele tehnice ale cadastrului general, care se vor întocmi la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor, sunt:

a) registrul cadastral al imobilelor;

b) indexul alfabetic al proprietarilor;

c) registrul cadastral al proprietarilor;

d) planul cadastral și anexele la partea I a cărții funciare.

(2) Deținătorii de imobile sunt obligați să permită accesul specialiștilor pentru executarea lucrărilor de cadastru general, să admită, în condițiile legii, amplasarea, pe sol sau pe construcții, a semnelor și semnalelor geodezice și să asigure protecția și conservarea acestora.

(3) Baza de date poate fi redactată și arhivată și sub formă de înregistrări, pe suporturi accesibile echipamentelor de prelucrare automată a datelor, având aceleași efecte juridice și forță probantă echivalentă cu cea a înscrisurilor în baza cărora au fost înregistrate.

(4) Primarii localităților au obligația să înștiințeze deținătorii imobilelor, în scris, prin afișare și prin alte mijloace de publicitate, să permită accesul specialiștilor pentru executarea lucrărilor de cadastru sau, după caz, să se prezinte personal pentru a da lămuriri privitoare la imobile și a participa la identificarea și marcarea limitelor acestora. Dacă deținătorii imobilelor nu se prezintă, identificarea limitelor se face în lipsa acestora.

(5) După finalizarea lucrărilor de teren, pentru fiecare unitate administrativ-teritorială, datele obținute se prelucrează, se înregistrează în documentele tehnice ale cadastrului, se recepționează și se introduc în baza de date cadastrale. Datele

definitorii ale fiecărui imobil se transmit de către oficiul teritorial, consiliului local, care are obligația să le aducă la cunoștința deținătorilor prin înștiințare scrisă și prin afișare la sediul primăriei.

(6) Contestațiile cu privire la exactitatea datelor comunicate, însoțite de documente doveditoare, pot fi prezentate de deținători, în scris, în termen de 60 de zile de la înștiințarea scrisă, oficiului teritorial care le va soluționa în termen de 30 de zile. Cei nemulțumiți de modul de soluționare a contestațiilor de către oficiul teritorial pot face plângere la judecătoria în a cărei rază de competență teritorială se află imobilul, în termen de 30 de zile de la comunicarea rezultatelor.

(7) Înscrierea în cartea funciară se face din oficiu, după finalizarea cadastrului general pe un teritoriu administrativ și expirarea termenului de soluționare a contestațiilor, în baza unui regulament aprobat prin ordin al directorului general al Agenției Naționale.”

21. La articolul 13, alineatele (4) și (5) se abrogă.

22. La articolul 13, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. – (1) Planul cadastral conține reprezentarea grafică a datelor din registrele cadastrale, referitoare la imobilele din cadrul unităților administrativ-teritoriale - comune, orașe și municipii - și se păstrează la oficiul teritorial.

(2) Registrele, planurile cadastrale și anexele la partea I a cărții funciare vor sta la baza completării sau, după caz, a întocmirii din oficiu a cărților funciare, la finalizarea măsurătorilor cadastrale la nivelul unităților administrativ-teritoriale. O copie a acestora se păstrează în arhiva oficiilor teritoriale. Un exemplar din planurile și registrele cadastrale se transmite cu titlul gratuit la consiliile locale.

(3) Planurile, registrele cadastrale și anexele la partea I a cărții funciare se țin la zi, în concordanță cu documentațiile cadastrale întocmite pentru înscrierea actelor și faptelor juridice, în baza cererilor și comunicărilor făcute potrivit legii.”

23. La articolul 14, alineatul (1) se abrogă.

24. La articolul 14, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Agenția Națională și oficiile teritoriale din subordine au obligația de a furniza, la cerere, organelor abilitate, evidențele necesare stabilirii valorii de impunere.”

25. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. – Completarea, modernizarea și menținerea în stare de utilizare a rețelei geodezice naționale necesare întocmirii și ținerii la zi a planurilor

cadastrale și hărților topografice se realizează sub coordonarea Agenției Naționale.”

26. Articolul 16 se abrogă.

27. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – Oficiul teritorial controlează, avizează și recepționează după caz, lucrările de geodezie, topografie, cadastru și cartografie.”

28. Articolul 18 se abrogă.

29. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. – Modul de avizare, verificare și recepție a lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei, topografiei și cartografiei se stabilește prin regulament aprobat prin ordin al directorului general al Agenției Naționale, cu consultarea uniunii profesionale înființată prin lege specială.”

30. La articolul 20, alineatele (1¹) – (1⁵) și (3) se abrogă.

31. La articolul 20, alineatele (2), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Una sau mai multe parcele alăturate, de pe teritoriul unei unități administrativ-teritoriale, indiferent de categoria de folosință, aparținând aceluiași proprietar, formează imobilul definit la art. 1 alin. (3), se identifică printr-un număr cadastral unic și se înscrie într-o carte funciară.

(4) Cărțile funciare întocmite și numerotate pe teritoriul administrativ al fiecărei localități alcătuiesc, împreună, registrul cadastral de publicitate imobiliară al acestui teritoriu, ce se ține de către biroul teritorial din cadrul oficiului teritorial în a cărui rază teritorială de activitate este situat imobilul respectiv.

(5) Acest registru se întregește cu registrul de intrare, cu planul cadastral, cu registrul cadastral al imobilelor, indicând numărul cadastral al imobilelor și numărul de ordine al cărților funciare în care sunt înscrise, cu un index alfabetic al proprietarilor și cu o mapă în care se păstrează cererile de înscriere, împreună cu un exemplar al înscrisurilor constatatoare ale actelor sau faptelor juridice supuse înscrierii.”

32. După articolul 20 se introduce un nou articol, articolul 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. – (1) Activitatea de publicitate imobiliară în cadrul oficiilor teritoriale este îndeplinită de registratori de carte funciară, denumiți în continuare

registratori, numiți prin ordin al directorului general al Agenției Naționale, în urma unui concurs organizat de aceasta.

(2) Numărul registratorilor pentru fiecare oficiu teritorial se stabilește prin ordin al directorului general al Agenției Naționale.

(3) În cadrul oficiilor teritoriale, activitatea de publicitate imobiliară este în responsabilitatea unui registrator – șef iar în cadrul birourilor teritoriale în responsabilitatea unui registrator coordonator, numiți prin ordin al directorului general al Agenției Naționale, în urma unui concurs.

(4) Poate fi numită registrator persoana care îndeplinește în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) are cetățenia română și are capacitatea drepturilor civile;
- b) este licențiat în drept;
- c) nu are antecedente penale;
- d) se bucură de o bună reputație;
- e) cunoaște limba română;
- f) este apt din punct de vedere medical pentru ocuparea funcției;
- g) a îndeplinit timp de 5 ani funcția de asistent-registrator sau a exercitat timp de 3 ani funcția de notar, judecător, procuror, avocat, consilier juridic sau altă funcție de specialitate juridică.

(5) Absolvenții Institutului Național al Registratorilor au prioritate la ocuparea posturilor vacante de registratori. Organizarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante de registratori se va face numai dacă acestea nu au fost ocupate de absolvenții Institutului.

(6) Până la data organizării concursului, registratorii pot fi numiți din cadrul angajaților serviciilor de publicitate imobiliară care, deși nu îndeplinesc condițiile de studii, au cel puțin 5 ani de experiență în domeniul publicității imobiliare.

(7) Registratorul răspunde pentru activitatea sa în condițiile legii.

(8) În cadrul Agenției Naționale funcționează Direcția de publicitate imobiliară care organizează, coordonează și controlează activitatea de publicitate imobiliară din cadrul oficiilor teritoriale, în vederea respectării legilor și reglementărilor în materie.”

33. La articolul 21 alineatul (1) litera A, literele a), b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

- „a) numărul de ordine și cel cadastral al imobilului;
- b) suprafața imobilului, destinația, categoriile de folosință și, după caz, construcțiile;
- c) planul imobilului cu vecinătățile, descrierea imobilului și inventarul de coordonate al amplasamentului, pentru fiecare imobil în parte, constituie anexa la partea I, întocmită conform regulamentului aprobat prin ordin al directorului general al Agenției Naționale.”

34. La articolul 21 alineatul (1) litera A, litera d) se abrogă.

35. La articolul 22, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 22. – (1) Dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale asupra unui imobil se vor înscrie în cartea funciară pe baza actului prin care s-a constituit ori s-au transmis în mod valabil.

(2) Drepturile reale se sting numai prin înscrierea radierii lor din cartea funciară, cu consimțământul titularului dreptului; acest consimțământ nu este necesar dacă dreptul se stinge prin moartea titularului dreptului sau prin împlinirea termenului arătat în înscriere; dacă dreptul ce urmează să fie radiat este grevat în folosul unei persoane, radierea se va face cu păstrarea dreptului acestei persoane.

(3) Hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă sau, în cazurile prevăzute de lege, actul autorității administrative, vor înlocui acordul de voință cerut în vederea înscrierii drepturilor reale, dacă sunt opozabile titularilor.”

36. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. – (1) Înscrierile în cartea funciară își vor produce efectele de opozabilitate față de terți de la data înregistrării cererilor; ordinea înregistrării cererilor va determina rangul înscrierilor.

(2) Dacă mai multe cereri de înscriere a drepturilor reale au fost depuse deodată la biroul teritorial, ele vor primi provizoriu același rang, urmând ca instanța să hotărască asupra rangului fiecăreia.

(3) Dacă au fost depuse deodată mai multe cereri având ca obiect înscrierea mai multor drepturi de ipotecă asupra aceleiași imobil, ele vor primi același rang.”

37. La articolul 28, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Titularul drepturilor dobândite prin modurile enumerate, nu poate însă dispune de ele, decât după ce acestea au fost înscrise în prealabil în cartea funciară.

(4) Înscrierile sunt de trei feluri:

- a) intabularea, având ca obiect înscrierea definitivă a drepturilor reale;
- b) înscrierea provizorie a drepturilor reale sub condiția justificării ulterioare;
- c) notarea, având ca obiect, înscrierea drepturilor personale, a actelor și faptelor juridice referitoare la starea și capacitatea persoanelor, acțiunilor și căilor de atac în justiție, precum și a măsurilor de indisponibilizare, în legătură cu imobilele din cartea funciară.”

38. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. – (1) Cel care s-a obligat să strămute sau să constituie în folosul altuia un drept real asupra unui imobil, este dator să-i predea toate înscrisurile necesare pentru înscrierea aceluia drept.

(2) Dacă un drept înscris în cartea funciară se stinge, titularul este obligat să predea celui îndreptățit înscrisurile necesare radierii.

(3) În situația în care cel obligat nu predă înscrisurile, persoana interesată va putea solicita instanței să dispună înscrierea în cartea funciară. Hotărârea instanței de judecată va suplini consimțământul la înscriere al părții care are obligația de a preda înscrisurile necesare înscrierii.

(4) Dreptul la acțiunea în prestație tabulară este imprescriptibil.

(5) Acțiunea în prestație tabulară se va îndrepta și împotriva terțului dobânditor înscris în cartea funciară, dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) actul juridic în baza căruia se solicită prestația tabulară să fie încheiat anterior celui în baza căruia a fost înscris dreptul terțului în cartea funciară;

b) terțul să fi dobândit imobilul cu titlu gratuit sau, dacă l-a dobândit cu titlu oneros, să fie de rea credință.”

39. Articolul 31 se abrogă.

40. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. – (1) Înscrierea provizorie devine opozabilă terților cu rangul determinat de cererea de înscriere, sub condiție și în măsura justificării ei.

(2) Înscrierea provizorie poate fi cerută în următoarele situații:

a) când dreptul real ce se cere a fi înscris este afectat de o condiție suspensivă;

b) când se solicită intabularea unui drept real în temeiul unei hotărâri judecătorești ce nu a rămas irevocabilă;

c) dacă se dobândește un drept tabular care, anterior, a fost înscris provizoriu;

d) dacă debitorul a consemnat sumele pentru care a fost înscrisă ipoteca ori privilegiul imobiliar;

e) dacă pentru soluționarea cererii sunt necesare înscrisuri suplimentare, care nu aduc însă atingere fondului dreptului ce se cere a fi înscris și nu fundamentează noi capete de cerere.

(3) În acest din urmă caz, solicitantul va fi înștiințat pentru a depune într-un termen stabilit, după caz, de registrator, înscrisurile necesare, sub sancțiunea radierii înscrierii provizorii. Dacă înscrisurile vor fi depuse în termenul fixat, se va proceda la justificarea înscrierii provizorii, printr-o încheiere dată de registratorul de carte funciară.

(4) Justificarea înscrierii provizorii se va face în temeiul consimțământului celui în contra căruia s-a efectuat înscrierea provizorie, a unei hotărâri judecătorești irevocabile ori a încheierii registratorului de carte funciară, în situația ultimului caz de înscriere provizorie menționat.

(5) Justificarea radierii dreptului de ipotecă se va face în baza consimțământului dat în formă autentică al titularului dreptului de ipotecă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești definitivă și irevocabilă.”

41. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. – (1) Cuprinsul cărții funciare, în afara îngrădirilor și excepțiilor legale, se consideră exact numai în folosul acelei persoane care, în virtutea unui act juridic cu titlu legal, a dobândit cu bună-credință un drept real înscris în cartea funciară.

(2) Dobânditorul este considerat de bună-credință dacă, la data înregistrării cererii de înscriere a dreptului în folosul său, nu a fost notată nici o acțiune prin care se contestă cuprinsul cărții funciare, sau dacă din titlul transmițătorului și din cuprinsul cărții funciare nu reiese vreo neconcordanță între aceasta și situația juridică reală.”

42. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – Efectul de opozabilitate al înscrierilor este inoperant cu referire la:

a) suprafața terenurilor, destinația, categoria de folosință, valoarea sau alte asemenea aspecte;

b) restricții aduse dreptului de proprietate prin raporturile de vecinătate, expropriere sau prin prevederi legale privind protecția ecologică, sistematizarea localităților și alte asemenea aspecte. ”

43. După articolul 35 se introduce un nou articol, articolul 35¹, cu următorul cuprins:

„Art. 35¹. – (1) În cazul în care cuprinsul cărții funciare nu corespunde, în privința înscrierii, cu situația juridică reală, se poate cere rectificarea sau, după caz, modificarea acesteia.

(2) Prin rectificare se înțelege radierea, îndreptarea sau menționarea înscrierii oricărei operațiuni, susceptibilă a face obiectul unei înscrieri în cartea funciară.

(3) Prin modificare se înțelege orice schimbare privitoare la aspecte tehnice ale imobilului, schimbare care nu afectează esența dreptului care poartă asupra acelui imobil. Modificarea nu se poate face decât la cererea titularului dreptului de proprietate.

(4) Rectificarea înscrierilor în cartea funciară se poate face fie pe cale amiabilă prin declarație autentică, fie în caz de litigiu prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

(5) Erorile materiale săvârșite cu prilejul înscrierilor în cartea funciară pot fi îndreptate la cerere sau din oficiu.

(6) Procedura de rectificare a înscrierilor în cartea funciară, a modificărilor și cea de îndreptare a erorilor materiale se va stabili prin regulament aprobat de directorul general al Agenției Naționale.”

44. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – Acțiunea în rectificare, întemeiată pe nevalabilitatea înscrierii, a titlului ce a stat la baza acesteia sau pe greșita calificare a dreptului înscris, se va putea îndrepta și împotriva terțelor persoane care și-au înscris un drept real, dobândit cu bună credință și prin act juridic cu titlu oneros, bazându-se pe cuprinsul cărții funciare, în termen de trei ani de la data înregistrării cererii de înscriere formulată de dobânditorul nemijlocit al dreptului a cărui rectificare se cere, afară de cazul când dreptul material la acțiunea de fond nu s-a prescris.”

45. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. – Actele și faptele juridice, privitoare la drepturile personale, la starea și capacitatea persoanelor în legătură cu imobilele cuprinse în cartea funciară, vor putea fi înscrise la cerere, cu efect de opozabilitate pentru terțe persoane.”

46. La articolul 43, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 43. – (1) Orice persoană poate cerceta cartea funciară și celelalte evidențe care alcătuiesc registrul cadastral de publicitate imobiliară, cu excepția evidențelor care privesc siguranța națională.

(2) La cerere, se vor elibera extrase, certificate sau copii certificate conform cu originalul de pe cărțile funciare, planuri sau înscrisuri, cu dovada plății tarifelor legale.

(4) Mapa înscrisurilor privind înscrierea atacată poate fi cercetată de către instanța de judecată și organele de cercetare penală, în condițiile legii.”

47. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. – (1) Imobilul înscris în cartea funciară se poate modifica prin alipiri, dezlipiri sau prin mărirea sau micșorarea întinderii acestuia.

(2) Imobilul se modifică prin dezlipiri, dacă se desparte o parcelă de un imobil. Dezlipirea unui imobil sau a unei părți dintr-un imobil, se face împreună

cu sarcinile care grevează imobilul. Imobilul grevat cu sarcini nu poate fi alipit la un alt imobil, ci va forma, în caz de dezlipire, un imobil separat.”

48. Articolului 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. – (1) În caz de alipire sau dezlipire, se vor efectua transcrieri, dacă o parcelă trece dintr-o carte funciară în alta, sau reînscieri, dacă, dezlipindu-se o parcelă, aceasta se va trece în aceeași carte funciară ca un imobil de sine stătător.

(2) Dacă se transcrie o parte din parcelă într-o altă carte funciară, se va forma un imobil distinct cu număr cadastral nou, iar restul se înscrie în vechea carte funciară, cu menționarea noului număr cadastral și a suprafeței imobilului, iar dacă toate imobilele înscrise într-o carte funciară au fost transcrise, aceasta se va închide și nu va mai putea fi redeschisă pentru noi înscrieri.”

49. Articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. – Mai mulți proprietari nu pot fi înscriși în aceeași carte funciară decât dacă se găsesc în cazul coproprietății, caz în care se va arăta partea indiviză a fiecărui proprietar.”

50. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. – (1) Dacă un imobil cu construcție – condominiu -, din care unele părți sunt comune indivize iar restul sunt individuale, se întocmește o carte funciară colectivă pentru întreaga construcție, și câte o carte funciară individuală pentru fiecare proprietate individuală care poate fi reprezentată din apartamente sau spații cu altă destinație decât cea de locuință; prin asimilare, poate fi definit condominiu și un tronson cu una sau mai multe scări, din cadrul clădirii de locuit, în condițiile în care se poate delimita proprietatea comună.

(2) Dreptul de proprietate comună forțată și perpetuă pe părțile comune ale unui imobil se valorifică numai împreună cu dreptul de proprietate exclusivă care poartă asupra acestuia sau a unei părți determinate din acesta.”

51. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. – (1) Imobilele ce aparțin domeniului public și domeniului privat al statului sau, după caz, al unității administrativ-teritoriale, se vor înscrie în cărți funciare speciale ale unității administrativ-teritoriale pe care sunt situate, cu excepțiile prevăzute de lege.

(2) Cărțile funciare speciale se țin de către birourile teritoriale ale oficiului de cadastru și publicitate imobiliară.”

52. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. – (1) Cererea de înscriere în cartea funciară se va depune la birourile teritoriale ale oficiului teritorial și va fi însoțită de înscrisul original sau

de copia legalizată de pe acesta, prin care se constată actul sau faptul juridic a cărui înscriere se cere; copia legalizată se va păstra în mapa biroului de cadastru și publicitate imobiliară.

(2) În cazul hotărârii judecătorești, se va prezenta o copie legalizată, cu mențiunea că este definitivă și irevocabilă.

(3) Cererile de înscriere se vor înregistra de îndată în registrul de intrare, cu menționarea datei și a numărului care rezultă din ordinea cronologică a depunerii lor.

(4) Dacă mai multe cereri au fost depuse deodată la același birou teritorial, drepturile de ipotecă și privilegiile vor avea același rang, iar celelalte drepturi vor primi numai provizoriu rang egal, urmând ca prin judecată să se hotărască asupra rangului și asupra radierii încheierii nevalabile.

(5) Înscrierile în cartea funciară se efectuează la cererea părților interesate, cu excepția cazurilor în care legea prevede înscrierea din oficiu; cererea de înscriere se îndreaptă la biroul unde se află cartea funciară în care urmează să se facă înscrierea.

(6) Intabularea sau înscrierea provizorie poate fi cerută de orice persoană care, potrivit înscrisului original, hotărârii judecătorești sau hotărârii autorității administrative, urmează să strămute, să constituie, să modifice, să dobândească sau să stingă un drept tabular.

(7) Înscrierea unui drept sau radierea unei sarcini pot fi cerute:

- a) de mandatarul general al celui îndrituit;
- b) de oricare dintre titularii aceluiasi drept.

(8) Creditorul a cărui creanță certă și exigibilă este dovedită printr-un înscris sau printr-o hotărâre judecătorească, ori în cazurile anume prevăzute de lege printr-o decizie a autorității administrative, va putea cere instanței, în numele și în folosul debitorului său, înscrierea unui drept tabular sau radierea unei sarcini.

(9) Debitorul care a plătit valabil creanța ipotecară a unui cesionar neînscris în cartea funciară poate cere radierea ipotecii, dacă înfățișează înscrisul original al cesiunii și chitanța doveditoare a plății.”

53. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. – (1) În cazul în care registratorul admite cererea, dispune intabularea sau înscrierea provizorie prin încheiere, dacă înscrisul îndeplinește următoarele condiții:

- a) este încheiat cu respectarea formelor prescrise de lege;
- b) indică numele părților;
- c) individualizează imobilul printr-un identificator unic;
- d) este însoțit de o traducere legalizată, dacă actul nu este întocmit în limba română;

e) este însoțit, după caz, de o copie a extrasului de carte funciară pentru autentificare sau a certificatului de sarcini ce a stat la baza întocmirii actului.

(2) Încheierea va cuprinde determinarea dreptului sau a faptului, indicarea numărului cadastral al imobilului și al cărții funciare, precum și a părții cărții funciare în care urmează a se face înscrierea. De asemenea, se vor indica pozițiile ce au fost radiate și numele celui în favoarea sau împotriva căruia s-au făcut înscrierile, indiferent de felul lor.

(3) În cazul în care identificarea cadastrală a imobilului nu este posibilă, pe baza datelor existente, vor fi folosite documentații cadastrale întocmite și recepționate conform prevederilor prezentei legi.”

54. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. – Dacă se constată că cererea de înscriere în cartea funciară nu întrunește condițiile legale, se va respinge printr-o încheiere motivată. Despre respingerea cererii se va face mențiune în registrul de intrare, în dreptul înregistrării acesteia precum și în cartea funciară.”

55. La articolul 52, alineatele (1) – (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 52. – (1) Încheierea se comunică celui care a cerut înscrierea sau radierea unui act sau fapt juridic, precum și celorlalte persoane interesate potrivit mențiunilor din cartea funciară, cu privire la imobilul în cauză, în termen de 15 de zile de la pronunțarea încheierii, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data înregistrării cererii.

(2) Încheierea de înscriere sau de respingere poate fi atacată cu plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la biroul teritorial. Plângerea împotriva încheierii se depune la biroul teritorial și se va înscrie din oficiu în cartea funciară. Oficiul teritorial este obligat să înainteze plângerea judecătorei în a cărei rază de competență teritorială se află imobilul, însoțită de dosarul încheierii și copia cărții funciare.

(3) Hotărârea pronunțată de judecătorie poate fi atacată cu apel.

(4) Hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă se comunică, din oficiu, biroului teritorial de către instanța care s-a pronunțat ultima asupra fondului.”

56. La articolul 52, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Înscrierea făcută în temeiul acestei hotărâri judecătorești își produce efectele de la înregistrarea cererii de înscriere la biroul teritorial.

(6) În cazul respingerii plângerii prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, notările făcute se radiază din oficiu.”

57. La articolul 53, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. – (1) Înscrisurile și radierile efectuate în cărțile funciare nu pot fi rectificate decât pe baza hotărârii instanței judecătorești definitivă și irevocabilă sau pe cale amiabilă, în baza unei declarații date în forma autentică, de titularul tabular, respectiv de titular, în baza unei documentații cadastrale.”

58. La articolul 54, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. – (1) În cazul în care o carte funciară urmează a fi întocmită ori completată prin înscrierea unui imobil care nu a fost cuprins în nici o altă carte funciară, precum și în cazul în care o carte funciară a fost distrusă, pierdută ori a devenit nefolosibilă, în tot sau în parte, din diferite cauze, întocmirea, completarea și reconstituirea, după caz, se face de către registratorul de la biroul teritorial, la cerere sau din oficiu, cu acordul celor interesați, pe baza unei încheieri. În acest scop se folosesc toate înscrisurile și documentațiile tehnice existente, privitoare la imobilele în cauză, precum și situația dreptului de proprietate.”

59. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. – (1) Erorile materiale săvârșite cu prilejul înscrierilor sau radierilor se pot îndrepta, prin încheiere motivată, de către registratorul de la biroul teritorial, la cerere sau din oficiu, cu comunicarea acesteia persoanei interesate.”

60. La articolul 56, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. – (1) Notarul public care a întocmit actul privitor la un drept tabular este obligat să ceară din oficiu înscrierea în cartea funciară la biroul teritorial în a cărei rază de activitate se află imobilul. Despre exercitarea acestei obligații se va face mențiune expresă în cuprinsul actului sau, după caz, al certificatului de moștenitor. Mențiunea se va face în cazul în care pentru bunurile din masa succesorală s-a deschis carte funciară sau există documentație cadastrală. La autentificarea actelor prin care se constituie, se modifică sau se stinge un drept real imobiliar, notarul public va solicita un extras de carte funciară pentru autentificare sau, după caz, certificat de sarcini. Pe perioada valabilității extrasului de carte funciară pentru autentificare, registratorul nu va efectua nici un fel de înscriere în cartea funciară, cu excepția aceleia pentru care a fost eliberat extrasul.”

61. După articolul 56 se introduce un nou articol, articolul 56¹, cu următorul cuprins:

„Art. 56¹. – (1) Dreptul de proprietate dobândit prin construire se va putea înscrie în cartea funciară pe baza unui certificat eliberat de primăria localității unde este situat imobilul, prin care se atestă, când este cazul, faptul că proprietarul a edificat construcțiile în conformitate cu autorizația de construire eliberată potrivit legii, precum și a unei documentații cadastrale.

(2) Ipoteca se poate înscrie numai asupra unui imobil în întregul său, sau asupra cotei părți aparținând unui coproprietar. Dacă ipoteca s-a constituit asupra unei părți din construcție, ea va fi înscrisă atât asupra acesteia cât și asupra cotei corespunzătoare din părțile comune indivize.

(3) Ipoteca constituită asupra unui bun viitor se poate intabula în condițiile legii privind creditul ipotecar pentru investițiile imobiliare, dacă în prealabil a fost notată existența autorizației de construire și notarea procesului verbal de recepție parțială.

(4) În toate cazurile când prin lege se acordă un privilegiu imobiliar sau o ipotecă legală pentru garantarea vreunui drept sau creanțe, acestea se vor înscrie din oficiu în cartea funciară, cu excepția situației în care părțile renunță în mod expres la acest beneficiu; înscrierea privilegiului sau a ipotecii legale se face, de regulă, în temeiul înscrisului din care rezultă creanța privilegiată sau care conferă dreptul de a lua o inscripție ipotecară.

(5) Privilegiile sau ipotecile legale se vor înscrie pentru suma prevăzută în înscris; dacă creanța nu este determinată, pentru suma maximă arătată în cerere, precum și quantumul dobânzii. În toate cazurile, privilegiile se înscriu și capătă rang numai în condițiile determinate de legea care le-a instituit, iar în lipsa vreunei mențiuni în această lege, ele primesc rang potrivit dispozițiilor legale privitoare la înscrierea ipotecilor.

(6) Când în înscrisul doveditor al vânzării se învederează că prețul nu a fost plătit ori nu a fost plătit în întregime, privilegiul pentru garantarea prețului datorat se înscrie din oficiu, în folosul vânzătorului.

(7) Dacă vânzarea a fost desființată, privilegiul se va radia din oficiu.

(8) Dispozițiile alin. (4) se vor aplica în mod corespunzător în cazul schimbului sau împărțelii, pentru diferența de valoare datorată în bani.

(9) Privilegiul pentru garantarea prețului datorat de coproprietarul adjudecatar al imobilului supus împărțelii se va înscrie în temeiul actului de adjudecare.

(10) Dacă ipoteca creanței novate a fost rezervată pentru garantarea noii creanțe, aceasta se va înscrie, în rangul vechii ipotecii sau vechiului privilegiu, în temeiul înscrisului care face dovada novațiunii.

(11) Cel subrogat în drepturile creditorului ipotecar sau privilegiat va putea cere înscrierea strămutării dreptului de ipotecă sau privilegiului în temeiul

înscrisurilor ce dovedesc subrogarea.”

62. La articolul 58, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Toate documentele de evidență și publicitate imobiliară se preiau și se conservă de către birourile teritoriale din cadrul oficiilor teritoriale în a căror rază de activitate se află imobilele.”

63. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. – Actul juridic privind constituirea sau transmiterea unui drept real imobiliar, valabil încheiat anterior intrării în vigoare a prezentei legi, netranscris în registrul de transcripțiuni și inscripțiuni or, după caz, neînscris în cartea funciară, își produce efectele la data înscrierii în cartea funciară, potrivit prevederilor prezentei legi. Actul sub semnătură privată, valabil încheiat, va fi luat în considerare dacă are dată certă anterioară intrării în vigoare a Legii fondului funciar nr. 18/1991.”

64. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. – (1) În regiunile de carte funciară supuse Decretului-Lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare sau, după caz, Legii nr. 242/1947 pentru transformarea cărților funciare provizorii din Vechiul Regat în cărți de publicitate funciară, înscrierile privitoare la imobile, cuprinse în cărțile funciare sau, după caz, în cărțile de publicitate funciară, vor continua să fie făcute în aceste cărți, cu respectarea și în condițiile dispozițiilor prezentei legi.

(2) În regiunile de transcripțiuni și inscripțiuni imobiliare, până la deschiderea cărții funciare, privilegiile și ipotecile legale, sechestrul, urmărirea imobilului, a fructelor și veniturilor sale, punerea în mișcare a acțiunii penale, precum și acțiunile pentru apărarea drepturilor reale privitoare la imobilele neînscrise în cartea funciară vor continua să fie înscrise în vechile registre de publicitate imobiliară.

(3) În cazul înscrierii unei construcții, a dezmembrării sau alipirii unui corp funciar înscris într-o carte funciară întocmită în baza Decretului-Lege nr. 115/1938, precum și pentru înscrierea imobilelor dobândite în temeiul legilor funciare, pentru imobilul desprins se va deschide o nouă carte funciară, potrivit prevederilor prezentei legi.”

65. La articolul 61, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. – (1) Actele și faptele juridice privind imobilele situate pe un teritoriu administrativ, pentru care nu s-au definitivat documentele cadastrului

general, se vor înscrie în câte o carte funciară. În aceleași condiții, se vor înscrie și titlurile de proprietate emise în temeiul legilor funciare. La cererea de înscriere se va atașa documentația cadastrală la care se referă înscrierea, întocmită de o persoană fizică sau juridică autorizată de Agenția Națională sau de oficiile teritoriale, după caz. Conținutul documentației cadastrale și modul de întocmire al acesteia se stabilesc de către Agenția Națională. ”

66. La articolul 61, alineatele (2) și (3) se abrogă.

67. Articolul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62. – Modul de înscriere a imobilelor aparținând instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice și al siguranței naționale se va stabili de către aceste organe, împreună cu Agenția Națională. ”

68. Articolul 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 65. – (1) Agenția Națională întocmește, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, regulamentul de organizare și funcționare a birourilor teritoriale din cadrul oficiilor teritoriale.

(2) Persoanele autorizate privind desfășurarea activității de realizare și de verificare a lucrărilor de specialitate din domeniul cadastrului, geodeziei și cartografiei de către persoanele fizice și juridice autorizate pe teritoriul României, vor proceda, în baza legii speciale, la constituirea unei uniuni profesionale.”

69. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. – (1) Ministerul Administrației și Internelor, prin Agenția Națională, este împuternicit să controleze activitatea tuturor persoanelor fizice și juridice, care desfășoară activități pe teritoriul României în domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) folosirea în documente oficiale a datelor cu privire la proprietari, terenuri sau construcții, altele decât cele înscrise în documentele cadastrale realizate în condițiile prezentei legi;

b) refuzul proprietarilor de imobile de a permite accesul personalului de execuție pentru realizarea lucrărilor de cadastru, a celor geodezice, topografice și fotogrammetrice, cu excepția Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și persoanelor juridice din sectorul de apărare;

c) refuzul de a pune la dispoziția Agenției Naționale sau instituțiilor subordonate a documentațiilor de specialitate utilizabile la lucrările de cadastru de către cei care le dețin, cu excepția Ministerului Apărării Naționale,

Ministerului Administrației și Internelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și persoanelor juridice din sectorul de apărare;

d) publicarea, difuzarea sau utilizarea cu bună știință a datelor, documentelor și informațiilor de specialitate elaborate sau aflate în administrarea Agenției Naționale ori unităților subordonate fără acordul acestora, după caz;

e) executarea lucrărilor de geodezie, cartografie, cadastru, fotogrammetrie și teledetecție fără avizele de execuție eliberate de Agenția Națională sau de oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, după caz;

f) realizarea și verificarea lucrărilor de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei, fără autorizație legală;

g) nerespectarea sau încălcarea regulamentelor, normelor, metodologiilor și standardelor din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei, precum și din domeniul publicității imobiliare;

h) nerespectarea prevederilor legale cu privire la întocmirea, evidența, multiplicarea și păstrarea datelor și documentelor cu caracter secret;

i) întocmirea de acte translativ de proprietate fără extras de carte funciară.

(3) Faptele prevăzute la lit. a) și b) se sancționează cu amenda de la 2.000.000 lei la 5.000.000 lei, iar cele prevăzute la lit. c) – i) cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei și/sau suspendarea autorizației.

(4) Amenzile se aplică persoanelor fizice și juridice, după caz, și se vor actualiza prin ordin al ministrului administrației și internelor, pe baza indicilor de inflație stabiliți de Institutul Național de Statistică.”

70. Articolul 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 67. – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către Agenția Națională, prin împuternicirii săi.

(2) Contravențiilor prevăzute în prezenta lege le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Degradarea sau distrugerea bornelor, reperelor, mărcilor de nivelment și a semnalelor din rețeaua geodezică națională, amplasate în subsol, pe sol sau pe construcții sau împiedicarea unor măsuri de conservare a acestor bunuri, constituie infracțiune de distrugere și se pedepsește potrivit prevederilor art. 217 din Codul penal.

(4) De asemenea, constituie infracțiune de tulburare de posesie și se pedepsește, potrivit prevederilor art. 220 din Codul penal, modificarea cu intenție a materializărilor limitelor de proprietate, înființarea sau mutarea semnelor de hotar și a reperelor de marcarea limitelor de zonă a căii ferate, drumurilor, canalelor, aeroporturilor, porturilor, căilor navigabile,

delimitărilor de hotare cadastrale, silvice, geologice și miniere, fără aprobarea prevăzută de lege.”

71. Articolul 68 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 68. – (1) În termen de 10 zile de la data definitivării lucrărilor de introducere sau întreținere a cadastrului general pe o unitate administrativ-teritorială - comună, oraș sau municipiu, oficiul teritorial transmite birourilor teritoriale documentele tehnice cadastrale de pe teritoriul fiecărei unități administrativ-teritoriale, în vederea întocmirii din oficiu a cărților funciare ale imobilelor.

(2) Oficiile teritoriale și birourile teritoriale realizează, păstrează și asigură conservarea copiilor de siguranță de pe documentele de cadastru, geodezie, cartografie și publicitate imobiliară, inclusiv de pe microfilme sau suporturi informatice.”

72. După articolul 68 se introduce articolul 68¹ cu următorul cuprins:

„Art. 68¹. – Sistemele informaționale specifice domeniilor de activitate se realizează de către autoritățile publice centrale care răspund de domeniile respective.”

73. Articolul 70 se abrogă.

74. Articolul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. – (1) Informațiile referitoare la rețeaua geodezică națională, hărțile oficiale, cadastrul general și publicitatea imobiliară sunt informații publice și reprezintă bun proprietate publică a statului și sunt în administrarea Agenției Naționale prin unitățile subordonate. Aceste informații se pot consulta și sunt accesibile oricăror persoane fizice sau juridice contra cost, cu excepția informațiilor privind siguranța națională.

(2) Informațiile menționate mai sus pot fi consultate gratuit de către autoritățile publice centrale și locale în vederea realizării proiectelor de interes național.”

75. Partea introductivă a alineatului (2) al articolul 72 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La data finalizării lucrărilor de cadastru general și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întreg teritoriul administrativ al unei unități administrativ-teritoriale își încetează aplicabilitatea, pentru teritoriul respectiv, următoarele dispoziții legale.”

Art. II. – Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

TITLUL XIII

Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare

Art. 1. – În scopul accelerării judecării plângerilor, contestațiilor și a altor litigii apărute în urma aplicării Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii 1/2000 pentru reconstituirea drepturilor de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 16/1997, cu modificările și completările ulterioare, numite în continuare *processe funciare*, procedura în fața instanțelor judecătorești se va efectua conform prevederilor acestui titlu, care se vor completa cu cele ale Codului de procedură civilă.

Art. 2. – (1) Judecarea proceselor funciare se face de urgență și cu precădere, inclusiv în perioada vacanțelor judecătorești. Termenele de judecată acordate de instanță nu vor putea fi mai mari de 15 zile, cu excepția cazului când părțile sunt de acord cu acordarea unui termen mai lung.

(2) În cadrul instanțelor judecătorești procesele funciare se vor soluționa de către complete specializate.

Art. 3. – (1) Cu excepția citării părții pentru primul termen de judecată sau pentru primul termen ulterior repunerii cauzei pe rol, precum și a comunicării hotărârilor judecătorești prin care se soluționează procesul în curs, oricare dintre părți poate îndeplini, prin intermediul executorului judecătoresc, procedura de citare sau de comunicare a cererilor ori înscrisurilor către cealaltă parte.

(2) În acest caz, partea nu poate, cu excepția situației prevăzute la art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, să ceară amânarea judecării cauzei pentru pregătirea apărării sau pentru a lua la cunoștință de cererile ori înscrisurile comunicate, dacă dovada citării ori a comunicării făcute cu cel puțin 5 zile înainte de termenul de judecată este depusă la acel termen.

Art. 4. – (1) Pentru propunerea și administrarea probelor vor fi aplicate următoarele reguli:

a) expertiza tehnică nu va fi încuviințată decât dacă partea solicitantă depune în ședința publică respectivă obiectivele de expertiză solicitate;

b) proba cu martori nu va fi încuviințată decât dacă partea depune la termenul la care admiterea probei urmează a fi pusă în discuție numele și adresa complete ale martorilor propuși;

c) proba cu interogatoriu nu va fi încuviințată decât dacă partea care propune această probă pune la dispoziție la termenul la care se dezbate admisibilitatea acestei probe lista întrebărilor la care trebuie să răspundă cealaltă parte.

(2) Martorii nu vor fi citați în vederea audierii, prezentarea lor la termenul de judecată fiind în sarcina părții care i-a propus.

(3) Raportul de expertiză tehnică va putea fi comunicat de către expert, concomitent cu depunerea la instanță, și direct părților în proces, cu respectarea termenelor procedurale.

(4) Nedepunerea raportului de expertiză, din culpa expertului tehnic, cu mai puțin de 7 zile înainte de termenul de judecată acordat în acest scop, atrage obligarea sa la plata unei amenzi civile, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, chiar dacă instanța nu i-a pus în vedere anterior posibilitatea aplicării unei asemenea sancțiuni. În situația în care expertul dovedește că nedepunerea expertizei la termen nu se datorează culpei sale, acesta va fi exonerat de la plata amenzii, cu condiția depunerii raportului la termenul de judecată stabilit. Dacă întârzierea depășește termenul fixat de instanță, expertul va putea fi obligat și la plata unei amenzi cominatorii către stat de cel puțin 100.000 lei/zi de întârziere, începând cu ziua următoare termenului de judecată.

(5) Expertizele extrajudiciare prezentate de către părți în cadrul proceselor funciare au aceeași valoare probantă ca și expertizele ordonate de către instanța de judecată, cu condiția ca acestea să fie efectuate de către experți autorizați de către Ministerul Justiției.

Art. 5. – (1) Hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în procesele funciare în primă instanță sunt supuse numai recursului. Hotărârile definitive și irevocabile susceptibile de înscriere în cartea funciară sunt comunicate din oficiu de către instanța de judecată birourilor de carte funciară.

(2) Prin derogare de la art. 264 din Codul de procedură civilă, motivarea hotărârilor pronunțate în cadrul proceselor funciare trebuie făcută în maxim 7 zile de la pronunțare.

(3) Punerea în executare a hotărârilor judecătorești pronunțate în procesele funciare este scutită de la plata taxelor de timbru și a timbrului judiciar. Creditorul va achita până la 20% din cheltuielile de executare silită, inclusiv onorariul executorului judecătoresc, urmând ca diferența să fie obținută de executorul judecătoresc direct de la debitor, o dată cu avansul achitat.

TITLUL XIV

Dispoziții tranzitorii

Articol unic. – Până la data aprobării actelor normative de modificare a acestora, Normele metodologice emise în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, aprobată cu completări prin Legea nr. 66/2004, cu modificările ulterioare, rămân aplicabile, în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

TITLUL XV

Modificarea și completarea Legii nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Art. I. – Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.599 din 2 iulie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii este independent și se supune în activitatea sa numai legii. Membrii Consiliului Superior al Magistraturii răspund în fața judecătorilor și procurorilor pentru activitatea desfășurată în exercitarea mandatului.”

2. Articolul 3 se abrogă.

3. La articolul 4, literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) 9 judecători și 5 procurori, aleși în adunările generale ale judecătorilor și procurorilor, care compun cele două secții ale Consiliului, una pentru judecători și una pentru procurori;

c) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezentant al puterii judecătorești, ministrul justiției și Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care sunt membri de drept ai Consiliului.”

4. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii este alcătuită din:

- a) 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) 3 judecători de la curțile de apel;
- c) 2 judecători de la tribunale;
- d) 2 judecători de la judecătorii.”

5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii este alcătuită din:

- a) 1 procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de la Parchetul Național Anticorupție;
- b) 1 procuror de la parchetele de pe lângă curțile de apel;
- c) 2 procurori de la parchetele de pe lângă tribunale;
- d) 1 procuror de la parchetele de pe lângă judecătoria.”

6. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Judecătorii și procurorii, membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, prevăzuți la art.4 lit.a), sunt aleși în adunările generale ale judecătorilor sau, după caz, ale procurorilor.

(2) Data la care au loc adunările generale ale judecătorilor și ale procurorilor se stabilește de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, cu cel puțin 90 de zile înainte de expirarea mandatului membrilor acestuia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.”

7. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii se aleg din rândul judecătorilor și procurorilor numiți de Președintele României.

(2) Judecătorii și procurorii își pot susține candidaturile depuse pentru alegerea ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii în fața colectivelor de judecători și procurori. Candidaturile judecătorilor și procurorilor pot fi susținute de colectivele de judecători și procurori, precum și de asociațiile profesionale ale acestora.

(3) Perioada în care pot fi depuse candidaturile se stabilește de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Candidaturile se depun la colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, la colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la colegiul de conducere al Parchetului Național Anticorupție sau la colegiile de conducere ale curților de apel ori ale parchetelor de pe lângă acestea, însoțite de:

- a) curriculum vitae;
- b) un proiect privind principalele obiective pe care le vor urmări judecătorii sau procurorii în cazul alegerii în Consiliul Superior al Magistraturii, precum și, după caz, documentele de susținere a candidaturii;
- c) o declarație pe proprie răspundere din care să rezulte că nu au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 și nici nu au colaborat cu acestea;

d) o declarație autentică, pe proprie răspundere potrivit legii penale, din care să rezulte că nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații;

e) o declarație de interese actualizată.

(5) Nu pot fi aleși membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, judecătorii și procurorii care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea ori cei care au un interes personal, ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(6) Colegiile de conducere ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetului Național Anticorupție, ale curților de apel și ale parchetelor de pe lângă acestea verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(1) – (5) de către judecătorii și procurorii care și-au depus candidaturile.”

8. La articolul 9, alineatele (2)-(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și procurorii de la Parchetul Național Anticorupție aleg, în adunarea generală comună a procurorilor din aceste parchete, prin vot secret, direct și personal, un membru pentru Consiliul Superior al Magistraturii dintre procurorii care și-au depus candidatura. În cadrul adunării generale votează și procurorii din structurile teritoriale ale acestor parchete.

(3) Sunt aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de la Parchetul Național Anticorupție, care au obținut majoritate de voturi în adunările generale.

(4) În cazul în care nici unul dintre candidați nu obține majoritate de voturi, se organizează turul doi al alegerilor la care participă judecătorii și procurorii clasați pe primele două locuri. Este ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii, candidatul care a obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor.”

9. La articolul 10, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. – (1) Colegiul de conducere al fiecărei curți de apel și al fiecărui parchet de pe lângă acestea centralizează candidaturile depuse de judecătorii și procurorii din circumscripțiile lor.

(2) Candidaturile se centralizează pe categorii de instanțe și parchete și se transmit instanțelor și parchetelor din circumscripția curții de apel, însoțite de documentele prevăzute la art.8 alin.(4).”

10. La articolul 11, alineatele (3), (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Sunt desemnați pentru a candida la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii judecătoria și procurorii care au obținut majoritate de voturi în adunările generale prevăzute la alin.(1) și (2). Dispozițiile art.9 alin.(4) se aplică în mod corespunzător.

(4) Judecătorii militari și procurorii militari își depun candidatura la Curtea Militară de Apel București sau, după caz, la Parchetul Militar de pe lângă Curtea de Apel București. Dispozițiile alin.(1) - (3) se aplică în mod corespunzător. Tribunalul Militar Teritorial București și tribunalele militare, precum și parchetele de pe lângă acestea desemnează câte un candidat care va fi inclus pe listele prevăzute la art.12 alin.(1) lit. c) și e), respectiv d) și f).

(6) Listele prevăzute la alin.(5) și documentele prevăzute la art.8 alin.(4) se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.”

11. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) Listele judecătorilor și ale procurorilor care au fost desemnați pentru a candida la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii se transmit instanțelor sau, după caz, parchetelor, de către Consiliul Superior al Magistraturii, cu cel puțin 20 zile înainte de data stabilită pentru adunările generale, după cum urmează:

a) lista cuprinzând cei 16 candidați de la curțile de apel se transmite tuturor curților de apel;

b) lista cuprinzând cei 16 candidați de la parchetele de pe lângă curțile de apel se transmite tuturor parchetelor de pe lângă curțile de apel;

c) lista cuprinzând cei 16 candidați de la tribunale și tribunalele specializate se transmite tuturor tribunalelor și tribunalelor specializate;

d) lista cuprinzând cei 16 candidați de la parchetele de pe lângă tribunale și tribunale specializate se transmite tuturor parchetelor de pe lângă tribunale și tribunale specializate;

e) lista cuprinzând cei 16 candidați de la judecătorii se transmite tuturor judecătoriilor;

f) lista cuprinzând cei 16 candidați de la parchetele de pe lângă judecătorii se transmite tuturor parchetelor de pe lângă judecătorii.

(2) Listele prevăzute la alin.(1) și documentele prevăzute la art.8 alin.(4) se afișează la sediile instanțelor și parchetelor.”

12. La articolul 13, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. – (1) Listele prevăzute la art.12 alin.(1) și documentele prevăzute la art. 8 alin (4) se transmit de către Consiliul Superior al Magistraturii instanțelor și parchetelor, însoțite de buletine de vot.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii transmite fiecărei instanțe și fiecărui parchet un număr de buletine de vot ștampilate egal cu numărul judecătorilor și procurorilor din cadrul parchetului, cu un plus de 10%.”

13. La articolul 14, alineatele (2)-(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Judecătorii de la curțile de apel și procurorii de la parchetele de pe lângă acestea aleg ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, în adunările lor generale, prin vot secret, direct și personal, 3 judecători de la curțile de apel și un procuror de la parchetele de pe lângă acestea.

(3) Judecătorii de la tribunale și tribunalele specializate și procurorii de la parchetele de pe lângă acestea aleg ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, în adunările lor generale, prin vot secret, direct și personal, 2 judecători de la tribunale și tribunalele specializate și 2 procurori de la parchetele de pe lângă acestea.

(4) Judecătorii de la judecătorii și procurorii de la parchetele de pe lângă acestea aleg ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, în adunările lor generale, prin vot secret, direct și personal, 2 judecători de la judecătorii și un procuror de la parchetele de pe lângă acestea.”

14. La articolul 15, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, fiecare judecător și procuror votează un număr de candidați egal cu numărul membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, care reprezintă categoria de instanțe sau parchete la nivelul cărora judecătorul sau, după caz, procurorul își desfășoară activitatea.”

15. La articolul 15, se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care au fost votate mai puține persoane decât cele prevăzute la alin.(3), votul este nul.

(5) La alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii nu pot participa judecătorii și procurorii detașați la alte autorități decât la instanțe sau parchete.”

16. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. – (1) Judecătorul sau procurorul care a prezidat adunarea generală, împreună cu doi judecători sau procurori desemnați înaintea votului de adunările generale:

a) asigură numărarea voturilor;

b) întocmește procesul-verbal cu privire la desfășurarea alegerilor și rezultatele votului și îl transmite Consiliului Superior al Magistraturii;

c) comunică numele judecătorilor sau al procurorilor desemnați pentru a candida la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii potrivit art.11 alin.(5) ori, după caz, alcătuiește și transmite Consiliului Superior al Magistraturii lista cuprinzând candidații înscriși în ordinea descrescătoare a voturilor obținute în adunările generale prevăzute la art.9 alin.(3) și la art.14 alin.(2) - (4).

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin.(1), judecătorul sau procurorul care a prezidat adunarea generală este ajutat de 2 judecători sau, după caz, de 2 procurori, desemnați de adunările generale, dintre judecătorii sau procurorii care nu și-au depus candidaturile.”

17. La articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sunt aleși ca membri al Consiliului Superior al Magistraturii:

a) 3 judecători de la curțile de apel, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

b) 2 judecători de la tribunale și tribunalele specializate, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

c) 2 judecători de la judecătorii, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

d) 1 procuror de la parchetele de pe lângă curțile de apel, care a obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

e) 2 procurori de la parchetele de pe lângă tribunale și tribunalele specializate care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

f) 1 procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național.”

18. La articolul 18, alineatele (1)-(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 18. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii verifică legalitatea procedurilor de alegere, din oficiu sau la sesizarea oricărui judecător sau procuror.

(2) Contestațiile referitoare la legalitatea procedurilor de alegere pot fi depuse la Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 15 zile de la data alegerilor.

(3) Contestațiile se soluționează de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 5 zile de la data sesizării. Soluția motivată a contestației se comunică persoanelor care au făcut sesizarea.”

19. La articolul 18, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În vederea formulării sesizării, judecătorii și procurorii au dreptul să verifice procesele verbale cu privire la desfășurarea alegerilor și rezultatul acestora, precum și buletinele de vot.”

20. La articolul 19, după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Înainte de transmiterea listei către biroul permanent, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică și comunică, în termen de 15 zile de la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii, dacă judecătorii și procurorii aleși au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea.”

21. La articolul 20, alineatele (1)-(3), (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. – (1) În vederea alegerii celor doi reprezentanți ai societății civile în Consiliul Superior al Magistraturii, organizațiile profesionale ale juriștilor, consiliile profesionale ale facultăților de drept acreditate, asociațiile și fundațiile care au ca obiectiv apărarea drepturilor omului, pot propune Biroului Permanent al Senatului câte un candidat.

(2) Pot fi aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii reprezentanți ai societății civile, care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt specialiști în domeniul dreptului, cu o vechime de cel puțin 7 ani în activitatea juridică;

b) se bucură de înaltă reputație profesională și morală;

c) nu au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990, nu au colaborat cu acestea și nu au un interes personal, care influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege;

d) nu au calitatea de membru al unui partid politic și nu au îndeplinit în ultimii 5 ani funcții de demnitate publică.

(3) Propunerile de candidaturi se depun la Biroul Permanent al Senatului, între a 90-a zi și a 60-a zi înainte de expirarea mandatului membrilor Consiliului

Superior al Magistraturii, însoțite de hotărârea judecătorească sau, după caz, actul normativ de înființare, de actul constitutiv și statutul persoanelor juridice prevăzute la alin.(1), precum și de cazierul fiscal al acestora.

(5) Candidații propuși vor prezenta Senatului documentele prevăzute la art.8 alin.(4), precum și cazierul judiciar.

(6) Lista candidaților și documentele prevăzute la art.8 alin.(4) se afișează pe paginile de internet ale Senatului și Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 5 zile de la expirarea perioadei de depunere a acestora.”

22. La articolul 21 se introduce un alineat nou, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile art.19 alin.(1¹) se aplică în mod corespunzător.”

23. La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În ședința de constituire, prezidată de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, sunt aleși președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii.”

24. La articolul 23 se introduce un alineat nou, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În termen de 15 zile de la ședința de constituire a Consiliului Superior al Magistraturii se stabilesc atribuțiile și responsabilitățile fiecărui membru permanent, pe domenii de activitate.”

25. La articolul 24, după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii desfășoară activitate permanentă.”

26. La articolul 24, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii nu exercită activitatea de judecător sau procuror. Judecătorii și procurorii aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii își suspendă activitatea de judecător, respectiv de procuror referitoare la prezența judecătorilor în complete de judecată, respectiv efectuarea actelor de urmărire penală de către procurori. La încetarea mandatului, cei care au optat pentru suspendarea activității își reiau activitatea de judecător sau procuror.”

27. La articolul 24 se introduc trei noi alineate, alineatele (3), (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(3) Membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii aflați în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi pot opta pentru suspendarea activității de judecător sau procuror pentru perioada rămasă până la terminarea mandatului. Opțiunea se exprimă în scris, la președintele Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Funcțiile de conducere deținute de judecătorii sau procurorii aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii se suspendă de drept la data publicării hotărârii Senatului în Monitorul Oficial al României, Partea I. Membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii ce dețin o funcție de conducere la instanțe ori parchete, la data intrării în vigoare a prezentei legi, pot opta pentru suspendarea din funcția de conducere respectivă în condițiile alin.(2).

(5) Perioada în care judecătorul sau procurorul este membru al Consiliului Superior al Magistraturii constituie vechime în aceste funcții.”

28. La articolul 25, alineatele (1) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii este condus de președinte, ajutat de un vicepreședinte, aleși dintre judecătorii și procurorii prevăzuți la art.4 lit. a), care fac parte din secții diferite, pentru un mandat de un an, ce nu poate fi reînnoit.

(6) În caz de vacanță a funcției de președinte sau de vicepreședinte, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de cel mult o lună de la constatarea vacanței, va proceda la alegerea noului președinte, respectiv vicepreședinte.”

29. La articolul 25 alineatul (3), litera g) se abrogă.

30. La articolul 27, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Judecătorul sau procurorul care prezidează lucrările secției semnează hotărârile și celelalte acte emise de aceasta.”

31. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii se întrunește în plen și în secții, la convocarea președintelui, a vicepreședintelui sau a majorității membrilor plenului ori, după caz, ai secțiilor.

(2) Lucrările Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se desfășoară în prezența a cel puțin 15 membri, iar lucrările secțiilor se desfășoară în prezența majorității membrilor acestora.

(3) Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și hotărârile secțiilor se iau cu votul majorității membrilor prezenți.”

32. La articolul 29, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 29. – (1) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție participă la lucrările secției pentru judecători, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la lucrările secției pentru procurori, iar ministrul justiției, la lucrările ambelor secții.

(2) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției și Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

nu au drept de vot, în situațiile în care secțiile îndeplinesc rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare.”

33. La articolul 30, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Asociațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor pot participa la lucrările Plenului și ale secțiilor, exprimând, atunci când considera necesar, un punct de vedere asupra problemelor ce se dezbate, la inițiativa lor sau la solicitarea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.”

34. La articolul 30, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, în plen și în secții, se iau prin vot direct și secret și se motivează.”

35. La articolul 30, după alineatul (3) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3¹)-(3⁵), cu următorul cuprins:

„(3¹) Hotărârile Plenului privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor se redactează în cel mult 20 de zile și se comunică de îndată.

(3²) Hotărârile prevăzute la alin.(3¹) se publică în Buletinul Oficial al Consiliului Superior al Magistraturii și pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 10 zile de la redactare.

(3³) Hotărârile prevăzute la alin.(3¹) pot fi atacate cu recurs, de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3⁴) Recursul suspendă executarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii.

(3⁵) Hotărârea prin care se soluționează recursul prevăzut la alin.(3³) este irevocabilă.”

36. La articolul 30, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Ordinea de zi se publică cu 3 zile înainte pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii. Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii se publică în Buletinul Oficial al Consiliului Superior al Magistraturii și pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.”

37. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a se sesiza și din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni

cu privire la acestea. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.

(2) Judecătorul sau procurorul care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi sunt afectate în orice mod se poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii care, după caz, poate dispune verificarea aspectelor semnalate, publicarea rezultatelor acesteia, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii asigură respectarea legii și a criteriilor de competență și etică profesională în desfășurarea carierei profesionale a judecătorilor și procurorilor.

(4) Atribuțiile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și ale secțiilor acestuia, referitoare la cariera judecătorilor și procurorilor, se exercită cu respectarea dispozițiilor Legii nr.303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările ulterioare și ale Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare.”

38. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. – Consiliul Superior al Magistraturii întocmește și păstrează dosarele profesionale ale judecătorilor și procurorilor.”

39. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. – Plenul Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții referitoare la cariera judecătorilor și procurorilor:

- a) propune Președintelui României numirea în funcție și eliberarea din funcție a judecătorilor și a procurorilor, cu excepția celor stagiați;
- b) numește judecătorii stagiați și procurorii stagiați, pe baza rezultatelor obținute la examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii;
- c) dispune promovarea judecătorilor și a procurorilor;
- d) eliberează din funcție judecătorii stagiați și procurorii stagiați;
- e) propune Președintelui României conferirea de distincții pentru judecători și procurori, în condițiile legii;
- f) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau regulament.”

40. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. – (1) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții referitoare la admiterea în magistratură, evaluarea, formarea și examenele judecătorilor și procurorilor:

- a) la propunerea Consiliului științific al Institutului Național al Magistraturii, stabilește numărul anual de cursanți ai Institutului Național al Magistraturii, aprobă anual data și locul pentru organizarea concursului de admitere la Institutul

Național al Magistraturii, stabilește tematica pentru concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și aprobă programul de formare profesională a auditorilor de justiție, emite avize și adoptă regulamente, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege;

b) numește comisia de admitere și comisia de elaborare a subiectelor pentru admiterea în Institutul Național al Magistraturii, în condițiile prevăzute de Regulamentul de organizare a examenului de admitere în Institutul Național al Magistraturii;

c) organizează și validează, potrivit legii și regulamentului, examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor și aprobă programul de formare profesională continuă a judecătorilor și procurorilor, la propunerea Consiliului științific al Institutului Național al Magistraturii, precum și tematica activităților de formare profesională continuă, organizate de curțile de apel și parchetele de pe lângă acestea;

d) organizează și validează, potrivit legii și regulamentului, concursurile pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor;

e) dispune organizarea concursurilor de promovare a judecătorilor și procurorilor;

f) numește comisiile pentru evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, în condițiile legii;

g) numește și revocă directorul și directorii adjuncți ai Institutului Național al Magistraturii, la propunerea Consiliului științific al Institutului Național al Magistraturii, și desemnează judecătorii și procurorii care vor face parte din Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii;

h) la propunerea Consiliului științific al Institutului Național al Magistraturii, aprobă structura organizatorică, statele de funcții și statele de personal ale Institutului Național al Magistraturii;

i) numește directorul și directorii adjuncți ai Școlii Naționale de Grefieri și desemnează judecătorii și procurorii membri în Consiliul de conducere al școlii.

j) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau regulament.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii soluționează contestațiile formulate de judecători și procurori împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția celor date în materie disciplinară.”

41. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – Plenul Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții referitoare la organizarea și funcționarea instanțelor și a parchetelor:

a) convoacă adunările generale ale judecătorilor și procurorilor, în condițiile legii;

- b) aprobă măsurile pentru suplimentarea sau reducerea numărului de posturi pentru instanțe și parchete;
- c) elaborează propriul proiect de buget, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor Publice, și emite avizele conforme pentru proiectele de buget ale instanțelor și parchetelor;
- d) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau regulament.”

42. La articolul 39, alineatele (1), (2) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 39. – (1) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii adoptă Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, precum și alte regulamente și hotărâri prevăzute în Legea nr.303/2004 și în Legea nr.304/2004.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii asigură publicarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor și a regulamentelor prevăzute la alin. (1) în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(6) Consiliul Superior al Magistraturii elaborează anual, un raport privind starea justiției și un raport privind activitatea proprie, pe care le prezintă Camerelor reunite ale Parlamentului României până la data de 15 februarie a anului următor și le publică, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.”

43. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. – Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au următoarele atribuții referitoare la cariera judecătorilor și procurorilor:

a) dispun delegarea judecătorilor și detașarea judecătorilor și procurorilor, în condițiile legii;

b) numesc în funcții de conducere judecătorii și procurorii, în condițiile legii și ale regulamentului;

c) examinează recomandările primite de la Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție privind numirea în funcție a judecătorilor în cadrul Curții;

d) analizează îndeplinirea condițiilor legale de către judecătorii stagiași și procurorii stagiași care au promovat examenul de capacitate, de către alți juriști care au fost admiși la concursul de intrare în magistratură, de către judecătorii și procurorii înscriși la concursul de promovare și de către judecătorii și procurorii propuși pentru numirea în funcții de conducere;

e) soluționează contestațiile împotriva calificativelor acordate de comisiile de evaluare anuală a activității profesionale a judecătorilor și procurorilor, constituite în condițiile legii;

f) iau măsuri pentru soluționarea sesizărilor primite de la justițiabili sau de la alte persoane privind conduita necorespunzătoare a judecătorilor și procurorilor;

g) propun Președintelui României numirea în funcție și revocarea din funcție a președintelui, vicepreședintelui și președinților de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție;

h) avizează propunerea ministrului justiției de numire și revocare a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a Procurorului General al Parchetului Național Anticorupție, a adjuncțiilor acestora, a procurorilor șefi secție din aceste parchete, precum și a procurorului șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și a adjunctului acestuia;

i) aprobă transferul judecătorilor și procurorilor;

j) dispun suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor;

k) îndeplinesc orice alte atribuții stabilite prin lege sau regulament.”

44. După articolul 41, se introduce un nou articol, articolul 41¹, cu următorul cuprins:

„Art. 41¹. – Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au următoarele atribuții referitoare la organizarea și funcționarea instanțelor și parchetelor:

a) aprobă înființarea și desființarea secțiilor curților de apel, ale instanțelor din circumscripțiile acestora, precum și înființarea sediilor secundare ale instanțelor judecătorești și circumscripțiilor acestora, în condițiile legii;

b) aprobă propunerea Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a Procurorului General al Parchetului Național Anticorupție de înființare și desființare a secțiilor în cadrul parchetelor;

c) avizează proiectul de hotărâre a Guvernului privind lista localităților care fac parte din circumscripțiile judecătoriilor;

d) stabilesc categoriile de procese sau de cereri care se soluționează în municipiul București numai de anumite instanțe, cu respectarea competenței materiale prevăzute de lege;

e) la propunerea președinților curților de apel, stabilesc numărul vicepreședinților curților de apel, ai tribunalelor și ai tribunalelor specializate, precum și judecătoriile la care funcționează un vicepreședinte;

f) la propunerea Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a Procurorului General al Parchetului Național Anticorupție, după caz, aprobă numărul adjuncților procurorilor generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel și ai prim-procurorilor parchetelor de pe

lângă tribunale, precum și parchetele de pe lângă judecătorii, unde prim-procurorii sunt ajutați de adjuncți;

g) îndeplinesc orice alte atribuții stabilite prin lege sau regulament.”

45. La articolul 42, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) și (2) privind percheziția și reținerea nu se aplică în caz de infracțiune flagrantă.”

46. La articolul 44, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește, prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr.303/2004.”

47. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. – (1) Acțiunea disciplinară se exercită de comisiile de disciplină ale Consiliului Superior al Magistraturii, formate din un membru al secției pentru judecători și 2 inspectori ai serviciului de inspecție judiciară pentru judecători și, respectiv un membru al secției pentru procurori și 2 inspectori ai serviciului de inspecție judiciară pentru procurori.

(2) Secția pentru judecători și secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii numesc, în fiecare an, membrii comisiilor prevăzute la alin.(1).În comisiile de disciplină nu pot fi numiți doi ani consecutiv aceiași membri.

(3) Membrii de drept, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii nu pot fi numiți în comisiile de disciplină.

(4) Comisiile de disciplină pot fi sesizate în legătură cu abaterile disciplinare ale judecătorilor și procurorilor, de orice persoană interesată sau se pot sesiza din oficiu.

(5) Orice sesizare privind activitatea necorespunzătoare a judecătorilor și procurorilor greșit îndreptată la instanțe sau parchete va fi înaintată comisiilor de disciplină în termen de 5 zile de la înregistrare.”

48. La articolul 46, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cercetarea prealabilă se efectuează de inspectorii din cadrul serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv din cadrul serviciului de inspecție judiciară pentru procurori.

(3) În cadrul cercetării prealabile se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției. Ascultarea

celui în cauză și verificarea apărărilor judecătorului sau procurorului cercetat sunt obligatorii. Refuzul judecătorului sau procurorului cercetat de a face declarații sau de a se prezenta la cercetări se constată prin proces-verbal și nu împiedică încheierea cercetării. Judecătorul sau procurorul cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să solicite probe în apărare.”

49. La articolul 46, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (3¹), (3²) și (3³), cu următorul cuprins:

„(3¹) Rezultatul cercetării prealabile se înaintează comisiei de disciplină în termen de 60 de zile de la înregistrarea sesizării la Consiliul Superior al Magistraturii, iar în următoarele 20 de zile comisia de disciplină sesizează secția corespunzătoare în vederea soluționării acțiunii disciplinare.

(3²) În cazul în care, înainte de sesizarea secției, comisia de disciplină constată că sunt necesare verificări suplimentare, desemnează un inspector din cadrul serviciului corespunzător al Inspecției judiciare, în vederea completării cercetării prealabile. Rezultatul verificărilor suplimentare este înaintat în cel mult 30 de zile comisiei de disciplină. În acest caz, termenul de 20 de zile prevăzut la alin.(1) curge de la primirea rezultatului verificărilor suplimentare.

(3³) În cazul în care comisia de disciplină consideră că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică, dispune clasarea.”

50. La articolul 46, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult un an de la data săvârșirii abaterii.”

51. Articolul 47 se abrogă.

52. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. – (1) În procedura disciplinară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, citarea judecătorului sau procurorului împotriva căruia se exercită acțiunea disciplinară este obligatorie. Judecătorul sau procurorul poate fi reprezentat de un alt judecător sau procuror sau poate fi asistat ori reprezentat de un avocat.

(2) Judecătorul sau procurorul și, după caz, reprezentantul sau avocatul său au dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și pot solicita administrarea de probe în apărare.

(3) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul în care constată că sesizarea este întemeiată, aplică una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de

lege, în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de judecător sau procuror și cu circumstanțele personale ale acestuia.”

53. La articolul 49, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de judecător sau procuror;”

54. La articolul 50, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 50. – (1) Hotărârile secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară se redactează, obligatoriu, în termen de cel mult 20 de zile de la pronunțare și se comunică de îndată, în scris, judecătorului sau procurorului. Comunicarea hotărârilor este asigurată de Secretariatul General al Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Împotriva hotărârilor prevăzute la alin.(1) se poate exercita recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Competența soluționării recursului aparține Completului de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 9 judecători nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii și judecătorul sancționat disciplinar.”

55. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. – (1) Durata mandatului membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii este de 6 ani, fără posibilitatea reînvestirii. Membrii Consiliului Superior al Magistraturii au calitatea de demnitar.

(2) Calitatea de reprezentant al societății civile ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii este incompatibilă cu calitatea de parlamentar, ales local, funcționar public, judecător sau procuror în activitate, notar public, avocat, consilier juridic sau executor judecătoresc în exercițiu.

(3) Dispozițiile art.6¹ și 6² din Legea nr.303/2004 se aplică și membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii încetează, după caz, la expirarea mandatului, prin demisie, revocare din funcție, nerezolvarea stării de incompatibilitate în termen de 15 zile de la data alegerii ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii, nerespectarea dispozițiilor art.6² din Legea nr.303/2004, imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de trei luni, precum și prin deces.

(5) Calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii se suspendă de drept, pentru motivele prevăzute de art.60 din Legea nr.303/2004.”

56. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. – (1) Revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii se propune de președintele sau vicepreședintele Consiliului, ori de o treime din membri, în situația în care persoana în cauză nu mai îndeplinește condițiile legale pentru a fi membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii sau în cazul aplicării oricărei sancțiuni disciplinare.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la sesizarea formulată potrivit alin.(1), poate dispune revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Revocarea din funcția de președinte sau vicepreședinte se propune de o treime din numărul membrilor Consiliului Superior al Magistraturii. Dispozițiile alin.(2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii sunt revocați și la cererea majorității adunărilor generale de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă, în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor încredințate prin alegerea ca membru al Consiliului. În cadrul adunărilor generale, decizia se ia cu votul a 2/3 din numărul judecătorilor sau procurorilor.

(5) În cazul adunării generale comune a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a Parchetului Național Anticorupție decizia de revocare a reprezentantului acestor parchete se ia cu votul majorității procurorilor. În cadrul adunării generale votează și procurorii din structurile teritoriale ale acestor parchete.

(6) Decizia de revocare a reprezentantului Înaltei Curți de Casație și Justiție se ia cu votul majorității judecătorilor din adunarea generală.

(7) Procedura de revocare poate fi declanșată de orice adunare generală de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se cere, precum și de organizațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor.

(8) Centralizarea rezultatelor votului se realizează de adunarea generală care a inițiat procedura sau de prima adunare generală sesizată de organizațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor.

(9) În termen de 15 zile de la înregistrarea sesizării semnate și motivate de reprezentanții adunărilor generale prevăzute la alin.(4), Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dispune revocarea din funcție a membrului ales. Dispozițiile art.54 alin.(2) se aplică în mod corespunzător.”

57. După articolul 53, se introduc două articole noi, articolele 53¹ și 53², cu următorul cuprins:

„Art. 53¹. – (1) Membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii răspund civil, disciplinar și penal, în condițiile legii.

(2) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a unui membru ales al acestuia, încălcarea obligațiilor profesionale ori săvârșirea de către acesta a unor abateri disciplinare.

(3) Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii îndeplinesc rolul de instanțe de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a membrilor aleși ai Consiliului pentru faptele prevăzute de art.97 din Legea nr.303/2004.

Art. 53². – (1) În vederea exercitării acțiunii disciplinare este obligatorie efectuarea cercetării prelabile, care se dispune de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Cercetarea prelabilă se efectuează de inspectorii din cadrul inspecției judiciare care funcționează pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) În cadrul cercetării prelabile se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției. Ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor acestuia sunt obligatorii. Refuzul celui cercetat de a face declarații sau de a se prezenta la cercetări se constată prin proces-verbal și nu împiedică încheierea cercetării. Membrul Consiliului Superior al Magistraturii care este cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să solicite probe în apărare.

(4) Inspectorul desemnat înaintea, în cel mult 60 de zile, comisiei de disciplină constituite potrivit art.45 rezultatul cercetării prelabile. Comisia de disciplină sesizează secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii în vederea soluționării acțiunii disciplinare.

(5) În cazul în care, înainte de sesizarea secției, comisia de disciplină constată că sunt necesare verificări suplimentare, desemnează un inspector din cadrul serviciului corespunzător al Inspecției judiciare, în vederea completării cercetării prelabile.

(6) În cazul în care comisia de disciplină consideră că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică, dispune clasarea.

(7) Membrul Consiliului Superior al Magistraturii față de care se exercită acțiunea disciplinară nu participă în calitate de membru ales la lucrările Plenului în care se judecă acțiunea disciplinară.

(8) Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult un an de la data săvârșirii abaterii.”

(9) Dispozițiile art.48-50 se aplică în mod corespunzător.”

58. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. – (1) În cazul încetării calității de membru al Consiliului Superior al Magistraturii înainte de expirarea mandatului, pentru locul rămas vacant se organizează noi alegeri, potrivit procedurii prevăzută de lege.

(2) Până la alegerea unui nou membru, interimatul va fi asigurat de judecătorul sau procurorul care a obținut numărul următor de voturi în cadrul alegerilor desfășurate potrivit art.9 alin.(3) sau art.14 ori, după caz, art.20.”

59. Articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. – (1) Pe perioada mandatului, președintele și vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii primesc o indemnizație lunară egală cu cea a președintelui, respectiv a vicepreședintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii care desfășoară activitate permanentă, cu excepția celor prevăzuți la alin.(1), primesc lunar, pentru activitatea desfășurată, o indemnizație lunară egală cu cea a unui președinte de secție al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția celor prevăzuți la alin.(1) și (2), primesc lunar, pentru activitatea desfășurată, indemnizația prevăzută în anexa nr.2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 347/2003, cu modificările ulterioare.”

60. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. – Din Consiliul Superior al Magistraturii nu pot face parte, în timpul aceluiași mandat, soți sau rude ori afini până la gradul IV inclusiv.”

61. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. – (1) Aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii este condus de un secretar general.

(2) Secretarul general este numit și revocat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dintre judecătorii și procurorii care au cel puțin 8 ani vechime în magistratură.

(3) Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii poate fi ajutat de un secretar general adjunct, specialist în management, resurse umane sau în domeniul financiar.

(4) Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii primește o indemnizație lunară egală cu cea a secretarului general din Ministerul Justiției prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 347/2003, cu modificările ulterioare, iar adjunctul acestuia, o indemnizație lunară egală cu cea a unui secretar general adjunct din Ministerul Justiției, prevăzută de același act normativ.”

62. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. – (1) Pe lângă Plenul Consiliului Superior al Magistraturii funcționează Inspecția judiciară, condusă de un inspector șef.

(2) În cadrul Inspecției judiciare funcționează un serviciu de inspecție judiciară pentru judecători și un serviciu de inspecție judiciară pentru procurori.

(3) Inspectorii din cadrul Inspecției judiciare sunt numiți de Plen, prin concurs sau examen, dintre persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.59 alin.(2) și au avut calificativul foarte bine la ultima evaluare. Funcția de inspector poate fi ocupată și de judecători sau procurori detașați.

(4) Inspectorii pot solicita președinților instanțelor judecătorești și conducătorilor parchetelor din circumscripția altei curți de apel decât cea în care se află instanța sau parchetul unde se efectuează o verificare, să desemneze judecători sau procurori, prin rotație, care să efectueze anumite acte dintre cele date în competența Inspecției judiciare.

(5) Atribuțiile Inspecției judiciare, structura, numărul și salarizarea inspectorilor se stabilesc de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în limitele bugetului.”

63. Articolele 65-67 abrogă.

Art. II. - (1) În cazul încetării mandatului unuia dintre judecătorii aleși în actualul Consiliu Superior al Magistraturii ca reprezentant al curților de apel, se organizează alegeri pentru desemnarea celui de-al doilea reprezentant al judecătorilor, potrivit prezentei legi.

(2) În cazul încetării mandatului reprezentantului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau reprezentantului Parchetului Național Anticorupție în actualul Consiliul Superior al Magistraturii, se organizează alegeri pentru desemnarea celui de-al doilea reprezentant al parchetelor de pe lângă tribunale, potrivit prezentei legi.

(3) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi Consiliul Superior al Magistraturii numește secretarul general adjunct, în condițiile prevăzute de articolul 59.

Art. III. – În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Consiliul Superior al Magistraturii își va modifica Regulamentul de organizare și funcționare și va actualiza Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, care se publică în Monitorul Oficial.

Art. IV. – Comisiile de disciplină vor fi numite în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. V. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. VI. – Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.599 din 2 iulie 2004, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

TITLUL XVI

Modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Art. I. – Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.576 din 29 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) Justiția se înfăptuiește în numele legii, este unică, imparțială și egală pentru toți.”

2. La articolul 2 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) instanțe militare;”

3. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – Asistența judiciară internațională se solicită sau se acordă în condițiile prevăzute de lege, de tratatele internaționale la care România este parte sau, după caz, pe bază de reciprocitate.”

4. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – Plenul Consiliului Superior al Magistraturii funcționează ca instanță de judecată pentru soluționarea contestațiilor formulate de judecători și procurori împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția celor date în materie disciplinară.”

5. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. – Activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective.”

6. După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 11¹, cu următorul cuprins:

„Art. 11¹. – (1) Ședințele de judecată se înregistrează prin mijloace tehnice video sau audio, ori se consemnează prin stenografiere. Înregistrările sau stenogramele se transcriu de îndată.”

(2) Grefierul sau specialistul în stenografie consemnează toate afirmațiile, întrebările și susținerile celor prezenți, inclusiv ale președintelui completului de judecată.

(3) La cerere, părțile pot primi o copie a transcrierii înregistrărilor, stenogramelor sau notelor grefierului.”

7. La articolul 12, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Dezbaterile purtate de părți în limba maternă se înregistrează, consemnându-se în limba română. Obiecțiunile formulate de cei interesați cu privire la traduceri și consemnarea acestora se rezolvă de instanța de judecată până la încheierea dezbaterilor din acel dosar consemnându-se în încheierea de ședință.”

8. La articolului 26, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Președintele, vicepreședintele și 9 judecători, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor, cu reprezentarea fiecărei secții, constituie colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Când se dezbate probleme economico-financiare și administrative, la ședințele colegiului de conducere participă managerul economic al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care are vot consultativ. La ședințele colegiilor de conducere pot participa și președinții de secții.”

9. La articolul 27 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) analizează candidaturile depuse pentru funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și prezintă Plenului Consiliului Superior al Magistraturii raportul consultativ asupra promovării în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție;”

10. La articolul 27 alineatul (1), litera e) se abrogă.

11. La articolul 30 se introduce un alineat nou, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Completul de 9 judecători se constituie, de regulă, din judecători specializați, în funcție de natura cauzei.”

12. La articolul 33, alineatul (2) se abrogă.

13. La articolul 33, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cadrul curților de apel funcționează secții sau, după caz, complete specializate pentru cauze civile, cauze penale, cauze comerciale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și, în raport cu natura și numărul cauzelor, secții maritime și fluviale sau pentru alte materii.”

14. La articolul 34, alineatul (2) se abrogă.

15. La articolul 34, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cadrul tribunalelor funcționează secții sau, după caz, complete specializate pentru cauze civile, cauze penale, cauze comerciale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și, în raport cu natura și numărul cauzelor, secții maritime și fluviale sau pentru alte materii.”

16. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – (1) În domeniile prevăzute de art.34 alin.(4) se pot înființa tribunale specializate.

(2) Tribunalele specializate sunt instanțe fără personalitate juridică, care pot funcționa la nivelul județelor și al municipiului București și au, de regulă, sediul în municipiul reședință de județ.

(3) Tribunalele specializate preiau cauzele de competența tribunalului în domeniile în care se înființează.”

17. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. – (1) În raport cu natura și numărul cauzelor, în cadrul judecătoriilor se pot înființa secții sau complete specializate.

(2) În cadrul judecătoriilor se vor organiza secții sau complete specializate pentru minori și familie.”

18. După articolul 37, se introduce un articol nou, articolul 37¹, cu următorul cuprins:

„Art. 37¹. – (1) Completele și secțiile specializate pentru minori și familie, precum și tribunalele specializate pentru minori și familie judecă atât infracțiunile săvârșite de minori, cât și infracțiunile săvârșite asupra minorilor.

(2) Când în aceeași cauză sunt mai mulți inculpați, unii minori și alții majori și nu este posibilă disjungerea, competența aparține tribunalului specializat pentru minori și familie.

(3) Dispozițiile Codului de procedură penală se aplică în mod corespunzător.”

19. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Secțiile și completele specializate ale curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează la propunerea colegiilor de conducere ale fiecărei instanțe, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Componenta secțiilor și completelor specializate se stabilește de colegiul de conducere al instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama de specializarea judecătorului.

(3) În mod excepțional, în situația în care în cadrul unei secții nu se poate constitui un complet de judecată, colegiul de conducere al instanței poate dispune participarea unor judecători de la alte secții.”

20. Secțiunea a 2-a – „Competența instanțelor judecătorești” a Capitolului II din Titlul II se abrogă.

21. La articolul 46, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. – (1) Fiecare instanță judecătorească este condusă de un președinte care exercită atribuțiile manageriale în scopul organizării eficiente a activității acesteia.”

22. La articolul 49, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Verificările efectuate personal de președinți sau vicepreședinți sau prin judecători anume desemnați trebuie să respecte principiile independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, precum și autoritatea de lucru judecat.”

23. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. – (1) În cadrul fiecărei instanțe judecătorești funcționează un colegiu de conducere, care hotărăște cu privire la problemele generale de conducere ale instanței și îndeplinește atribuțiile prevăzute la art.38.

(2) Colegiile de conducere sunt formate dintr-un număr impar de membri și au următoarea componență:

a) la curțile de apel și tribunale: președintele și 6 judecători, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor;

b) la tribunale specializate și judecătorii: președintele și 2 sau 4 judecători, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor.

(3) Hotărârile colegiului de conducere se adoptă cu votul majorității membrilor săi.

(4) La ședințele colegiilor de conducere pot participa și președinții de secții.

(5) La curțile de apel și tribunale, când colegiul de conducere dezbate probleme economico-financiare sau administrative, la ședințele acestuia participă și managerul economic al instanței, cu vot consultativ.

(6) În funcție de problemele supuse dezbaterii, la ședințele colegiilor de conducere ale curților de apel, ale tribunalelor și tribunalelor specializate pot fi invitați și judecători de la alte instanțe, care nu au drept de vot.

(7) Membrii aleși ai colegiilor de conducere pot fi revocați de adunările generale în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor prevăzute de lege.”

24. La articolul 53, se introduc două alineate noi, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Adunările generale ale judecătorilor se convoacă și la solicitarea unei treimi din numărul judecătorilor care fac parte din aceasta.

(4) Adunările generale ale judecătorilor se pot convoca și de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii sau colegiul de conducere al instanței.”

25. La articolul 54, după litera e) se introduc două litere noi, literele e¹) și e²), cu următorul cuprins:

„e¹) aleg și revocă membrii colegiilor de conducere;

e²) inițiază procedura de revocare a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile prevăzute de Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii;”

26. Articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. – (1) Colegiile de conducere stabilesc compunerea completelor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuității completului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.

(2) Completul de judecată este prezidat, prin rotație, de unul dintre membrii acestuia.”

27. Articolul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. – (1) Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătorei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale.

(2) Apelurile se judecă în complet format din 2 judecători, iar recursurile, în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

(3) În cazul completului format din 2 judecători, dacă aceștia nu ajung la un acord asupra hotărârii ce urmează a se pronunța, procesul se judecă din nou în complet de divergență, în condițiile legii.

(4) Completul de divergență se constituie prin includerea, în completul de judecată, a președintelui sau a vicepreședintelui instanței, a președintelui de secție ori a judecătorului din planificarea de permanență.”

28. După Capitolul II al Titlului II se introduce un capitol nou, Capitolul III – „Instanțele militare”, cu următorul cuprins:

**„Capitolul III
Instanțele militare**

Art. 58¹. – (1) Instanțele militare sunt:

- a) Tribunalele militare;
- b) Tribunalul Militar Teritorial București;
- c) Curtea Militară de Apel București.

(2) Circumscripțiile instanțelor militare sunt prevăzute în anexa nr.2 care face parte integrantă din prezenta lege.

(3) Instanțele militare au, fiecare, statut de unitate militară, cu indicativ propriu.

Art. 58². – (1) Instanțele militare judecă la sediul acestora. Pentru motive temeinice, instanța poate dispune ca judecata să se desfășoare în alt loc.

(2) Instanțele militare pot judeca și pe teritoriul altor state, militari români, membri ai unei forțe multinaționale, în condițiile în care, potrivit unei convenții internaționale, pe teritoriul statului primitor poate fi exercitată jurisdicția română.

Art. 58³. – (1) La ședințele de judecată, judecătorii și procurorii militari sunt obligați să poarte uniforma militară.

(2) Când inculpatul este militar activ, președintele completului de judecată, precum și procurorul care participă la judecarea cauzei trebuie să facă parte cel puțin din aceeași categorie de grade.

(3) Când gradul procurorului nu face parte din aceeași categorie cu gradul învinutului sau inculpatului, acesta va fi asistat de un alt procuror cu grad din categoria corespunzătoare, numit de conducătorul parchetului la care este înregistrată cauza.

Art. 58⁴. – (1) În municipiile București, Cluj-Napoca, Iași și Timișoara funcționează tribunale militare.

(2) Tribunalele militare judecă procesele și cererile date prin lege în competența lor.

(3) Tribunalul militar este condus de un președinte ajutat de un vicepreședinte. Dispozițiile art.52-54 se aplică în mod corespunzător, colegiile de conducere fiind formate din președinte și doi judecători.

Art. 58⁵. – (1) În municipiul București funcționează Tribunalul Militar Teritorial București.

(2) Tribunalul Militar Teritorial București este condus de un președinte ajutat de un vicepreședinte. Dispozițiile art.52-54 se aplică în mod corespunzător, colegiul de conducere fiind format din președinte și doi judecători.

(3) Președintele Tribunalului Militar Teritorial București este ordonator terțiar de credite.

Art. 58⁶. – (1) Curtea Militară de Apel funcționează în municipiul București, ca instanță unică, cu personalitate juridică, fiind condusă de un președinte ajutat de un vicepreședinte. Dispozițiile art.52-54 se aplică în mod corespunzător, colegiul de conducere fiind format din președinte și doi judecători.

(2) Președintele Curții Militare de Apel București este ordonator secundar de credite.”

29. La articolul 59, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. – (1) Ministerul Public își exercită atribuțiile în temeiul legii și este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

30. La articolul 60, după litera i) se introduce o nouă literă, litera i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) verifică respectarea legii la locurile de deținere preventivă;”

31. La articolul 61, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției.”

32. La articolul 61, după alineatul (2) se introduc două alineate noi, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către procurorul ierarhic superior, când sunt apreciate ca fiind nelegale. Măsura infirmării este supusă controlului instanței competente să judece cauza în fond, la cererea procurorului care a adoptat soluția.

(4) Lucrările repartizate pot fi trecute altui procuror numai în cazul suspendării sau al încetării calității acestuia, potrivit legii, ori, în absența sa, dacă există cauze obiective care justifică urgența și care împiedică rechemarea sa. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor măsura dispusă de procurorul ierarhic superior.”

33. La articolul 62, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Controlul exercitat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție sau de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel asupra procurorilor din subordine se poate realiza direct sau prin procurori anume desemnați.”

34. La articolul 63, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Serviciile și organele specializate în culegerea, prelucrarea și arhivarea informațiilor au obligația de a pune, de îndată, la dispoziția parchetului competent, la sediul acestuia, toate datele și toate informațiile, neprelucrate, deținute în legătură cu săvârșirea infracțiunilor.”

35. La articolul 64, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii intervenția procurorului ierarhic superior, pentru influențarea în orice formă a concluziilor.”

36. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. – (1) Ministrul justiției, când consideră necesar, din proprie inițiativă sau la cererea Consiliului Superior al Magistraturii, exercită controlul asupra procurorilor, prin procurori anume desemnați de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, ori de ministrul justiției.

(2) Controlul constă în verificarea eficienței manageriale, a modului în care procurorii își îndeplinesc atribuțiile de serviciu și în care se desfășoară raporturile de serviciu cu justițiabilii și cu celelalte persoane implicate în lucrările de competența parchetelor. Controlul nu poate viza măsurile dispuse de procuror în cursul urmăririi penale și soluțiile adoptate.

(3) Ministrul justiției poate să ceară procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, procurorului general al Parchetului Național Anticorupție informări asupra activității parchetelor și să dea îndrumări scrise cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea și combaterea eficientă a criminalității.”

37. La articolul 67, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de un prim-adjunct și un adjunct.”

38. La articolul 67, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În activitatea sa, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este ajutat de 3 consilieri.”

39. Articolul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 69. – Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție exercită, direct sau prin procurori anume desemnați, controlul asupra tuturor parchetelor.”

40. Articolul 72 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 72. – (1) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție are în structură secții conduse de procurori șefi, care pot fi ajutați de adjuncți. În cadrul secțiilor pot funcționa servicii și birouri conduse de procurori șefi.

(2) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului.

(3) Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(4) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism procurorii trebuie să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de comisia constituită în acest scop.

(5) La interviu poate participa orice procuror care îndeplinește condițiile prevăzute la alin.(4).

(6) Interviul constă în verificarea pregătirii profesionale, a capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, rezistenței la stres, precum și altor calități specifice.

(7) La evaluarea candidaților, vor fi avute în vedere și activitatea desfășurată de procurori, cunoașterea unei limbi străine și cunoștințele de operare pe calculator.

(8) Comisia prevăzută la alin.(4) este numită prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și este formată din 3 procurori din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Din comisie pot face parte și specialiști în psihologie, resurse umane și alte domenii.

(9) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție evaluează, anual, rezultatele obținute de procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

(10) Procurorii numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot fi revocați prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare.

(11) La data încetării activității în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii.

(12) Atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt stabilite prin lege specială.

(13) Dispozițiile art.48 alin.(10) și (11) din Legea nr.303/2004 se aplică în mod corespunzător.”

41. La articolul 74, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este constituit din procurorul general al Parchetului de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul, și 5 procurori aleși în adunarea generală a procurorilor.

(3) Dispozițiile art.52 alin.(3) - (7) se aplică în mod corespunzător.”

42. După articolul 75, se introduce un articol nou, articolul 75¹, cu următorul cuprins:

„Art. 75¹. – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție elaborează anual un raport privind activitatea desfășurată, pe care îl prezintă Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, nu mai târziu de luna februarie a anului următor. Ministrul justiției va prezenta Parlamentului concluziile asupra raportului de activitate a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

43. La articolul 76, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. – (1) Parchetul Național Anticorupție este specializat în combaterea infracțiunilor de corupție, potrivit legii, își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României, și funcționează pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

44. La articolul 77, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 77. – (1) Parchetul Național Anticorupție își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic.”

45. La articolul 78, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 78. – (1) Parchetul Național Anticorupție este condus de un procuror general, asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de 2 adjuncți, asimilați adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) În activitatea sa, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție este ajutat de 2 consilieri, asimilați consilierilor procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

46. La articolul 79, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Colegiul de conducere al Parchetului Național Anticorupție este constituit din procurorul general, unul dintre adjuncții acestuia și 5 procurori aleși în adunarea generală a procurorilor.

(3) Dispozițiile art.52 alin.(3)-(7) se aplică în mod corespunzător.”

47. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 83. – (1) Parchetul Național Anticorupție se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliul Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(2) Pentru a fi numiți în cadrul Parchetului Național Anticorupție, procurorii trebuie să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui interviu organizat de comisia constituită în acest scop.

(3) La interviu poate participa orice procuror care îndeplinește condițiile prevăzute la alin.(2).

(4) Interviul constă în verificarea pregătirii profesionale, a capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, rezistenței la stres, precum și altor calități specifice.

(5) La evaluarea candidaților, vor fi avute în vedere și activitatea desfășurată de procurori, cunoașterea unei limbi străine și cunoștințele de operare pe calculator.

(6) Comisia prevăzută la alin.(2) este numită prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție și este formată din 3 procurori de la Parchetul Național Anticorupție. Din comisie pot face parte și specialiști în psihologie, resurse umane și alte domenii.

(7) Procurorul general al Parchetului Național Anticorupție evaluează, anual, rezultatele obținute de procurorii Parchetului Național Anticorupție.

(8) Procurorii numiți în cadrul Parchetului Național Anticorupție pot fi revocați prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare.

(9) La data încetării activității în cadrul Parchetului Național Anticorupție procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii.

(10) Atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea Parchetului Național Anticorupție sunt stabilite prin lege specială.

(11) Dispozițiile art.48 alin.(10) și (11) din Legea nr.303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

48. După articolul 83, se introduce un articol nou, articolul 83¹, cu următorul cuprins:

„Art. 83¹. – Parchetul Național Anticorupție elaborează anual un raport privind activitatea desfășurată, pe care îl prezintă Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, nu mai târziu de luna februarie a anului următor. Ministrul justiției va prezenta Parlamentului concluziile asupra raportului de activitate a Parchetului Național Anticorupție.”

49. La articolul 90, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Conducătorul fiecărui parchet repartizează procurorii pe secții, servicii și birouri, în funcție de pregătirea, specializarea și aptitudinile acestora.”

50. La articolul 90, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Conducătorul fiecărui parchet repartizează dosarele procurorilor, ținând cont de specializarea acestora.”

51. La articolul 91, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile art.52 alin.(2)-(7) se aplică în mod corespunzător.”

52. După articolul 92 se introduce o secțiune nouă, Secțiunea a 4-a – „Organizarea parchetelor militare”, cu următorul cuprins:

**„Secțiunea a 4-a
Organizarea parchetelor militare**

Art. 92¹. – (1) Pe lângă fiecare instanță militară funcționează un parchet militar. Pe lângă Curtea Militară de Apel București funcționează Parchetul Militar de pe lângă Curtea de Apel București, pe lângă Tribunalul Militar Teritorial București funcționează Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial București, iar pe lângă tribunalele militare funcționează parchetele de pe lângă tribunalele militare.

(2) Circumscripțiile parchetelor militare sunt prevăzute în anexa nr.2 care face parte integrantă din prezenta lege.

(3) Parchetele militare prevăzute la alin.(1) au, fiecare, statut de unitate militară, cu indicativ propriu.

Art. 92². – (1) Parchetele militare sunt conduse de un prim-procuror militar ajutat de un prim-procuror militar adjunct.

(2) Parchetul Militar de pe lângă Curtea de Apel București este condus de un procuror general militar, ajutat de un procuror general militar adjunct.

Art. 92³. – (1) Parchetele militare exercită prin procurorii militari atribuțiile prevăzute la art.60, care se aplică în mod corespunzător.

(2) Parchetele militare efectuează urmărirea penală în cauzele privind fapte penale comise de militari români dislocați pe teritoriul altor state, în cadrul unor forțe multinaționale, în condițiile în care, potrivit unei convenții internaționale, pe teritoriul statului primitor poate fi exercitată jurisdicția română. Procurorii militari participă la ședințele de judecată ce se desfășoară potrivit art.58².

(3) Parchetele militare dispun de organe de cercetare specială puse în serviciul lor și față de care exercită atribuțiile prevăzute la art.60 lit. b).

(4) Dispozițiile art.91 și 92 se aplică în mod corespunzător.

Art. 92⁴. – (1) Când inculpatul este militar activ, procurorul militar care efectuează urmărirea penală trebuie să facă parte cel puțin din aceeași categorie de grade.

(2) Când gradul procurorului nu face parte din aceeași categorie cu gradul învinutului sau inculpatului, acesta va fi asistat de un alt procuror cu grad din categoria corespunzătoare, numit de conducătorul parchetului la care este înregistrată cauza.

Art. 92⁵. – (1) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție funcționează secții sau servicii de combatere a infracțiunilor săvârșite de militari care au, fiecare, statut de unitate militară, cu indicativ propriu.

(2) Pentru prevenirea și combaterea criminalității, precum și pentru stabilirea cauzelor care generează sau favorizează criminalitatea în rândul militarilor, secțiile sau serviciile din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție organizează și desfășoară activități comune ale procurorilor militari cu organele de control din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, precum și din cadrul altor structuri militare, pe bază de protocoale.”

53. La articolul 93, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 93. – (1) Institutul Național al Magistraturii este instituția publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii, care realizează formarea inițială a judecătorilor și procurorilor, formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor în funcție, precum și formarea formatorilor, în condițiile legii.”

54. La articolul 94, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 94. – (1) Institutul Național al Magistraturii este condus de un consiliu științific format din 13 membri: un judecător al Înaltei Curți de Casație și Justiție, un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, un judecător al Curții de Apel București, un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, desemnați de Consiliul Superior al Magistraturii, 3 profesori universitari, recomandați de Facultatea de Drept a Universității București, Facultatea de Drept a Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași și Facultatea de Drept a Universității "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca, 3 reprezentanți aleși ai personalului de instruire din cadrul Institutului, un reprezentant al auditorilor de justiție, un reprezentant al asociațiilor profesionale legal constituite ale judecătorilor și procurorilor, precum și directorul Institutului Național al Magistraturii, care face parte de drept din consiliu și îl prezidează.

(2) Directorul Institutului Național al Magistraturii și cei doi adjuncți ai acestuia sunt numiți de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Consiliului științific al Institutului Național al Magistraturii, din rândul personalului de instruire de specialitate juridică al Institutului, al judecătorilor și procurorilor sau al cadrelor didactice din învățământul superior juridic acreditat potrivit legii.”

55. La articolul 94, alineatul (4) se abrogă.

56. Articolul 98 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 98. – (1) Personalul de instruire al Institutului Național al Magistraturii este asigurat, de regulă, din rândul judecătorilor și procurorilor în funcție, care pot fi detașați în condițiile prezentei legi, cu acordul lor, în cadrul Institutului, cu avizul consiliului științific al Institutului.

(2) Institutul Național al Magistraturii poate folosi, în condițiile legii, și cadre didactice din învățământul juridic superior acreditat potrivit legii, alți specialiști români și străini, precum și personal de specialitate juridică prevăzut la art.86 alin.(1) din Legea nr.303/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru desfășurarea procesului de formare profesională.

(3) Salarizarea personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii la plata cu ora se face în funcție de numărul de ore de seminar sau curs susținute, de indemnizația brută lunară a funcției de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și de norma didactică stabilită conform art.80 alin.(2) din Legea nr.128/1997 privind Statutul personalului didactic.”

57. Articolul 99 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 99. – Prin hotărâre a Guvernului se pot înființa, în subordinea Ministerului Justiției și a Ministerului Public, centre regionale de formare profesională continuă a grefierilor și a altor categorii de personal de specialitate.”

58. La articolul 100, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) sunt apte, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției.”

59. La articolul 101, alineatele (2)-(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile judecătorilor și procurorilor se aplică și asistenților judiciari.

(3) Dispozițiile referitoare la concediul de odihnă, asistență medicală gratuită și gratuitatea transportului, prevăzute de lege pentru judecători și procurori, se aplică și asistenților judiciari.

(4) Asistenții judiciari depun jurământul în condițiile prevăzute de lege pentru judecători și procurori.”

60. La articolul 103, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 103. – (1) Asistenților judiciari li se aplică dispozițiile legale privind abaterile și sancțiunile disciplinare, precum și motivele de eliberare din funcție prevăzute de lege pentru judecători și procurori.”

61. La articolul 106, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Instanțele și parchetele militare au în structură și un compartiment de documente clasificate.”

62. La articolul 107, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Conducătorul biroului, care îndeplinește și rolul de purtător de cuvânt, poate fi un judecător sau procuror desemnat de președintele instanței sau, după caz, de conducătorul parchetului ori un absolvent al unei facultăți de jurnalistică sau specialist în comunicare, numit prin concurs sau examen.”

63. La articolul 108, după alineatul (4) se introduce un alineat nou, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Personalul auxiliar de la instanțele și parchetele militare, de la secțiile sau serviciile din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

și Parchetului Național Anticorupție poate proveni și din rândul militarilor activi.”

64. La articolul 109, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) La ședințele de judecată, grefierii militari sunt obligați să poarte uniforma militară.”

65. Articolul 110 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 110. – (1) În vederea informatizării activității instanțelor și parchetelor, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție iau măsuri pentru dotarea tehnică corespunzătoare a acestora.

(2) Numărul informaticienilor se stabilește de către președintele instanței sau, după caz, de către conducătorul parchetului, cu avizul conform al direcției de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, respectiv al compartimentului informatic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) În cazul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Parchetului Național Anticorupție, avizul prevăzut la alin.(2) nu este necesar.

(4) În vederea creării unui sistem informatic unitar și funcțional, instituțiile sistemului judiciar au obligația de a duce la îndeplinire măsurile prevăzute în strategia de informatizare a sistemului judiciar, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției.

(5) Dotarea tehnică necesară informatizării instanțelor militare, a secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori, după caz, din cadrul Parchetului Național Anticorupție, precum și a parchetelor militare se asigură de Ministerul Apărării Naționale.”

66. La articolul 111, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Numărul personalului Jandarmeriei Române necesar pentru aplicarea prevederilor alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției și ministrului administrației și internelor, precum și a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.”

67. După articolul 111, se introduc două articole noi, articolul 111¹ și articolul 111², cu următorul cuprins:

„Art. 111¹. – (1) Instanțele și parchetele militare dispun de poliția militară pusă în serviciul lor de Ministerul Apărării Naționale, în mod gratuit. Necesarul

de personal de poliție militară va fi stabilit prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Apărării Naționale.

(2) Poliția militară pusă în serviciul instanțelor și parchetelor militare este subordonată președinților sau prim-procurorilor acestora.

(3) Paza sediilor instanțelor și parchetelor militare, a celorlalte spații folosite de acestea, a bunurilor și valorilor ce le aparțin, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității, se asigură, în mod gratuit, de către Poliția Militară.

(4) Numărul personalului necesar pentru fiecare instanță sau parchet va fi stabilit de ministrul justiției, la propunerea președintelui Curții Militare de Apel și a secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 111². – Poliția Română și Jandarmeria Română au obligația de a acorda sprijinul necesar, potrivit atribuțiilor legale, instanțelor și parchetelor militare, secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și din cadrul Parchetului Național Anticorupție, pentru buna desfășurare a procesului penal, la solicitarea acestora.”

68. Articolul 112 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 112. – Modul de utilizare a personalului de poliție pentru asigurarea protecției judecătorilor și procurorilor, precum și modul de utilizare a personalului Jandarmeriei Române pentru asigurarea pazei sediilor instanțelor judecătorești și parchetelor, a bunurilor și valorilor aparținând acestora, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare se stabilesc prin protocol încheiat între Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție sau, după caz, Ministerul Justiției și Ministerul Administrației și Internelor.”

69. La articolul 113, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile alin.(1) și (2) se aplică și Curții Militare de Apel București și Parchetului Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel București.”

70. La articolul 114, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La concursul prevăzut la alin.(1) se pot înscrie persoanele care au studii economice superioare și o vechime în specialitate de minimum 5 ani.”

71. La articolul 115, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins :

„d) organizează elaborarea, fundamentarea și prezentarea la organele abilitate a proiectelor de buget anuale, la termenele și în condițiile prevăzute de Legea finanțelor publice nr.500/2002, cu modificările și completările ulterioare;”

72. La articolul 115, după litera g) se introduc trei litere noi, literele h), i) și j), cu următorul cuprins:

„h) urmărește și răspunde de utilizarea cu eficiență a fondurilor primite de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele fondurilor speciale, precum și a celor constituite din veniturile proprii, potrivit legii ;

i) organizează ținerea la zi a contabilității instanței și parchetului din circumscripția în cadrul căreia funcționează și controlează efectuarea corectă a tuturor operațiunilor financiar-contabile în documentele specifice, precum și întocmirea și prezentarea la termenele stabilite a situațiilor financiare asupra patrimoniului aflat în administrare, potrivit prevederilor Legii contabilității nr.82/1991, republicată;

j) coordonează activitatea de administrare a sediilor instanțelor și parchetelor din circumscripțiile în cadrul cărora funcționează, stabilind măsuri pentru asigurarea condițiilor materiale în vederea desfășurării corespunzătoare a activității acestora. De asemenea, asigură ordinea, curățenia și paza bunurilor în sediile instanțelor, inclusiv măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor.”

73. După articolul 117, se introduce un articol nou, articolul 117¹, cu următorul cuprins:

„Art. 117¹. – (1) Instanțele militare care nu au sediul în municipiul București și parchetele de pe lângă acestea au în structură un compartiment economico-administrativ.

(2) Personalul auxiliar din compartimentul economico-administrativ are următoarele atribuții principale:

a) întocmește documentația pentru achizițiile publice, serviciile și lucrările necesare desfășurării activității instanțelor;

b) asigură aprovizionarea cu materiale de întreținere și uz gospodăresc, mijloace fixe și obiecte de inventar sau alte bunuri necesare desfășurării optime a activității instanțelor;

c) asigură întreținerea și funcționarea clădirilor, instalațiilor tehnico-sanitare de încălzire, a celorlalte mijloace fixe și obiecte de inventar din dotare;

d) asigură ordinea, curățenia și paza bunurilor în sediile instanțelor;

e) întreprinde măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor, precum și pentru înlăturarea consecințelor unor calamități.”

74. La articolul 118, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Bugetul instanțelor și parchetelor militare este gestionat de Ministerul Apărării Naționale, ministrul apărării naționale având calitatea de ordonator principal de credite.”

75. La articolul 119, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Proiectele de buget anual se elaborează de Curtea Militară de Apel București, respectiv de secția sau serviciul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după consultarea celorlalte instanțe și parchete militare, se supun avizului conform al Consiliului Superior al Magistraturii și se transmit Ministerului Apărării Naționale.

(7) Anual, Guvernul României va include în bugetul Ministerului Apărării Naționale fondurile necesare potrivit art.118 alin.(4).”

76. La articolul 121, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru instanțele și parchetele militare, numărul maxim de posturi se aprobă, potrivit alin.(1), cu avizul consultativ al ministrului apărării naționale.”

77. La articolul 122 se introduce un alineat nou, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Statele de funcții și de personal pentru fiecare instanță militară și parchet de pe lângă aceasta se aprobă prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii și al ministrului apărării naționale.”

78. După articolul 122 se introduce un articol nou, articolul 122¹, cu următorul cuprins:

„Art. 122¹. – Începând cu data de 1 ianuarie 2008, atribuțiile Ministerului Justiției referitoare la gestionarea bugetului curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor vor fi preluate de Înalta Curte de Casație și Justiție.”

79. Articolul 123 se abrogă.

80. La articolul 125, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Drepturile materiale și bănești ale personalului instanțelor și parchetelor militare și mijloacele materiale, inclusiv cele auto, necesare funcționării

instanțelor și parchetelor militare, secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și secției sau serviciului din cadrul Parchetului Național Anticorupție se asigură de Ministerul Apărării Naționale.”

81. La articolul 126 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe complete de judecată, în vederea asigurării respectării principiilor distribuției aleatorii și continuității;”

82. La articolul 127, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Regulamentul de ordine interioară prevăzut la alin.(1) se aprobă prin ordin al ministrului justiției, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.”

83. Articolul 128 se abrogă.

84. Articolul 130 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 130. – (1) Datele la care vor începe să funcționeze tribunalele specializate și localitățile în care își vor desfășura activitatea se stabilesc, în mod eșalonat, prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Dispozițiile prezentei legi privind managerii economici ai instanțelor și ai parchetelor se aplică începând cu 1 iulie 2005.

(3) Funcția de manager economic se echivalează cu funcția de director executiv.

(4) Până la începerea funcționării Tribunalului Ilfov și a parchetului de pe lângă această instanță, cauzele de competența acestora se soluționează de Tribunalul București și, respectiv, de Parchetul de pe lângă Tribunalul București.”

85. Articolul 132 se abrogă.

86. La articolul 133, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile art.135 din Legea nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la directorii economici se abrogă de la data de 1 iulie 2005.”

Art. II. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, funcțiile de judecător inspector și procuror inspector se desființează, iar posturile se transformă în posturi de judecător, respectiv procuror.

(2) Activitățile aflate în curs de desfășurare ale judecătorilor inspectori și procurorilor inspectori vor fi continuate de judecători sau procurori desemnați de conducătorii instanțelor judecătorești sau parchetelor.

Art. III. – Dispozițiile prezentei legi privind înregistrarea ședințelor de judecată, precum și cele privind numirea la birourile de informare și relații publice a absolvenților unei facultăți de jurnalistică sau a specialiștilor în comunicare, se aplică de la 1 iulie 2006.

Art. IV. – (1) Circumscripțiile teritoriale ale parchetelor militare din municipiile Bacău, Brașov, Constanța, Craiova, Oradea, Ploiești și Târgu-Mureș, care se desființează prin intrarea în vigoare a prezentei legi, se redistribuie în concordanță cu circumscripțiile teritoriale ale instanțelor militare în aceste localități, potrivit anexei nr.2 la prezenta lege.

(2) Funcțiile reduse ca urmare a reorganizării instanțelor și parchetelor militare, potrivit prezentei legi, trec în statele de funcții ale Ministerului Justiției și ale Ministerului Public, cu luarea măsurilor de finanțare prin transferul la aceste instituții a fondurilor corespunzătoare din bugetul Ministerului Apărării Naționale.

(3) Spațiile și dotările materiale ale parchetelor militare desființate, vor fi preluate de parchetele militare cărora, prin redistribuire, le revin circumscripțiile teritoriale ale unităților desființate.

(4) Personalul auxiliar civil și militar din cadrul instanțelor și parchetelor militare care optează pentru transfer la instanțele și parchetele civile sau ale căror funcții au fost reduse, va fi transferat, ținându-se seama de opțiunea exprimată, la instanțele și parchetele civile din raza de domiciliu sau din alte localități.

(5) La transferul personalului auxiliar civil și militar de la instanțele și parchetele militare, la instanțele sau parchetele civile, se ține seama, potrivit legii, de vechimea în muncă și de activitatea profesională. În acest caz, trecerea în rezervă sau direct în retragere a personalului auxiliar militar este obligatorie.

Art. V. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr.54/1993 pentru organizarea instanțelor și parchetelor militare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.209 din 13 mai 1999, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Art. VI. – În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr.244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.503/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr.177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.924 din 18 decembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.347/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și în orice alte acte normative, denumirea „procuror consilier” se înlocuiește cu cea de „consilier”.

Art. VII. – Regulamentele prevăzute de prezenta lege se actualizează și se adoptă în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. VIII. – (1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, vor fi organizate alegeri pentru colegiile de conducere ale instanțelor și parchetelor.

(2) Atribuțiile membrilor actualelor colegii de conducere încetează la expirarea termenului prevăzut la alin.(1).

Art. IX. – Legea nr.508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1089 din 23 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 10, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de către specialiștii prevăzuți la alin.(1) poate constitui mijloc de probă, în condițiile legii.”

2. La articolul 10, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Constatările tehnico-științifice și expertizele pot fi efectuate și de alți specialiști sau experți din instituții publice sau private române sau străine, organizate potrivit legii, precum și de specialiști sau experți individuali autorizați sau recunoscuți, potrivit legii.”

Art. X. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr.503/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de specialiștii prevăzuți la alin. (1) constituie mijloc de probă, în condițiile legii.

2. La articolul 11, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Constatările tehnico-științifice și expertizele pot fi efectuate și de alți specialiști sau experți din instituții publice sau private române sau străine, organizate potrivit legii, precum și de specialiști sau experți individuali autorizați sau recunoscuți, potrivit legii.”

Art. XI. – La litera C din Anexa la Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară sintagma „tribunalele și tribunalele specializate cuprinse în circumscripția curții de apel” se înlocuiește cu „tribunalele cuprinse în circumscripția curții de apel”.

Art. XII. – După Anexa la Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, care devine Anexa nr. 1, se introduce o nouă anexă, Anexa nr. 2, cu următorul cuprins:

„ANEXA NR. 2

Circumscripțiile instanțelor militare, ale parchetelor de pe lângă acestea și localitățile de reședință

Nr. crt.	Instanța militară și localitatea de reședință	Parchetul militar și localitatea de reședință	Circumscripția teritorială
I.1	Tribunalul Militar București Sediul: Municipiul București	Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar București Sediul: Municipiul București	Argeș Călărași Giurgiu Ialomița Ilfov Olt Teleorman Vâlcea

			Municipiul București Constanța Tulcea Brăila Buzău Dâmbovița Prahova
I.2	Tribunalul Militar Cluj Sediul: Municipiul Cluj-Napoca	Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Cluj Sediul: Municipiul Cluj-Napoca	Brașov Covasna Sibiu Alba Bistrița-Năsăud Cluj Sălaj Harghita Mureș Bihor Maramureș Satu-Mare
I.3.	Tribunalul Militar Iași Sediul: Municipiul Iași	Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Iași Sediul: Municipiul Iași	Bacău Neamț Suceava Vrancea Botoșani Galați Iași Vaslui
I.4	Tribunalul Militar Timișoara Sediul: Municipiul Timișoara	Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Timișoara Sediul: Municipiul Timișoara	Dolj Gorj Hunedoara Mehedinți Arad Caraș-Severin Timiș

II.	Tribunalul Militar Teritorial București Sediul: Municipiul București	Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial București Sediul: Municipiul București	Competență teritorială generală
III.	Curtea Militară de Apel București Sediul: Municipiul București	Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel București Sediul: Municipiul București	Competență teritorială generală”

Art. XIII. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. XIV. – Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.576 din 29 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se republică în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

TITLUL XVII

Modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul magistraților

Art. I. – Legea nr.303/2004 privind statutul magistraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.576 din 29 iunie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul legii se modifică și va avea următorul cuprins: „Lege privind statutul judecătorilor și procurorilor”

2. La Titlul I, titlul Capitolului I se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul I - Noțiuni și principii”

3. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – Magistratura este activitatea judiciară desfășurată de judecători în scopul îndeplinirii justiției și de procurori în scopul apărării intereselor generale ale societății, a ordinii de drept precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor.”

4. Articolul 2 se abrogă.

5. La articolul 3, după alineatul (2), se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.

(4) Orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoră să respecte independența judecătorilor.”

6. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii.”

7. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.”

8. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, în condițiile legii.

(2) Judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu.

(3) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul auxiliar de specialitate sunt obligați să dea, anual, o declarație pe proprie răspundere în care să menționeze dacă soțul, rudele sau afinii până la gradul al IV-lea, inclusiv, exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau cercetare penală, precum și locul de muncă al acestora. Declarațiile se înregistrează și se depun la dosarul profesional.”

9. După articolul 6, se introduc două noi articole, articolele 6¹ și 6², cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. – (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților și personalul auxiliar de specialitate sunt obligați să facă o declarație autentică, pe propria răspundere potrivit legii penale, privind apartenența sau neapartenența ca agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică.

(2) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică declarațiile prevăzute la alin.(1). Rezultatele verificărilor se atașează la dosarul profesional.

(3) Dispozițiile Legii nr.187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică se aplică în mod corespunzător.

Art. 6². – (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor nu pot fi lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații.

(2) Persoanele prevăzute la alin.(1) completează, anual, o declarație autentică, pe proprie răspundere potrivit legii penale, din care să rezulte că nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații.

(3) Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică, din oficiu sau la sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii ori a ministrului justiției, realitatea declarațiilor prevăzute la alin.(2).

(4) Încălcarea dispozițiilor alin.(1) conduce la eliberarea din funcția deținută, inclusiv cea de judecător sau procuror.”

10. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Judecătorilor și procurorilor le este interzis:

a) să desfășoare activități comerciale, direct sau prin persoane interpuse;
b) să desfășoare activități de arbitraj în litigii civile, comerciale sau de altă natură;

c) să aibă calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare ori financiare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome;

d) să aibă calitatea de membru al unui grup de interes economic.

(2) Prin derogare de la prevederile alin.(1) lit.c), judecătorii și procurorii pot fi acționari sau asociați ca urmare a legii privind privatizarea în masă.”

11. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) Judecătorii și procurorii nu pot să facă parte din partide sau formațiuni politice și nici să desfășoare sau să participe la activități cu caracter politic.

(2) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca în exercitarea atribuțiilor să se abțină de la exprimarea sau manifestarea, în orice mod, a convingerilor lor politice.”

12. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – (1) Judecătorii și procurorii nu își pot exprima public opinia cu privire la procese aflate în curs de desfășurare sau asupra unor cauze cu care a fost sesizat parchetul.

(2) Judecătorii și procurorii nu pot să dea consultații scrise sau verbale în probleme litigioase, chiar dacă procesele respective sunt pe rolul altor instanțe sau parchete decât acelea în cadrul cărora își exercită funcția și nu pot îndeplini orice altă activitate care, potrivit legii, se realizează de avocat.

(3) Judecătorilor și procurorilor le este permis să pledeze, în condițiile prevăzute de lege, numai în cauzele lor personale, ale ascendenților și descendenților, ale soților, precum și ale persoanelor puse sub tutela sau curatela lor. Chiar și în asemenea situații însă judecătorilor și procurorilor nu le este îngăduit să se folosească de calitatea pe care o au pentru a influența soluția

instanței de judecată sau a parchetului și trebuie să evite a se crea aparența că ar putea influența în orice fel soluția.”

13. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – (1) Judecătorii și procurorii pot participa la elaborarea de publicații, pot elabora articole, studii de specialitate, lucrări literare ori științifice și pot participa la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic.

(2) Judecătorii și procurorii pot fi membri ai unor comisii de examinare sau de întocmire a proiectelor de acte normative, a unor documente interne sau internaționale.

(3) Judecătorii și procurorii pot fi membri ai societăților științifice sau academice, precum și ai oricăror persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial.”

**14. Denumirea Titlului II se modifică și va avea următorul cuprins:
„Titlul II Cariera judecătorilor și procurorilor”**

15. La Titlul II, titlul Capitolului I se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul I Admiterea în magistratură și formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor”

16. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – Admiterea în magistratură a judecătorilor și procurorilor se face prin concurs, pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații.”

17. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – Admiterea în magistratură și formarea profesională inițială în vederea ocupării funcției de judecător și procuror se realizează prin Institutul Național al Magistraturii.”

18. La articolul 13 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) nu are antecedente penale sau cazier fiscal;”

19. La articolul 13 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) este aptă, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției. Comisia medicală se numește prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății.”

20. La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. – (1) Concursul de admitere se organizează anual la data și locul stabilite de Institutul Național al Magistraturii, cu aprobarea Consiliului Superior al Magistraturii. Data, locul, modul de desfășurare a concursului de admitere și numărul de locuri scoase la concurs se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.”

21. La articolul 14, după alineatul (1), se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Datele prevăzute la alin.(1) se aduc la cunoștință și printr-un comunicat care se publică în trei cotidiane centrale.

(1²) Pentru înscrierea la concursul prevăzut la alin.(1), candidatul plătește o taxă al cărei quantum se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de cheltuielile necesare pentru organizarea concursului.”

22. La articolul 14, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Comisia de admitere, comisia de elaborare a subiectelor și comisia de soluționare a contestațiilor sunt numite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii. Verificarea dosarelor candidaților și îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.13 alin.(2) se realizează de comisia de admitere.

(4) Rezultatele concursului se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.”

23. La articolul 15, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În perioada cursurilor, auditorii de justiție efectuează stagii de practică în cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, asistă la ședințele de judecată și la activitatea de urmărire penală, pentru a cunoaște în mod direct activitățile pe care le desfășoară judecătorii, procurorii și personalul auxiliar de specialitate.”

24. La articolul 16, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. – (1) Auditorii de justiție beneficiază de o bursă având caracterul unei indemnizații lunare corespunzătoare funcției de judecător stagiar și procuror stagiar, în raport cu vechimea pe care o au ca auditori.

(2) Bursa auditorilor de justiție prevăzută la alin. (1) are natura și regimul juridic al unui drept salarial și se stabilește pe baza indemnizației brute prevăzute de lege pentru judecătorii și procurorii stagiați, la care se vor calcula reținerile pentru obținerea indemnizației nete, urmând a se vira obligația angajatorului și a asiguraților la asigurările sociale de stat, precum și obligația angajatorului și a asiguraților privind contribuția la asigurările sociale de sănătate. Auditorii de justiție beneficiază de indemnizație și în perioada vacanțelor.

(4) Perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție, dacă a promovat examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.”

25. La articolul 16, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Auditorii de justiție beneficiază de drepturile prevăzute de art.78 alin.(4) și (5), care se aplică în mod corespunzător.”

26. La articolul 17, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Constituie abateri disciplinare:

a) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor ce le revin;

b) atitudinile ireverențioase față de colegi, personalul de instruire și de conducere al Institutului Național al Magistraturii, precum și față de persoanele cu care intră în contact în perioada efectuării stagiului;

c) absențele nemotivate de la cursuri, dacă acestea depășesc 8 ore într-o lună.”

27. La articolul 17 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) diminuarea bursei cu până la 15% pe o perioadă de la o lună la 3 luni;”

28. La articolul 17 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) diminuarea bursei proporțional cu numărul absențelor nemotivate, dacă acestea depășesc 8 ore într-o lună;”

29. La articolul 17, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Sancțiunile prevăzute la alin.(2) lit.b), b¹) și c) se aplică de consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii.

(5) Hotărârile consiliului științific prevăzute la alin.(4) pot fi atacate la instanța de contencios administrativ și fiscal competentă.”

30. La articolul 18, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Auditorii de justiție care nu promovează examenul de absolvire se pot prezenta încă o dată pentru susținerea acestuia la următoarea sesiune organizată de Institutul Național al Magistraturii. În cazul în care auditorul de justiție nu se prezintă, în mod nejustificat, la examen sau nu promovează examenul în a doua sesiune, el nu poate fi numit ca judecător sau procuror și este obligat să restituie bursa și cheltuielile de școlarizare.”

31. La articolul 19, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care un absolvent al Institutului Național al Magistraturii este eliberat din funcție înainte de expirarea perioadei de 6 ani, din inițiativa sa ori din motive care îi sunt imputabile, el este obligat să restituie bursa de auditor de justiție și cheltuielile de școlarizare efectuate cu formarea sa, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului prevăzut la alin.(1).”

32. La Titlul II, titlul Capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul II Judecătorii stagiați și procurorii stagiați”

33. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. – (1) Judecătorii stagiați și procurorii stagiați sunt numiți în funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza mediei generale, obținută prin însumarea celor trei medii de la sfârșitul fiecărui an de studiu și de la examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Judecătorii stagiați și procurorii stagiați pot fi numiți în funcție numai la judecătorii sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea.

(3) Judecătorii stagiați se bucură de stabilitate.”

34. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. – (1) Durata stagiului este de 1 an.

35. La articolul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. – (1) Judecătorii stagiați judecă:

a) cererile privind pensiile de întreținere, cererile privind înregistrările și rectificările în registrele de stare civilă, cererile privind popririile, încuviințarea

executării silite, învestirea cu formulă executorie și luarea unor măsuri asigurătorii;

b) litigiile patrimoniale având ca obiect plata unei sume de bani sau predarea unui bun, în cazul în care valoarea obiectului litigiului nu depășește 100 milioane lei;

c) plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor contravenționale;

d) somația de plată;

e) reabilitarea;

f) constatarea intervenției amnistiei ori grațierii;

g) infracțiunile prevăzute la art. 279 alin.2 lit.a) din Codul de procedură penală.”

36. La articolul 22, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Soluțiile procurorilor stagiaari sunt contrasemnate de procurorii care îi coordonează.”

37. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. – (1) Judecătorul sau procurorul care răspunde de coordonarea judecătorilor stagiaari sau, după caz, a procurorilor stagiaari întocmește trimestrial un referat de evaluare individuală privind însușirea cunoștințelor practice specifice activității de judecător sau de procuror.

(2) În vederea prezentării la examenul de capacitate, ultimul referat de evaluare individuală cuprinde avizul consultativ al președintelui curții de apel sau al procurorului general al parchetului de pe lângă aceasta.”

38. La articolul 24, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 24. – (1) După încheierea perioadei de stagiu, judecătorii și procurorii stagiaari sunt obligați să se prezinte la examenul de capacitate. În cazul în care judecătorul stagiar sau procurorul stagiar este respins la examenul de capacitate, el este obligat să se prezinte la sesiunea următoare.

(2) Lipsa nejustificată de la examenul de capacitate sau respingerea candidatului la două sesiuni atrage pierderea calității de judecător stagiar sau de procuror stagiar. În această situație, judecătorul sau procurorul stagiar este obligat să restituie bursa de auditor de justiție și cheltuielile de școlarizare efectuate pentru formarea sa profesională.”

39. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. – (1) Examenul de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați se organizează anual de Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul Institutului Național al Magistraturii.

(2) Data, locul și modul de desfășurare a examenului de capacitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, precum și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii și se comunică instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea, cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru examenul de capacitate.

(3) Cererile de înscriere la examenul de capacitate, însoțite de referatele de evaluare și de celelalte acte necesare potrivit Regulamentului privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați, se depun la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 60 de zile de la publicarea datei examenului.”

40. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) Comisia pentru examenul de capacitate al judecătorilor și comisia pentru soluționarea contestațiilor sunt alcătuite din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, judecători de la curțile de apel și formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

(2) Comisia pentru examenul de capacitate al procurorilor și comisia pentru soluționarea contestațiilor sunt alcătuite din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.”

41. La articolul 27, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Probele cu caracter teoretic au ca obiect fundamentele constituționale ale statului de drept, instituțiile de bază ale dreptului, organizarea judiciară și Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor. La susținerea probelor orale participă cel puțin 3 membri ai comisiilor prevăzute la art.26.”

42. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. – (1) Rezultatele examenului de capacitate se înscriu în tabelul de clasificare a candidaților, care se afișează la sediul Institutului Național al

Magistraturii și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.”

43. La articolul 28, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Contestațiile pentru examenul de capacitate cu privire la probele scrise se trimit la Institutul Național al Magistraturii, în termen de 72 de ore de la afișarea rezultatelor, de către candidați, curțile de apel sau parchetele de pe lângă acestea. Contestațiile se soluționează în termen de 3 zile. Decizia comisiei de soluționare a contestațiilor este irevocabilă, dispozițiile alin.(1) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(1²) Notarea la probele orale este definitivă.”

44. La articolul 29, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 29. – (1) După validarea examenului de capacitate, lista tuturor posturilor vacante de la judecătorii și parchetele de pe lângă aceste instanțe se publică de îndată, separat pentru judecători și procurori, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și se afișează la sediile instanțelor și parchetelor, prin grija Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Candidații declarați admiși la examenul de capacitate au dreptul, în ordinea mediilor, să-și aleagă posturile, în termen de 15 zile libere de la publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(4) La medii egale are prioritate la alegerea postului, în următoarea ordine, candidatul care funcționează la instanța sau parchetul pentru care a optat ori cel care are o vechime mai mare în magistratură.”

45. La articolul 29, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În circumscripțiile instanțelor și parchetelor unde o minoritate națională are o pondere de cel puțin 50% din numărul locuitorilor, la medii egale, au prioritate candidații cunoscători ai limbii acelei minorități.”

46. La Titlul II, titlul Capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul III Numirea judecătorilor și procurorilor”

47. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. – (1) Judecătorii și procurorii care au promovat examenul de capacitate sunt numiți de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Propunerile de numire se fac în cel mult 30 de zile de la data validării examenului de capacitate.

(3) Președintele României poate refuza o singură dată numirea judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin.(1). Refuzul motivat se comunică de îndată Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) În situația în care Consiliul Superior al Magistraturii susține propunerea inițială, are obligația să motiveze opțiunea și să o comunice de îndată Președintelui României.

(5) În perioada dintre data validării examenului de capacitate și data intrării în vigoare a actului de numire de către Președintele României, judecătorii și procurorii care au promovat examenul de capacitate primesc salariul corespunzător funcției imediat superioare celei de judecător sau procuror stagiar.”

48. După articolul 30, se introduce un nou articol, articolul 30¹, cu următorul cuprins:

„Art. 30¹. – Poate fi numită judecător sau procuror militar persoana care îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru intrarea în magistratură, după dobândirea calității de ofițer activ în cadrul Ministerului Apărării Naționale.”

49. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. – (1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art.13 alin.(2), persoanele care au îndeplinit funcția de judecător, procuror și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art.86 alin.(1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani, precum și magistrații-asistenți la Înalta Curte de Casație și Justiție cu o vechime de cel puțin 5 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile.

(2) Concursul prevăzut la alin.(1) se organizează anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii, pentru ocuparea posturilor vacante de la judecătorii și parchetele de pe lângă acestea.

(3) În termen de cel mult 30 de zile de la data validării concursului prevăzut la alin.(1), Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcția de judecător sau, după caz, de procuror a candidaților admiși.

(4) Dispozițiile art.29 alin.(6) se aplică în mod corespunzător.

(5) Persoanele care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile pot fi numite, fără concurs, în funcția de judecător sau procuror.

(6) Persoanele prevăzute la alin.(5) pot fi numite la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(7) Persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, precum și avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 10 ani, pot fi numite, fără concurs, la judecătorii sau parchetele care funcționează pe lângă acestea.

(8) Persoanele care îndeplinesc condiția de la alin.(5) și (7) prin cumularea vechimii în funcția de judecător, procuror sau în profesia de avocat, pot fi numite judecător sau procuror, fără concurs, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(9) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin.(5), (7) și (8) vor susține un interviu în fața secției corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

(10) Pentru a fi numite în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin.(5), (7) și (8) trebuie să îndeplinească și condițiile prevăzute de art.13 alin.(2).

(11) Președintele României poate refuza o singură dată numirea judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin.(1). Refuzul motivat se comunică de îndată Consiliului Superior al Magistraturii.

(12) În situația în care Consiliul Superior al Magistraturii susține propunerea inițială, are obligația să motiveze opțiunea și să o comunice de îndată Președintelui României.

(13) După numirea în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin.(1), (5), (7) și (8) sunt obligate să urmeze, pe o perioadă de 6 luni, un curs de formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii care va cuprinde în mod obligatoriu elemente de drept comunitar.

(14) Persoanele prevăzute la alin.(5), (7) și (8) vor susține, la finalizarea cursului prevăzut la alin.(13), un examen pentru verificarea cunoștințelor. Nepromovarea examenului atrage eliberarea din funcție, cu obligația restituirii indemnizațiilor primite în perioada în care au urmat cursurile.

(15) Judecătorii Curții Constituționale care, la data numirii, aveau funcția de judecător sau de procuror au dreptul, la încetarea mandatului, să revină la postul deținut anterior.”

50. La articolul 32, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. – (1) Înainte de a începe să-și exercite funcția, judecătorii și procurorii depun următorul jurământ: „Jur să respect Constituția și legile țării, să apăr drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, să-mi îndeplinesc atribuțiile cu onoare, conștiință și fără părtinire. Așa să-mi ajute Dumnezeu!” Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinței religioase a judecătorilor și procurorilor și este facultativă.”

51. La articolul 32, alineatele (3)-(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Jurământul se depune în ședință solemnă, în fața judecătorilor instanței sau, după caz, a procurorilor parchetului la care a fost numit judecătorul sau procurorul, după citirea actului de numire.

(4) Depunerea jurământului se consemnează într-un proces-verbal, care se semnează de conducătorul instanței sau, după caz, al parchetului și de doi dintre judecătorii sau procurorii prezenți, precum și de cel care a depus jurământul.

(5) Depunerea jurământului nu este necesară în cazul transferului sau al promovării judecătorului ori procurorului în altă funcție.”

52. La articolul 32, alineatul (6) se abrogă.

53. La Titlul II, titlul Capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul IV Formarea profesională continuă și evaluarea periodică a judecătorilor și procurorilor”

54. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) Formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor constituie garanția independenței și imparțialității în exercitarea funcției.

(2) Formarea profesională continuă trebuie să țină seama de dinamica procesului legislativ și constă, în principal, în cunoașterea și aprofundarea legislației interne, a documentelor europene și internaționale la care România este parte, a jurisprudenței instanțelor judecătorești și a Curții Constituționale, a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Comunităților Europene, a dreptului comparat, a normelor deontologice, în abordarea multidisciplinară a instituțiilor cu caracter de noutate, precum și în cunoașterea și aprofundarea unor limbi străine și operarea pe calculator.”

55. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. – Responsabilitatea pentru formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor revine Institutului Național al Magistraturii,

conducătorilor instanțelor sau parchetelor la care aceștia își desfășoară activitatea, precum și fiecărui judecător și procuror, prin pregătire individuală.”

56. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – (1) Judecătorii și procurorii participă, cel puțin o dată la 3 ani, la programe de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Magistraturii, de instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate ori la alte forme de perfecționare profesională.

(2) Judecătorii și procurorii au obligația de a urma în cadrul programelor de formare profesională continuă un curs intensiv pentru învățarea sau aprofundarea unei limbi străine și un curs intensiv pentru inițierea sau aprofundarea cunoștințelor de operare pe calculator organizate de Institutul Național al Magistraturii sau de instanțele judecătorești sau parchete, de instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate, precum și de alte instituții de specialitate.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii aprobă anual, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, programul de formare profesională continuă a judecătorilor și procurorilor.

(4) Formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor se realizează ținând seama de necesitatea specializării lor.”

57. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. – (1) În cadrul fiecărei curți de apel și în cadrul fiecărui parchet de pe lângă curtea de apel se organizează periodic activități de formare profesională continuă, constând în consultări, dezbateri, seminarii, sesiuni sau mese rotunde, cu participarea Institutului Național al Magistraturii. Tematica acestora se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Președintele curții de apel sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel desemnează judecătorii, respectiv procurorii care răspund de organizarea activității de formare profesională continuă a judecătorilor și procurorilor de la curtea de apel și instanțele din circumscripția acesteia, respectiv de la parchetul de pe lângă curtea de apel și parchetele subordonate.”

58. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. – (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță judecătorii și procurorii sunt supuși la fiecare 3 ani unei evaluări privind eficiența, calitatea activității și integritatea, obligația de formare profesională continuă și absolvirea unor cursuri de specializare, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(2) Prima evaluare a judecătorilor și procurorilor se face la 2 ani de la numirea în funcție.

(3) Evaluarea prevăzută la alin.(1) se face de comisii constituite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, separat pentru judecători și procurori, formate din președintele instanței sau, după caz, conducătorul parchetului, secției sau direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiției sau Parchetului Național Anticorupție, precum și din 2 judecători sau procurori desemnați de colegiul de conducere.

(4) Din comisiile pentru evaluarea procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Parchetului Național Anticorupție fac parte și Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, respectiv, Procurorul General al Parchetului Național Anticorupție care răspund direct de performanțele acestor structuri.

(5) Criteriile de evaluare a activității profesionale a judecătorilor și procurorilor sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(6) Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor se aprobă prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.”

59. La articolul 38, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Prin raportul de evaluare a activității profesionale a judecătorului sau procurorului întocmit de comisiile prevăzute la art.37 alin.(3) sau (4), se poate acorda unul dintre calificativele: foarte bine, bine, satisfăcător sau nesatisfăcător.

(3) În soluționarea contestației, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii pot cere conducătorului instanței sau parchetului ori comisiilor sau persoanelor prevăzute la art.37 alin.(3) sau (4) orice informații pe care le consideră necesare, iar citarea judecătorului sau procurorului pentru a fi audiat este obligatorie.”

60. La articolul 39, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 39. – (1) Judecătorii și procurorii care primesc calificativul nesatisfăcător sunt obligați să urmeze pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni cursuri speciale organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(2) Judecătorii și procurorii care primesc calificativul satisfăcător în urma a două evaluări consecutive sunt obligați să urmeze pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni cursuri speciale organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(4) Judecătorul sau procurorul care primește în urma a două evaluări consecutive calificativul nesatisfăcător sau care nu a promovat examenul prevăzut la alin. (3) este eliberat din funcție pentru incapacitate profesională de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.”

61. La articolul 40, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 40. – (1) Evoluția carierei de judecător sau procuror se consemnează în fișa din dosarul profesional, care se întocmește și se păstrează de Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) Judecătorii și procurorii au acces la propriul dosar profesional și pot obține copii ale actelor existente în dosar.”

62. Articolul 41 se abrogă.

63. La Titlul II, titlul Capitolului V se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul V Promovarea judecătorilor și procurorilor și numirea în funcțiile de conducere”

64. La Capitolul V al Titlului II, titlul Secțiunii 1 se modifică și va avea următorul cuprins: „Secțiunea 1 Promovarea la tribunale, curți de apel și la parchete”.

65. Articolul 42 se abrogă.

66. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. – (1) Promovarea judecătorilor și procurorilor se face numai prin concurs organizat la nivel național, în limita posturilor vacante existente la tribunale și curți de apel sau, după caz, la parchete.

(2) Concursul pentru promovarea judecătorilor și procurorilor se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

(3) Comisia pentru promovarea judecătorilor este alcătuită din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, judecători de la curțile de apel și formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

(4) Comisia pentru promovarea procurorilor este alcătuită din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

(5) Data, locul, modul de desfășurare a concursului și posturile vacante pentru care se organizează concurs se comunică tuturor judecătorilor și procurorilor, prin curțile de apel și parchete, și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, a Institutului Național al Magistraturii, a

Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și în trei cotidiane centrale, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.”

67. La articolul 44, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. – (1) Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare, judecătorii și procurorii care au avut calificativul foarte bine la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:

a) 5 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;

b) 6 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;

c) 8 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

68. La articolul 44, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) La calcularea vechimii prevăzute la alin.(1) se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat.”

69. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. – Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.44 pot participa la concurs, în vederea promovării pe loc, în limita numărului de locuri aprobat anual de Consiliul Superior al Magistraturii.”

70. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. – (1) Concursul de promovare constă în probe scrise, cu caracter teoretic și practic.

(2) Probele constau în:

a) în funcție de specializare, una dintre următoarele materii: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, dreptul familiei, drept internațional privat;

b) jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și jurisprudența Curții Constituționale;

c) jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene;

d) procedura civilă sau procedura penală, în funcție de specializarea judecătorului sau procurorului.

(3) Procedura de desfășurare a concursului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor este prevăzută în Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor.

(4) Dispozițiile art.29 alin.(6) se aplică în mod corespunzător.”

71. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. – În termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea rezultatelor, Consiliul Superior al Magistraturii dispune, prin hotărâre, promovarea judecătorilor și procurorilor declarați admiși.”

72. La Capitolul V al Titlului II, titlul Secțiunii a 2-a se modifică și va avea următorul cuprins: „Secțiunea a 2-a Numirea în funcțiile de conducere din cadrul judecătoriilor, tribunalelor, curților de apel și parchetelor corespunzătoare”.

73. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. – (1) Numirea în funcțiile de președinte și vicepreședinte la judecătoria, tribunale, tribunale specializate și curți de apel se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

(2) Pot participa la concurs sau examen judecătoria care au calificativul foarte bine la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.

(3) Judecătorii își depun candidaturile însoțite de orice alte acte considerate relevante, în termen de 20 de zile de la publicarea datei concursului sau examenului, la Institutul Național al Magistraturii.

(4) Concursul sau examenul constă în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere și în probe scrise privind managementul, comunicarea, resursele umane, capacitatea candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, rezistența la stres și un test psihologic.

(5) Comisia de examinare este numită de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii și este formată din 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 judecători de la curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, judecătorii care au urmat cursuri de management.

(6) Data, locul, precum și Regulamentul de organizare a concursului sau examenului elaborat de Institutul Național al Magistraturii se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii și se afișează pe pagina de internet a Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Justiției, Consiliului Superior al

Magistraturii și la sediile instanțelor judecătorești, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia.

(7) Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului și numește judecătorii în funcțiile de conducere în termen de 15 zile de la data afișării rezultatelor finale. Dispozițiile art.29 alin.(6) se aplică în mod corespunzător.

(8) Numirea judecătorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs, sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat, se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin.(1).

(9) Numirea judecătorilor în celelalte funcții de conducere se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui instanței.

(10) Nu pot fi numiți în funcții de conducere judecătorii care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea ori judecătorii care au un interes personal, ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(11) Judecătorii care participă la concurs sau examen, precum și cei propuși pentru o funcție de conducere sunt obligați să dea o declarație pe proprie răspundere din care să rezulte că nu au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 și nici nu au colaborat cu acestea, precum și o declarație de interese care se actualizează anual sau în termen de 15 zile de la apariția unei schimbări sau de la data la care judecătorul a luat cunoștință despre aceasta.

(12) Înainte de numirea în funcțiile de conducere, Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică și comunică, în termen de 15 zile de la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii, dacă judecătorul a făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau a colaborat cu acestea.

(13) Evidența posturilor vacante de conducere de la instanțele judecătorești este publică și disponibilă permanent pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Ministerului Justiției, precum și prin afișare la sediile instanțelor judecătorești.

(14) Numirea în funcții de conducere potrivit prezentului articol se face în termen de cel mult 6 luni de la data la care acestea devin vacante.”

74. După articolul 48, se introduce un nou articol, articolul 48¹, cu următorul cuprins:

„Art. 48¹. – (1) Numirea în funcțiile de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie sau prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătorie și de adjuncți ai acestora, se face

numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

(2) Pot participa la concurs sau examen procurorii care au calificativul foarte bine la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.

(3) Procurorii își depun candidaturile însoțite de orice alte acte considerate relevante, în termen de 20 de zile de la publicarea datei concursului sau examenului, la Institutul Național al Magistraturii.

(4) Dispozițiile art.48 alin.(4) se aplică în mod corespunzător.

(5) Comisia de examinare este numită de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii și este formată din 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, procurorii care au urmat cursuri de management.

(6) Data, locul, precum și Regulamentul de organizare a concursului sau examenului elaborat de Institutul Național al Magistraturii se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii și se afișează pe pagina de internet a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a Institutului Național al Magistraturii, a Consiliului Superior al Magistraturii, a Ministerului Justiției și la sediile parchetelor, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia.

(7) Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului și numește procurorii în funcțiile de conducere în termen de 15 zile de la data afișării rezultatelor finale. Dispozițiile art.29 alin.(6) se aplică în mod corespunzător.

(8) Numirea procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs, sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat, se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin (1).

(9) Numirea în celelalte funcții de conducere la parchete se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(10) Pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin.(9) este necesară recomandarea conducătorului parchetului unde urmează să fie numit procurorul.

(11) Dispozițiile art.48 alin.(10)-(12) și (14) se aplică în mod corespunzător și în cazul numirii procurorilor în funcțiile de conducere.

(12) Evidența posturilor vacante de conducere de la parchete este publică și disponibilă permanent pe paginile de internet ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului

Național al Magistraturii și Ministerului Justiției, precum și prin afișare la sediile parchetelor.”

75. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. – (1) Pentru numirea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime:

a) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de judecătorie, prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătorie și adjunct al acestuia, o vechime de 5 ani în funcția de judecător sau procuror;

b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime de 6 ani în funcția de judecător sau procuror;

c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime de 8 ani în funcția de judecător sau procuror.

(2) La calcularea vechimii prevăzute la alin.(1) se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat.

(3) Pentru numirea în funcții de conducere, judecătorul și procurorul trebuie să aibă dreptul să funcționeze la instanța sau, după caz, parchetul la care urmează să fie numit în funcția de conducere.”

76. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. – (1) La încetarea mandatului funcției de conducere judecătorii sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute de art.48, art.48¹ și art.49, o funcție de conducere la aceeași instanță sau la același parchet ori la altă instanță sau parchet ori revin la instanțele sau parchetele de unde provin sau la o instanță sau parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii.

(2) Revocarea din funcția de conducere a judecătorilor se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea adunării generale ori a președintelui instanței, pentru următoarele motive:

a) în cazul în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile necesare pentru numirea în funcția de conducere;

b) în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale;

c) în cazul aplicării uneia dintre sancțiunile disciplinare.

(3) La verificarea organizării eficiente a activității vor fi avute în vedere, în principal, următoarele criterii: folosirea adecvată a resurselor umane și materiale, evaluarea necesităților, gestionarea situațiilor de criză, raportul resurse investite-rezultate obținute, gestionarea informațiilor, organizarea pregătirii și perfecționării profesionale și repartizarea sarcinilor în cadrul instanțelor sau parchetelor.

(4) La verificarea comportamentului și comunicării vor fi avute în vedere, în principal, comportamentul și comunicarea cu judecătorii, procurorii, personalul auxiliar, justițiabilii, persoanele implicate în actul de justiție, alte instituții, mass-media, asigurarea accesului la informațiile de interes public din cadrul instanței sau parchetului și transparența actului de conducere.

(5) La verificarea asumării responsabilității vor fi avute în vedere, în principal, îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege și regulamente, implementarea strategiilor naționale și secvențiale în domeniul justiției și respectarea principiului distribuirii aleatorii sau, după caz, al repartizării pe criterii obiective a cauzelor.

(6) La verificarea aptitudinilor manageriale vor fi avute în vedere, în principal, capacitatea de organizare, capacitatea rapidă de decizie, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativa și capacitatea de adaptare rapidă.

(7) Revocarea din funcția de conducere a procurorilor se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea adunării generale ori a conducătorului parchetului, pentru motivele prevăzute la alin.(2) care se aplică în mod corespunzător.”

77. La Capitolul V al Titlului II, titlul Secțiunii a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins: „Secțiunea a 3-a Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și numirea în funcțiile de conducere din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție”

78. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. – (1) Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție se face de către Consiliul Superior al Magistraturii, dintre persoanele care au îndeplinit funcția de judecător în ultimii 2 ani la tribunale sau curți de apel, au obținut calificativul foarte bine la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar, s-au remarcat în activitatea profesională și au o vechime în funcția de judecător sau procuror de cel puțin 12 ani.

(2) Dispozițiile art.48 alin.(10)-(12) se aplică în mod corespunzător.

(3) Evidența posturilor vacante de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție este publică și disponibilă permanent pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(4) Judecătorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) își pot depune candidaturile pentru funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, însoțite de orice înscrisuri considerate relevante, în termen de 30 de zile de la publicarea postului vacant, la colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care le analizează și le înaintează Consiliului Superior al Magistraturii, însoțite de un raport consultativ asupra promovării, în termen de 10 zile de la primire.”

79. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. – (1) Președintele, vicepreședintele și președinții de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au funcționat la această instanță cel puțin 2 ani.

(2) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin.(1) decât motivat, aducând la cunoștința Consiliului Superior al Magistraturii motivele refuzului.

(3) Numirea în funcțiile prevăzute la alin.(1) se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată.

(4) Dispozițiile art.48 alin.(10)-(12) se aplică în mod corespunzător.

(5) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) își pot depune candidaturile pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție ori președinte de secție, la Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data la care funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție a devenit vacantă.

(6) Revocarea din funcție a președintelui, a vicepreședintelui sau a președinților de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea adunării generale a instanței, pentru motivele prevăzute la art.50 alin.(2) care se aplică în mod corespunzător.”

80. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. – (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, adjuncții acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestora, sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul

Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată.

(2) Dispozițiile art.48 alin.(10)-(12) se aplică în mod corespunzător.

(3) Președintele României poate refuza motivat numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin.(1), aducând la cunoștința publicului motivele refuzului.

(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin.(1) se face de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției care se poate sesiza din oficiu, la cererea adunării generale sau, după caz a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori a Procurorului General al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, pentru motivele prevăzute la art.50 alin.(2) care se aplică în mod corespunzător.”

81. După articolul 53 se introduce un nou articol, articolul 53¹, cu următorul cuprins:

„Art. 53¹. – (1) Numirea în celelalte funcții de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al Parchetului Național Anticorupție se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de către Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a Procurorului General al Parchetului Național Anticorupție, după caz.

(2) Pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin.(1) este necesară recomandarea conducătorului secției ori, după caz, al direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Parchetului Național Anticorupție, unde urmează să fie numit procurorul.

(3) Dispozițiile art.48 alin.(10)-(12) se aplică în mod corespunzător.

(4) Revocarea din funcțiile de conducere a procurorilor numiți potrivit alin.(1) se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori, după caz, a Procurorului General al Parchetului Național Anticorupție, pentru motivele prevăzute la art.50 alin.(2) care se aplică în mod corespunzător.

(5) Propunerea prevăzută la alin.(4) poate fi formulată din oficiu sau la sesizarea adunărilor generale ori a conducătorilor secțiilor ori, după caz, al direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Parchetului Național Anticorupție.”

82. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. – La încetarea mandatului pentru funcțiile de conducere prevăzute la art.52, 53 și 53¹, judecătorii sau procurorii revin la instanțele sau parchetele de unde provin sau la o instanță sau parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii.”

83. La Titlul II, Capitolul VI se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul VI Delegarea, detașarea și transferul

Art. 55. – (1) În cazul în care o judecătorie, un tribunal sau un tribunal specializat nu poate funcționa normal din cauza absenței temporare a unor judecători, existenței unor posturi vacante sau altor asemenea cauze, președintele curții de apel, la propunerea președintelui respectivei instanțe din circumscripția acelei curți de apel, poate delega, judecători de la alte instanțe din circumscripția menționată, cu acordul scris al acestora.

(2) Delegarea judecătorilor de la judecătorii, tribunale și tribunale specializate în circumscripția altei curți de apel se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea președintelui curții de apel în circumscripția căreia se cere delegarea și cu avizul președintelui curții de apel unde aceștia funcționează.

(3) Delegarea judecătorilor curților de apel se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea președintelui curții de apel.

(4) Delegarea în funcții de conducere a judecătorilor de la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii, până la ocuparea funcției prin numire în condițiile prezentei legi.

(5) Delegarea în funcțiile de conducere de la Înalta Curte de Casație și Justiție a judecătorilor de la această instanță, se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, cu acordul scris al acestora, la propunerea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Delegarea judecătorilor se poate face pe o perioadă de cel mult 90 de zile într-un an și poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, cel mult încă 90 de zile.

(7) În interesul serviciului, procurorii pot fi delegați, cu acordul scris al acestora, inclusiv în funcții de conducere, de către Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la parchetele din cadrul Ministerului Public pe o perioadă de cel mult 90 de zile într-un an.

(8) Delegarea procurorilor poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, cel mult încă 90 de zile.

(9) Pe perioada delegării judecătorii și procurorii beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcția în care sunt delegați. Când salariul și celelalte drepturi bănești prevăzute pentru funcția în care este delegat judecătorul sau procurorul sunt inferioare, acesta își păstrează indemnizația de încadrare lunară și celelalte drepturi bănești.

Art. 56. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii dispune detașarea judecătorilor și procurorilor, cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice, în orice funcții, inclusiv cele de demnitate publică numite, la solicitarea acestor instituții.

(2) Durata detașării este cuprinsă între 6 luni și 3 ani. Detașarea se prelungește o singură dată, pentru o durată de până la 3 ani, în condițiile prevăzute la alin.(1).

(3) În perioada detașării, judecătorii și procurorii își păstrează calitatea de judecător sau procuror și beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru personalul detașat. Când salariul și celelalte drepturi bănești prevăzute pentru funcția în care este detașat judecătorul sau procurorul sunt inferioare, acesta își păstrează indemnizația de încadrare lunară și celelalte drepturi bănești.

(4) Perioada detașării constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.

(5) După încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior.

Art. 57. – Detașarea nu se poate face la instanțe sau parchete de nivel superior celor la care judecătorul sau procurorul are dreptul să funcționeze potrivit legii.

Art. 58. – Transferul judecătorilor și procurorilor de la o instanță la altă instanță sau de la un parchet la alt parchet ori la o instituție publică se aprobă, la cererea celor în cauză, de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 59. – (1) La cererea motivată, judecătorii pot fi numiți în funcția de procuror, iar procurorii în funcția de judecător, prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezenta lege.

(2) Pentru numirea în funcțiile prevăzute la alin.(1), candidații vor susține un interviu în fața secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii în cazul procurorilor care solicită numirea ca judecători și, respectiv, a secției pentru

procurori a Consiliului Superior al Magistraturii în cazul judecătorilor care solicită numirea ca procuror.

(3) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile prevăzute la alin.(1) decât motivat, aducând la cunoștința Consiliului Superior al Magistraturii motivele refuzului.”

84. La Titlul II, titlul Capitolului VII se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul VII Suspendarea din funcție și încetarea funcției de judecător și procuror”

85. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. – (1) Judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție în următoarele cazuri:

a) când a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva sa prin ordonanță sau rechizitoriu;

b) când suferă de o boală psihică, care îl împiedică să-și exercite funcția în mod corespunzător.

(2) Suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) În perioada suspendării din funcție, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.

(4) În perioada suspendării din funcție, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art.6 și 7.”

86. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. – (1) În cazul prevăzut la art.60 alin.(1) lit. a), Consiliul Superior al Magistraturii comunică de îndată judecătorului sau procurorului și conducerii instanței sau parchetului unde acesta funcționează hotărârea prin care s-a dispus suspendarea din funcție.

(2) Dacă se dispune scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător sau procuror, suspendarea din funcție încetează, iar acesta este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură pentru această perioadă.”

87. Articolul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62. – (1) În cazul prevăzut la art.60 alin.(1) lit.b), boala psihică se constată printr-o expertiză de specialitate, la sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului ori a colegiilor de conducere, iar suspendarea din

funcție se dispune pe perioada recomandată de comisia medicală de specialitate, numită în condițiile art.13 alin.(2) lit.e).

(2) După expirarea perioadei prevăzute la alin.(1), Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza unei noi expertize poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție potrivit legii.

(3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului i se plătesc drepturile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.”

88. Articolul 63 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 63. – (1) Judecătorii și procurorii sunt eliberați din funcție în următoarele cazuri:

- a) demisie;
- b) pensionare, potrivit legii;
- c) transfer într-o altă funcție, în condițiile legii;
- d) incapacitate profesională;
- e) ca sancțiune disciplinară;
- f) condamnarea definitivă a judecătorului sau procurorului pentru o infracțiune;
- g) încălcarea dispozițiilor art.6²;
- h) nepromovarea examenului prevăzut la art.31 alin.(14);
- i) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art.13 alin.(2) lit.a), c) și e).

(2) Eliberarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Trecerea în rezervă sau în retragere a judecătorilor și procurorilor militari se face în condițiile legii, după eliberarea din funcție de către Președintele României. În caz de pensionare sau de transfer, eliberarea din funcție se face după trecerea în rezervă sau, după caz, în retragere.

(4) Eliberarea din funcție a judecătorilor stagiați și a procurorilor stagiați se face de Consiliul Superior al Magistraturii.

(5) În cazul în care judecătorul sau procurorul cere eliberarea din funcție prin demisie, Consiliul Superior al Magistraturii poate stabili un termen de cel mult 30 de zile de la care demisia să devină efectivă, dacă prezența judecătorului sau procurorului este necesară.

(6) Judecătorul sau procurorul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor.”

89. Articolul 64 se abrogă.

90. La articolul 65, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 65. – (1) Prim-magistratul-asistent, magistrații-asistenți șefi și magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se bucură de stabilitate.

(3) Condițiile generale de numire a magistraților-asistenți sunt cele prevăzute pentru funcția de judecător și procuror.”

91. La articolul 65, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile prezentei legi privind incompatibilitățile și interdicțiile, formarea profesională continuă și evaluarea periodică, drepturile și îndatoririle, precum și răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor se aplică în mod corespunzător și magistraților-asistenți.”

92. La articolul 66, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Magistrații-asistenți gradul III pot fi numiți, prin concurs, și dintre avocați, notari, precum și grefieri cu studii superioare juridice de la curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime de cel puțin 5 ani.”

93. Titlul III se modifică și va avea următorul cuprins: „Titlul III Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor”

Art. 72. – Stabilirea drepturilor judecătorilor și procurorilor se face ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea și complexitatea funcției de judecător și procuror, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru aceste funcții și urmărește garantarea independenței și imparțialității acestora.

Art. 73. – (1) Pentru activitatea desfășurată, judecătorii și procurorii au dreptul la o remunerație stabilită în raport cu nivelul instanței sau al parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în magistratură și cu alte criterii prevăzute de lege.

(2) Drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege. Salarizarea judecătorilor și procurorilor se stabilește prin lege specială.

(3) Salarizarea judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție se stabilește prin legea privind indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică.

(4) Judecătorii și procurorii militari sunt militari activi și au toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate.

(5) Salarizarea și celelalte drepturi cuvenite judecătorilor și procurorilor militari se asigură de Ministerul Apărării Naționale, în concordanță cu prevederile legislației privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești și cu reglementările referitoare la drepturile materiale și bănești specifice calității de militar activ și, respectiv, de salariat civil al acestui minister.

(6) Acordarea gradelor militare și înaintarea în grad a judecătorilor și procurorilor militari se fac potrivit normelor aplicabile cadrelor permanente din Ministerul Apărării Naționale.

Art. 74. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea.

(2) Judecătorii sau procurorii care consideră că independența și imparțialitatea le sunt afectate în orice mod prin acte de imixtiune în activitatea profesională se pot adresa Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a dispune măsurile necesare, conform legii.

Art. 75. – Judecătorii și procurorii sunt liberi să organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării intereselor lor profesionale, precum și la cele prevăzute de art.10 alin.(3).

Art. 76. – (1) Judecătorii și procurorii în funcție sau pensionari au dreptul de a li se asigura măsuri speciale de protecție împotriva amenințărilor, violențelor sau a oricăror fapte care îi pun în pericol pe ei, familiile sau bunurile lor.

(2) Măsurile speciale de protecție, condițiile și modul de realizare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 77. – (1) Judecătorii și procurorii beneficiază de asigurare pentru risc profesional, realizată din fondurile bugetare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale Ministerului Justiției, Ministerului Public sau, în cazul judecătorilor și procurorilor militari, din fondurile Ministerului Apărării Naționale, pentru viață, sănătate și bunuri, dacă sunt afectate în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea, în limita veniturilor pentru anii lucrați în aceste funcții, dar nu în mai mult de 15 ani de activitate.

(2) La eliberarea din funcție, asigurarea prevăzută la alin.(1) încetează.

(3) Asigurarea prevăzută la alin.(1) se realizează în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Judecătorii și procurorii se pot asigura pentru risc profesional peste limita prevăzută la alin.(1).

(5) Prin hotărâre a Guvernului, se poate înființa Casa de asigurări a judecătorilor și procurorilor.

Art. 78. – (1) Judecătorii și procurorii beneficiază anual de un concediu de odihnă plătit de 35 de zile lucrătoare.

(2) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii de studii de specialitate plătite pentru participarea la cursuri sau alte forme de specializare organizate în țară sau în străinătate, pentru pregătirea și susținerea examenului de capacitate și de doctorat, precum și la concedii fără plată, potrivit Regulamentului privind concediile judecătorilor și procurorilor.

(3) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii medicale și la alte concedii, în conformitate cu legislația în vigoare.

(4) În perioada concediului de creștere a copilului în vârstă de până la 2 ani, judecătorii sau procurorii au dreptul la o indemnizație în cuantum de 75% din media veniturilor nete realizate în ultimele 6 luni anterioare datei de la care se acordă acest concediu.

(5) Judecătorii și procurorii în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale.

(6) Judecătorii și procurorii au dreptul la închirierea locuințelor de serviciu. Locuințele de serviciu aflate în proprietatea sau administrarea Ministerului Justiției și unităților subordonate, precum și cele aflate în proprietatea sau în administrarea Ministerului Public nu pot fi cumpărate de judecători, procurori sau orice alți salariați ai acestor instituții.

(7) În cazul pensionării pentru limită de vârstă, titularul contractului de închiriere prevăzut la alin.(6) și după caz, soțul, ori soția acestuia, își păstrează drepturile locative pe tot parcursul vieții.

Art. 79. – Judecătorii și procurorii beneficiază anual de 6 călătorii în țară dus-întors, gratuite, la transportul pe calea ferată clasa I, auto, naval și aerian sau de decontarea a 7,5 litri combustibil la suta de kilometri pentru 6 călătorii în țară dus-întors, în cazul în care deplasarea se efectuează cu autoturismul.

Art. 80. – (1) Judecătorii și procurorii cu vechime continuă în magistratură de 20 de ani beneficiază, la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru alte motive neimputabile de o indemnizație egală cu 7 indemnizații de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii.

(2) Indemnizația prevăzută la alin.(1) se acordă o singură dată în decursul carierei de judecător sau procuror și se înregistrează, potrivit legii.

(3) Modul de calcul al vechimii continue în magistratură se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Prevederile alin.(1) se aplică și în cazul decesului judecătorului sau procurorului aflat în activitate. În acest caz, de indemnizație beneficiază soțul/soția și copiii care se află în întreținerea acestuia la data decesului.

Art. 81. – (1) Judecătorii și procurorii cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării.

(2) Judecătorii și procurorii sunt pensionați la cerere, înainte de împlinirea vârstei prevăzute de lege și beneficiază de pensia prevăzută la alin.(1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în aceste funcții. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul sau procurorul a exercitat profesia de avocat, fără ca ponderea acestora să poată fi mai mare de 10 ani.

(3) Pentru fiecare an care depășește vechimea de 25 de ani în funcția de judecător sau procuror, la cuantumul pensiei se adaugă câte 1%, fără a se putea depăși venitul brut avut la data pensionării.

(4) De pensia de serviciu beneficiază și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei prevăzut la alin.(1) fiind micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală.

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) numai în funcția de judecător sau procuror beneficiază de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește pe baza drepturilor salariale pe care le are un judecător sau procuror în funcție în condiții identice de vechime și nivel al instanței sau parchetului.

(6) De prevederile alin.(5) pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția de judecător sau procuror din motive neimputabile.

(7) Judecătorii și procurorii militari pot opta între pensia de serviciu sau pensia militară de serviciu.

(8) Judecătorii și procurorii care beneficiază de pensie de serviciu potrivit alin.(1), (2) și (4) pot cumula pensia de serviciu cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective.

Art.82. – Judecătorii și procurorii de la toate instanțele, precum și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică prevăzut la art.86 alin.(1) nu pot fi menținuți în funcție după împlinirea vârstei de pensionare prevăzută de lege.

Art. 83. – Soțul supraviețuitor și copiii judecătorilor și procurorilor care au dreptul la pensie de serviciu potrivit art.81 beneficiază de pensie de urmaș dacă îndeplinesc condițiile prevăzute pentru aceasta de Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 84. – (1) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul public al asigurărilor sociale se suportă din bugetul de stat.

(2) Pensiile de serviciu ale judecătorilor și procurorilor, precum și pensiile de urmaș prevăzute la art.83 se actualizează anual în raport cu media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni a judecătorilor și procurorilor în activitate.

(3) Dispozițiile alin.(2) se aplică și judecătorilor sau procurorilor pensionari, precum și persoanelor care beneficiază de pensia de urmaș prevăzută la art.83.

Art. 85. – Constituie vechime în magistratură perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art.86 alin.(1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție, judecător financiar, judecător financiar inspector, procuror financiar și consilier în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, grefier cu studii superioare juridice sau personal de specialitate juridică prevăzut la art.86 alin.(1), precum și perioada în care a fost avocat, notar, asistent judiciar, jurisconsult, consilier juridic sau a îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ.

Art. 86. – (1) Pe durata îndeplinirii funcției, personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, din Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, din Institutul Național de Criminologie și din Institutul Național al Magistraturii este asimilat judecătorilor și procurorilor în ceea ce privește drepturile și îndatoririle, inclusiv susținerea examenului de admitere, evaluarea activității profesionale, susținerea examenului de capacitate și de promovare, dispozițiile prezentei legi aplicându-se în mod corespunzător, cu excepția dreptului prevăzut de art.81 alin (2).

(2) Stabilirea faptelor care constituie abateri disciplinare, precum și a procedurii de cercetare și aplicare a sancțiunilor disciplinare se fac prin ordin al conducătorilor autorităților prevăzute la alin.(1).

Art. 87. – (1) Pentru merite deosebite în activitate, judecătorii și procurorii pot fi distinși cu Diploma Meritul Judiciar.

(2) Diploma Meritul Judiciar se acordă de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, pentru judecători și la propunerea ministrului justiției, pentru procurori.

Art. 88. – Modelul diplomei și modul de confecționare a acesteia se stabilesc, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, de către ministrul justiției.

Art. 89. – (1) Judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate.

(2) Relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință.

Art. 90. – (1) Judecătorii și procurorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora și să respecte secretul profesional.

(2) Judecătorul este obligat să păstreze secretul deliberărilor și al voturilor la care a participat, inclusiv după încetarea exercitării funcției.

Art. 91. – (1) Judecătorii și procurorii sunt obligați să aibă, în timpul ședințelor de judecată, ținuta vestimentară corespunzătoare instanței la care funcționează.

(2) Ținuta vestimentară se stabilește prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii și se asigură în mod gratuit.

Art. 92. – Judecătorii și procurorii sunt obligați să prezinte, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, declarația de avere și declarația de interese.”

**94. Denumirea Titlului IV se modifică și va avea următorul cuprins:
„Titlul IV Răspunderea judecătorilor și procurorilor”**

95. Articolul 93 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 93. – Judecătorii și procurorii răspund civil, disciplinar și penal, în condițiile legii.”

96. După articolul 93, se introduce un nou articol, articolul 93¹, cu următorul cuprins:

„Art. 93¹. – (1) Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi percheziționați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi reținuți și supuși percheziției potrivit legii, Consiliul Superior al Magistraturii fiind informat de îndată de organul care a dispus reținerea sau percheziția.”

97. La articolul 94, alineatele (2), (4), (5) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea judecătorilor și procurorilor care și-au exercitat funcția cu recredință sau gravă neglijență.

(4) Dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciilor materiale cauzate prin erorile judiciare săvârșite în alte procese decât cele penale nu se va putea exercita decât în cazul în care s-a stabilit, în prealabil, printr-o hotărâre definitivă, răspunderea penală sau disciplinară, după caz, a judecătorului sau procurorului pentru o faptă săvârșită în cursul judecării procesului și dacă această faptă este de natură să determine o eroare judiciară.

(5) Nu este îndreptățită la repararea pagubei persoana care, în cursul procesului, a contribuit în orice mod la săvârșirea erorii judiciare de către judecător sau procuror.

(7) După ce prejudiciul a fost acoperit de stat în temeiul hotărârii irevocabile date cu respectarea prevederilor alin.(6), statul se poate îndrepta cu o acțiune în despăgubiri împotriva judecătorului sau procurorului care, cu recredință sau gravă neglijență, a săvârșit eroarea judiciară cauzatoare de prejudicii.”

98. La articolului 95, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 95. – (1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.”

99. La Titlul IV, titlul Capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul II Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor”

100. Articolul 96 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 96. – (1) Judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.

(2) Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor militari poate fi angajată numai potrivit dispozițiilor prezentei legi.”

101. La articolul 97, literele a), c), f), g), i), j), k), l) și m) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) încălcarea prevederilor legale referitoare la declarațiile de avere, declarațiile de interese, incompatibilități și interdicții privind judecătorii și procurorii;

c) intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, precum și imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror;

f) nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor;

g) refuzul nejustificat de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces;

i) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu;

j) exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență dacă fapta nu constituie infracțiune;

k) efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile;

l) absențele nemotivate de la serviciu, în mod repetat;

m) atitudinea nedemnă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, avocați, experți, martori sau justițiabili;”

102. Literele b) și h) ale articolului 97 se abrogă.

103. La articolul 97, după litera m) se introduc literele n), o) și p), cu următorul cuprins:

„n) neîndeplinirea obligației privind transferarea normei de bază la instanța sau parchetul la care funcționează;

o) nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor;

p) participarea directă sau prin persoane interpuse la jocurile de tip piramidal, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor în condițiile legii.”

104. Articolul 98 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 98. – Sancțiunile disciplinare care se pot aplica judecătorilor și procurorilor, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:

a) avertismentul;

b) diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 15% pe o perioadă de la o lună la 3 luni;

c) mutarea disciplinară pentru o perioadă de la o lună la 3 luni la o instanță sau la un parchet, situate în circumscripția aceleiași curți de apel ori în circumscripția aceluiași parchet de pe lângă acestea;

d) excluderea din magistratură.”

105. Articolul 100 se abrogă.

106. Articolul 102 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 102. – Judecătorii și procurorii care au, la data intrării în vigoare a prezentei legi, norma de bază la instituții de învățământ superior juridic, au obligația ca, începând cu anul universitar următor, să-și transfere norma de bază la instanța sau parchetul la care funcționează ori să renunțe la calitatea de judecător sau procuror.”

107. La articolul 103, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 103. – (1) Judecătorii și procurorii în funcție, precum și personalul de specialitate juridică prevăzut la art.86 alin.(1) care au beneficiat de vechime în magistratură potrivit Legii nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează această vechime.”

108. Articolul 104 se abrogă.

109. Articolul 105 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 105. – (1) Judecătorii și procurorii militari care își continuă activitatea la instanțele și parchetele militare, redistribuiți pe funcții inferioare, își păstrează drepturile salariale de care beneficiază la data redistribuirii. Celelalte dispoziții ale prezentei legi se aplică în mod corespunzător și judecătorilor și procurorilor militari.

(2) Transferul judecătorilor și procurorilor militari, la cerere sau ca urmare a reducerii posturilor, se face la instanțe și parchete civile de grad egal, potrivit opțiunii exprimate, în limita posturilor disponibile.”

110. Articolul 106 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 106. – Consiliul Superior al Magistraturii aprobă, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I:

a) Regulamentul privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, care prevede modul de organizare, tematica, bibliografia, probele de examen, procedura de desfășurare a concursului de admitere și a examenului de absolvire, precum și media minimă de admitere și de absolvire a Institutului Național al Magistraturii;

b) Regulamentul Institutului Național al Magistraturii;

c) Regulamentul privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați, care prevede modul de organizare, tematica, bibliografia, probele de examen, procedura de desfășurare și media minimă de promovare a examenului de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați;

d) Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură;

e) Regulamentul privind modul de desfășurare a cursurilor de formare profesională continuă a judecătorilor și procurorilor și atestare a rezultatelor obținute;

f) Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor;

g) Regulamentul de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor;

h) Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor;

i) Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor.”

Art. II. – (1) Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și intră în vigoare la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Celelalte regulamente prevăzute la art.106 se actualizează și se aprobă în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) În termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se va adopta hotărârea Guvernului prevăzută la art.77 alin.(3) din Legea nr.303/2004.

Art. III. – La împlinirea termenului prevăzut la art.II alin.(2), anexa la Legea nr.303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. IV. – (1) Comisiile pentru primul concurs sau examen privind funcțiile de conducere de la instanțe și parchete vor fi numite de Consiliul Superior al

Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, în termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Regulamentul de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor va fi elaborat de Institutul Național al Magistraturii, aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii și afișat pe paginile de internet ale Institutului Național al Magistraturii, Consiliului Superior al Magistraturii, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerului Justiției, precum și la sediile instanțelor judecătorești și parchetelor, în termen de 10 zile de la numirea comisiilor.

(3) În 30 de zile de la publicarea Regulamentului prevăzut la alin.(3) se organizează concurs sau examen pentru numirea în funcțiile de conducere de la curțile de apel, tribunale și parchetele de pe lângă acestea, iar în termen de 60 de zile de la aceeași dată se organizează concurs sau examen pentru ocuparea funcțiilor de conducere de la judecătorii și parchetele de pe lângă acestea. Dispozițiile art.48 alin.(7) și ale art.48¹ alin.(7) se aplică în mod corespunzător.

(4) Numirea în funcțiile de conducere de la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii, precum și de la parchetele de pe lângă acestea, pentru care se aplică procedura prevăzută la art.48 alin.(9) și art.48¹ alin.(9) se face în termen de 30 de zile de la numirea în funcțiile de conducere a judecătorilor și procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concursurile sau examenele prevăzute la alin.(4).

(5) Nerespectarea termenelor și a procedurii pentru organizarea concursurilor sau examenelor prevăzute de prezentul articol constituie abatere disciplinară.

Art. V. – (1) Judecătorii și procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, îndeplinesc condițiile de pensionare pentru limită de vârstă, vor fi eliberați din funcție la împlinirea unui termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii va lua măsurile necesare pentru ocuparea în termen de 4 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi a posturilor care devin vacante prin pensionarea persoanelor prevăzute la alin.(1).

Art. VI. – Judecătorii și procurorii care nu au renunțat la norma de bază la instituții de învățământ superior juridic, potrivit art.102 din Legea nr. 303/2004, sunt obligați să-și transfere norma de bază la instanța sau parchetul la care funcționează, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. VII. – (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților și personalul auxiliar de specialitate depun

declarațiile prevăzute la art.6 alin.(3) sau, după caz, art.6¹ și art.6² din Legea nr. 303/2004, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică declarațiile prevăzute la art.6¹ din Legea nr. 303/2004, iar Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică declarațiile prevăzute la art.6² din Legea nr. 303/2004 în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. VIII. – Dispozițiile art.82 din Legea nr. 303/2004 se aplică și magistraților-asistenți ai Curții Constituționale și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor prevăzut la art.73 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IX. – Litera a) a articolului 28 din Legea nr.154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.266 din 16 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) personalului de specialitate juridică prevăzut în Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția funcțiilor de demnitate publică numite, altele decât cele ocupate de judecători și procurori detașați;”

Art. X. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) articolele 8 și 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.523 din 18 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

b) articolul 8 din Legea nr.508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infraționiilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1089 din 23 noiembrie 2004.

Art. XI. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. XII. – Legea nr.303/2004 privind statutul magistraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.576 din 29 iunie 2004, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului și în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată, în ședința comună din 13 iulie 2005.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Adrian Năstase

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

Nicolae Văcăroiu

București, 19 iulie 2005
Nr. 247